Ludas Matyi
XXXVI. ÉVFOLYAM, 35. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. AUGUSZTUS 28.

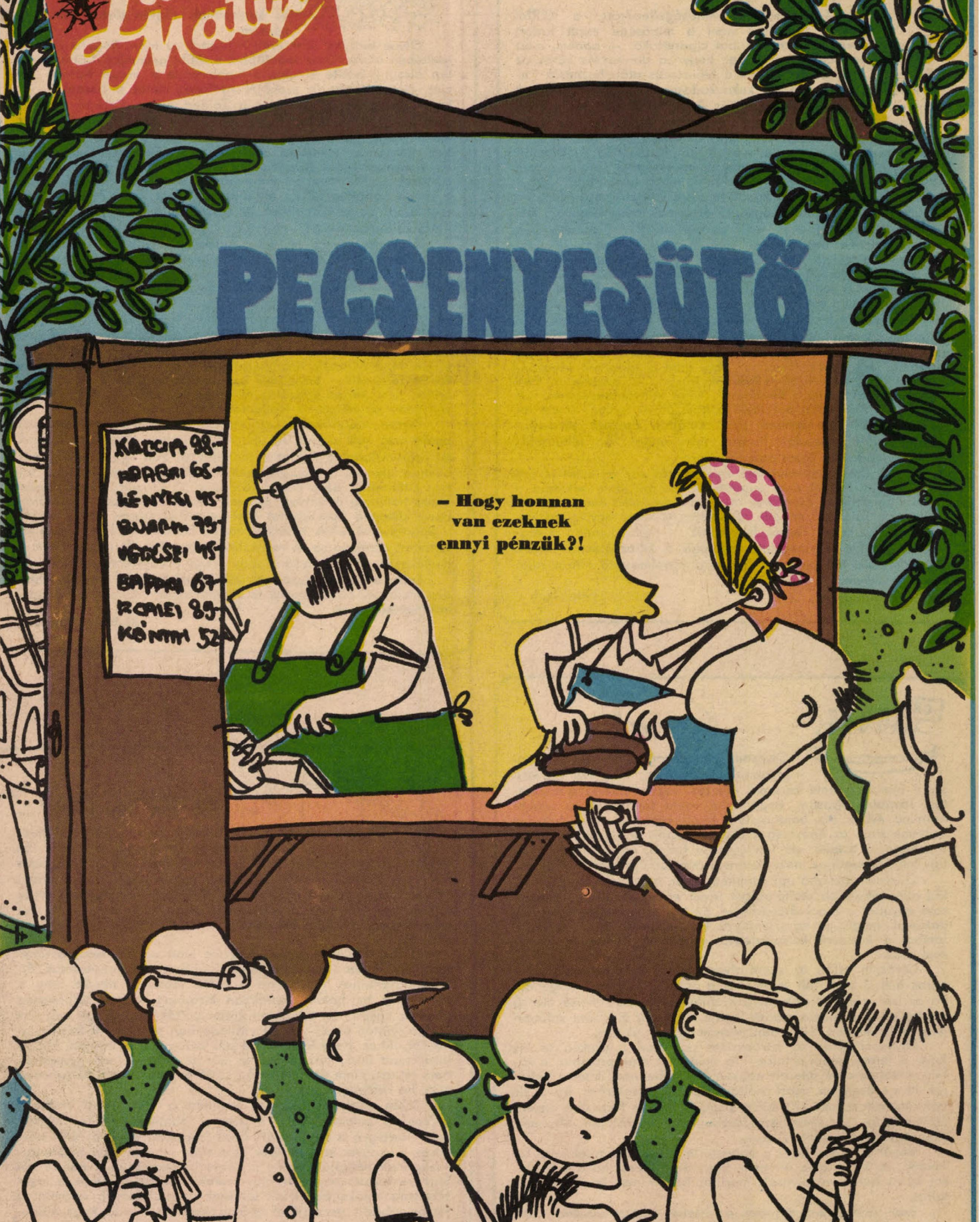
PECSENYESÜTŐ
LEHO

– Hogy honnan van ezeknek ennyi pénzük?!

Lehoczki István rajza

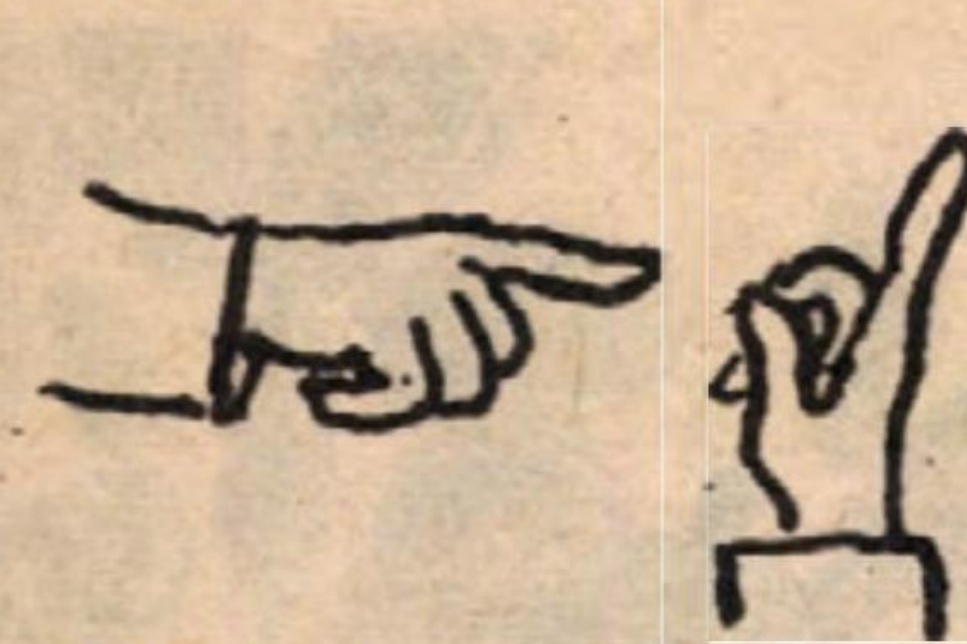

Formában a forma

Kedvenc minőségellenőröm, a KERMI ezúttal nem a minősége miatt tartott vissza egy áruszállítmányt – kubai cigarettákat –, hanem, mert a csomagokon nem tüntették fel, hogy „a dohányzás káros az egészségre". A cigaretták csak a feliratozás után hozhatók forgalomba. Mondhatnánk ezt kukackodásnak, de gondoljuk csak végig: vannak kezdő dohányosok is, és hátha közülük többen kubai cigarettacsomaggal térnek rossz útra, és az fel sem hívja figyelmüket a veszélyre. Aki pedig tisztában van vele és kiolvasva a csomagot, nem találja a feliratot, gyanút fog: erről vajon miért hagyták el azt, hogy káros az egészségre? Talán ez nem káros? Egyáltalán cigaretta ez akkor? Íme a bizonyság, hogy a feliratra szükség van. És sok-sok feliratra van szükség! Mert, ha azt olvassuk egy filmről, hogy „16 éven alul nem ajánlott", feltételezzük, hogy 16 éven felül viszont az. Pedig esetleg bűn rossz, mindenkit óvni kellene tőle. Ám a figyelmeztetés csak egy-egy korosztályra vonatkozhat, ha az szabályszerűen ki van írva, a film forgalomba hozható. Nem kevésbé fontosak az ülések, értekezletek jegyzőkönyvébe foglalt megállapítások sem. „Az ülésen élénk vita folyt" – ha ezt az ülés résztvevői is elolvassák, legalább értesülnek arról, hogy volt vita, sőt élénk vita, különben észre sem vették volna. Bár még lényegesebb, hogy ezt a felső szervek nyugtázzák. Sajátos formatervezésünk egyre terjed: a forma jobb formában van, mint a tartalom. Megvannak a mindig elővehető feliratakink írásban is, szóban is. Például: „Foglalkozunk a kérdéssel", vagy színvonalasabban: „A javaslat jó, feltétlenül beépítjük a hosszútávú tervbe" (most tehát nem kell vele semmit sem csinálni). Ezeknek többnyire ugyanannyi a gyakorlati hatása, mint annak, ha feltüntetik, hogy „a dohányzás káros az egészségre".

Ám ez utóbbinak kiírására rendelkezés van és ezért is érthető, hogy a KERMI nem engedte felirat nélkül forgalomba a kubai cigarettákat: mivel egy rendelet ugye azért van, hogy alkalmazzák. Talán ha minden rendeleten is lenne egy felirat, valami olyasmi, hogy „Tessék betartani!" – hátha javulna a végrehajtás... De ha mégsem, legalább a kibocsátóknak lenne nyugodtabb a lelkiismerete, hiszen a figyelmeztető felirat rajta van a rendeleten.

Földi Iván

Válogatás

Ha keresnének, rögtön jövök, válogatni mentem.

Olyan hirtelen ránk érett a barack az idén, hogy a Zöldért ijedtében olcsón (már legalábbis a többi gyümölcs árához mérten olcsón) kezdte kínálni, s meghirdette a hatért barack akciót. Hat forintért (a szebbjét nyolcért) mérni a barackot, úri kegy manapság, azt hihette a Zöldért, hogy dicsérni, még a haló porában is áldani fogjuk érte. Nem így történt. Mindjárt másnap megindult a macera, mikrofonvégre kapta a rádió reggeli riportere az illetékest, zúdította rá a kérdéseket: miért csak ennyi van az olcsó barackból, miért nincs ott már hajnalban a boltokban, miért nem jut mindenhova, a peremkerületekbe meg a vidéki boltokba is? És micsoda dolog az, hogy keveredik az érettebbje az éretlenebbel, a rózsabarack a kajszival, miért nincs különválogatva?

A riporter maga is tudta, tudhatta a választ. Tudta, hogy nincs egy terülj-terülj barackfa, amelyet a belkereskedelmi miniszter addig ráz, míg mindenkinek nem jut elegendő. Ennyi termett, ennyit lehet eladni. És ha válogatva volna, mindjárt nem hatért kótyavetyélnék. De ki válogatná? A honvédséget mégsem vezényelhetjük ki barackot szemelgetni.

Én éppen ráérek, szívesen elmegyek válogatni. Csak azt nem tudom, a barackoskertekbe menjek, vagy maradjak a sajtóban. Mert őszintén, önkritikusan, és szigorúan csak így egymás között megvallva: ömlesztve macerálunk mi is mindent, amit érünk, nem ártana kritizálásunk közben jobban ügyelni, s külön választani az érettet az éretlentől, a kajszit a rózsától.

Persze, a sajtónak is van mundérja, s annak becsülete, azt pedig meg kell védeni. Teszem máris, sietve kijelentem: tudunk mi azért válogatni. Példát is mondhatok. Volt ugye nemrég egy olimpia, sikeres, örömös. A sikerek és örömök szerzőit utána itthon kitüntették. Szép dolog, jó dolog. Az Országos Sporthivatal képes hetilapja öt képben számolt be a kitüntetések átadásáról. Egyik képen a Sporthivatal egyik elnökhelyettese. Másik képen a Sporthivatal másik elnökhelyettese. Harmadik képen a lap kitüntetett munkatársa. A negyediken egy edző. És az ötödiken – mellékesen, futottak még alapon – egy aranyszerző sportoló.

Lehet ennél gondosabban válogatni? Mert ne feledjük: minden mulandó, olcsó barack és olimpia egyaránt, csak a Felügyeleti Hatóság örök.

Radványi Barna

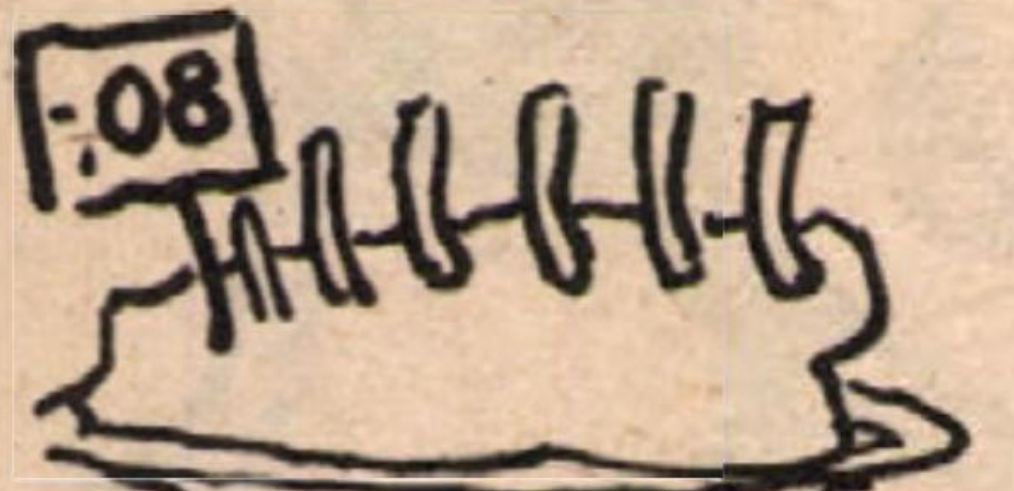

Korszerű

Olvasom mostanság úton-útfélen, táplálkozzam korszerűen. Meg azt is: korszerű étel még nem korszerű étkezés, vegyes étrend a kívánatos. Továbbá olvasom, hogy noha sokat fejlődtünk az utóbbi harminc évben, tíz honfitársunk közül kilencnek még halvány sejtelme sincs az egészséges táplálkozásról, arról, mi fán terem a fehérje, a tizedik, aki tán egyedül tudná, nos a tizedik meg úgy lehet, nyugdíjas, neki viszont a pénztárcája fogyókúrázik.

Olvasom továbbá egy tanulmányban, hogy sok magyar család alig néhány-tíz ételféleséget ismer egész életében, de olvasom egyúttal a piaci árcédulákat. És bár teljes lelkiismeret-furdalással, mégis az egyszámjegyű korszerűtlent rakom a kosaramba, a korszerű kétszámjegyűt messziről, bánatosan fixírozom csak.

Olvasom aztán az egyik olvasó levelét, aki azt olvasta: a zsíros húsról nem kell feltétlenül a zsírt is megenni, elegendő, ha az ízét, zamatát adja meg a sültnek. A sokat olvasó olvasó szerint ez kövér húsra sovány vigasz, mert bár megenni valóban nem kell, kifizetni, húsárban, viszont annál inkább.

Olvasom aztán az ásványvizes palackon a címkét, és kis híján a fejem verem a falba. Ha boldogult diákkoromban a kémia szeretete csak fele oly nagyon buzog bennem, mint a buborék itt az üvegben, most méltán tudnám, korszerű-e, ha a víz nátriumion-tartalma 170 milligramm, és ennek Than-féle egyenértéke 36,88, ez viszont százalékban. Így inkább azt olvasom: Kőbányai. Az legalább Világos.

Végül olvasom, hogy a koleszterin káros, vigyázzak vele fenemód, de kisvártatva olvasom, hogy az a káros, ha a koleszterin káros hatásáról olvasok, mert az bizony nem is oly nagyon káros.

Ezek után semmi egyebet, az éttermi étlapot olvasom csak, azt is csupán vasárnap, mert akkor erre-arra 30–40 százalékkal olcsóbb a szénhidrát-egyenérték.

Münz András

Mit szállít a MÁV?

Hunyady Sándor fenti című karcolata jutott eszembe, hallgatva a rádió 168 órájának egyik riportját arról, hogy mit, illetve kit és leginkább kit nem szállít a MÁV? Leginkább nem-házaspárt nem szállít hálókocsiban, miként Hunyady jó félévszázada megjelent írása idején sem, bármennyit változott is ötven év alatt a világ. Ezt jelentette ki öntudatos büszkeséggel a MÁV Mozgószolgálatának vezetője.

Hiába állt négy héttel esküvője előtt az ifjú menyasszony-vőlegény, hiába mutatták jegygyűrűjüket, azt fondorlatos átejtési kísérletnek bélyegezte a MÁV. Nem! – tiltotta meg a MÁV – a mi hálókocsijainkban kizárólag igazolt férj-feleség aludhat együtt! És hasztalan bizonygatták neki, hogy már (az egykor szintén prűd) magyar szállodákban sem kérnek házasságlevelet ahhoz, hogy különnemű pár közös szobát kapjon. Hiába hivatkozott bárki arra, hogy ez már se Keleten, sem Nyugaton nem létezik. Nem és nem! Még szülő és (6 éven felüli) gyermek sem, ha különneműek!

Talán mégis meg lehetne enyhíteni a MÁV szívét? Hátha a „titkos" a kulcsszó nála, s nem a „találkahely"? A nyíltság előtt esetleg ő is meghátrál? Ezért javaslom: amíg a MÁV nem követi a magyar szállodaipar és a világ minden más vasúti társaságának példáját, addig a közös hálókocsi-fülkét óhajtó vőlegény-menyasszonyok és más szerelmespárok vigyenek a lakóbizottság elnökének és két tanúnak az aláírásával, valamint a tömbmegbízott pecsétjével ellátott igazolást arról, hogy különneműségük dacára mindketten felnőtt emberek.

Barabás Tamás

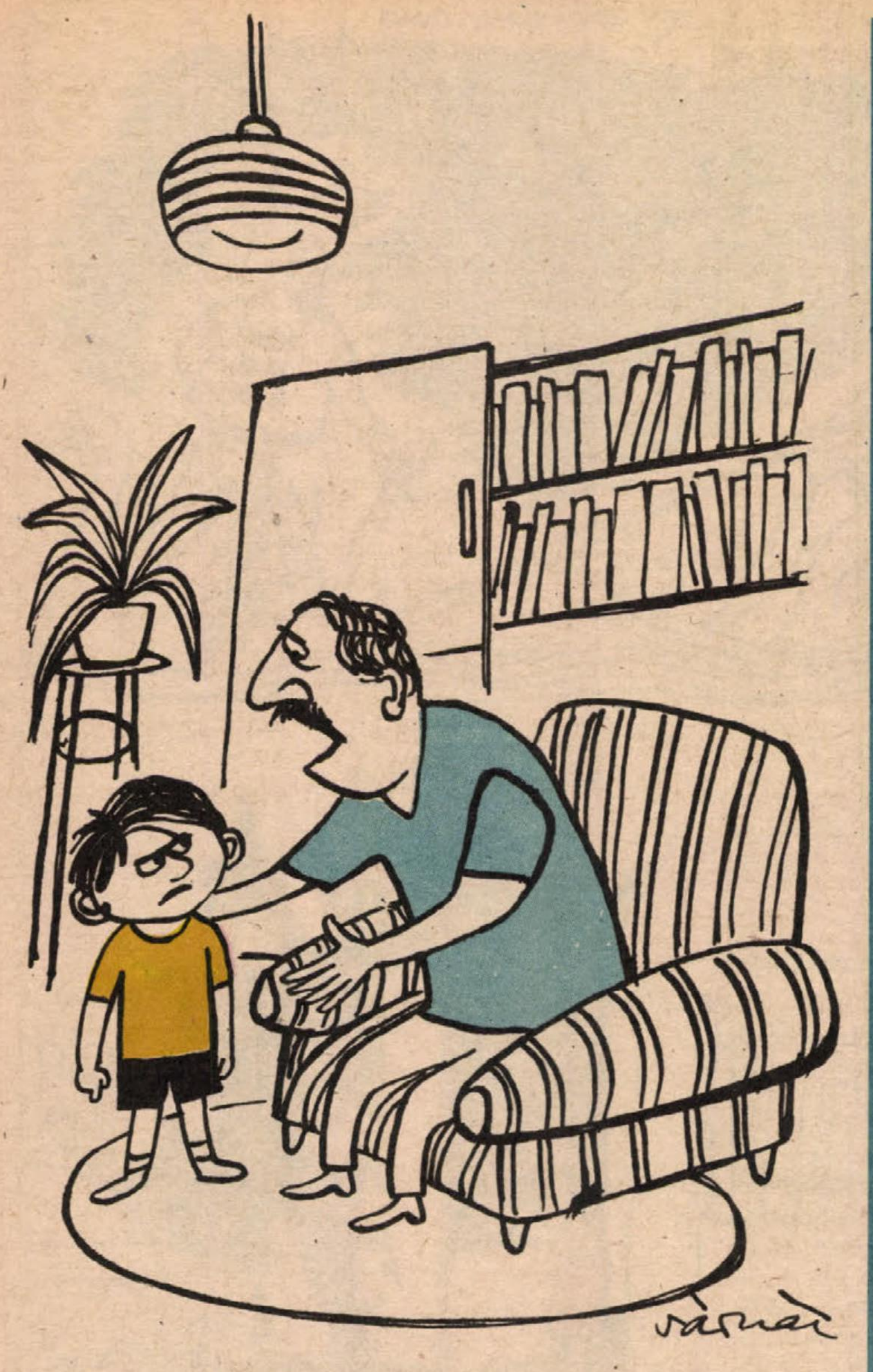

– Értsd meg, kisfiam, az első általánosban még nincs levelező tagozat!

NE A GYEREK ELŐTT

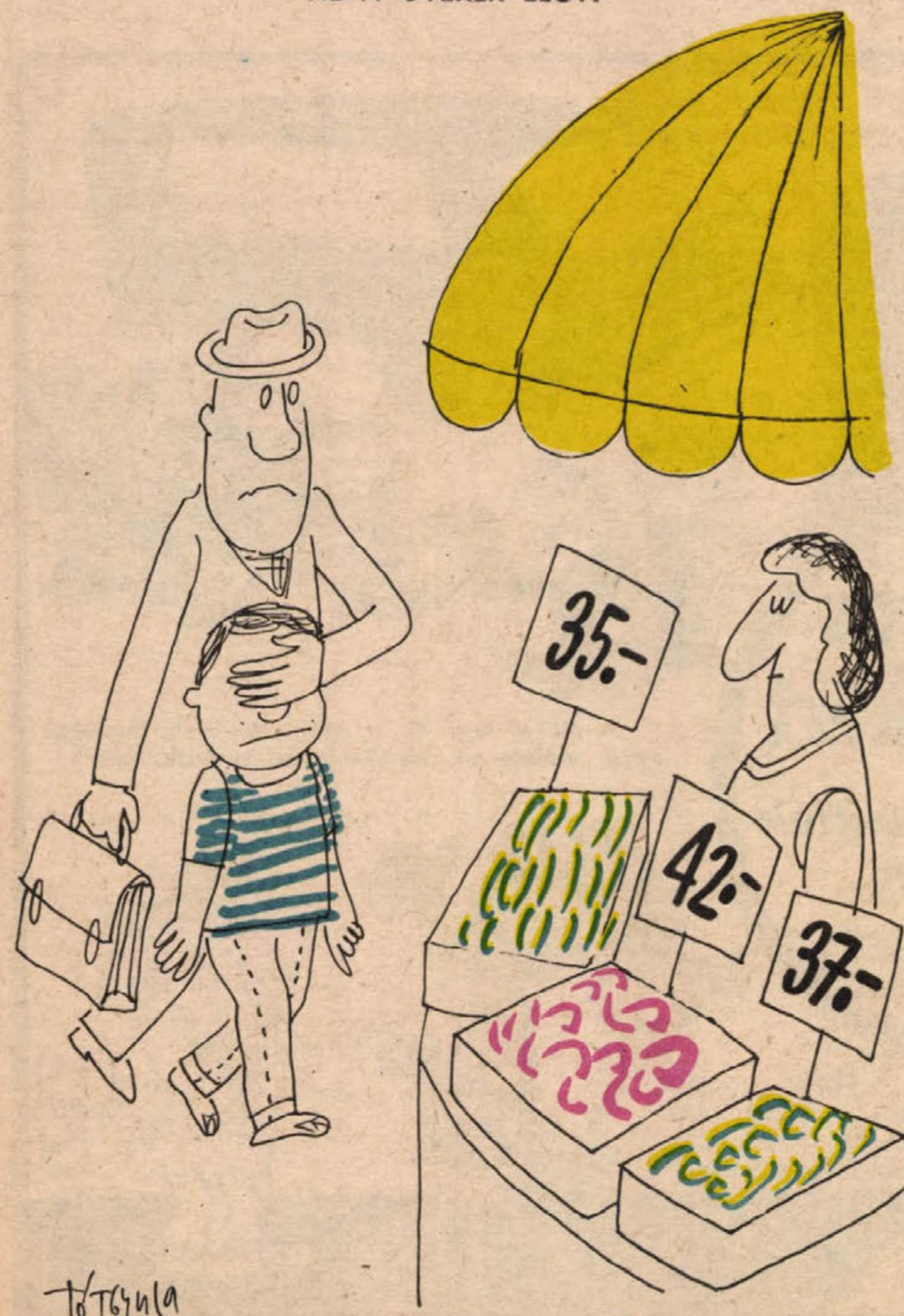

MAÓTLANÍTÁSI KAMPÁNY KÍNÁBAN

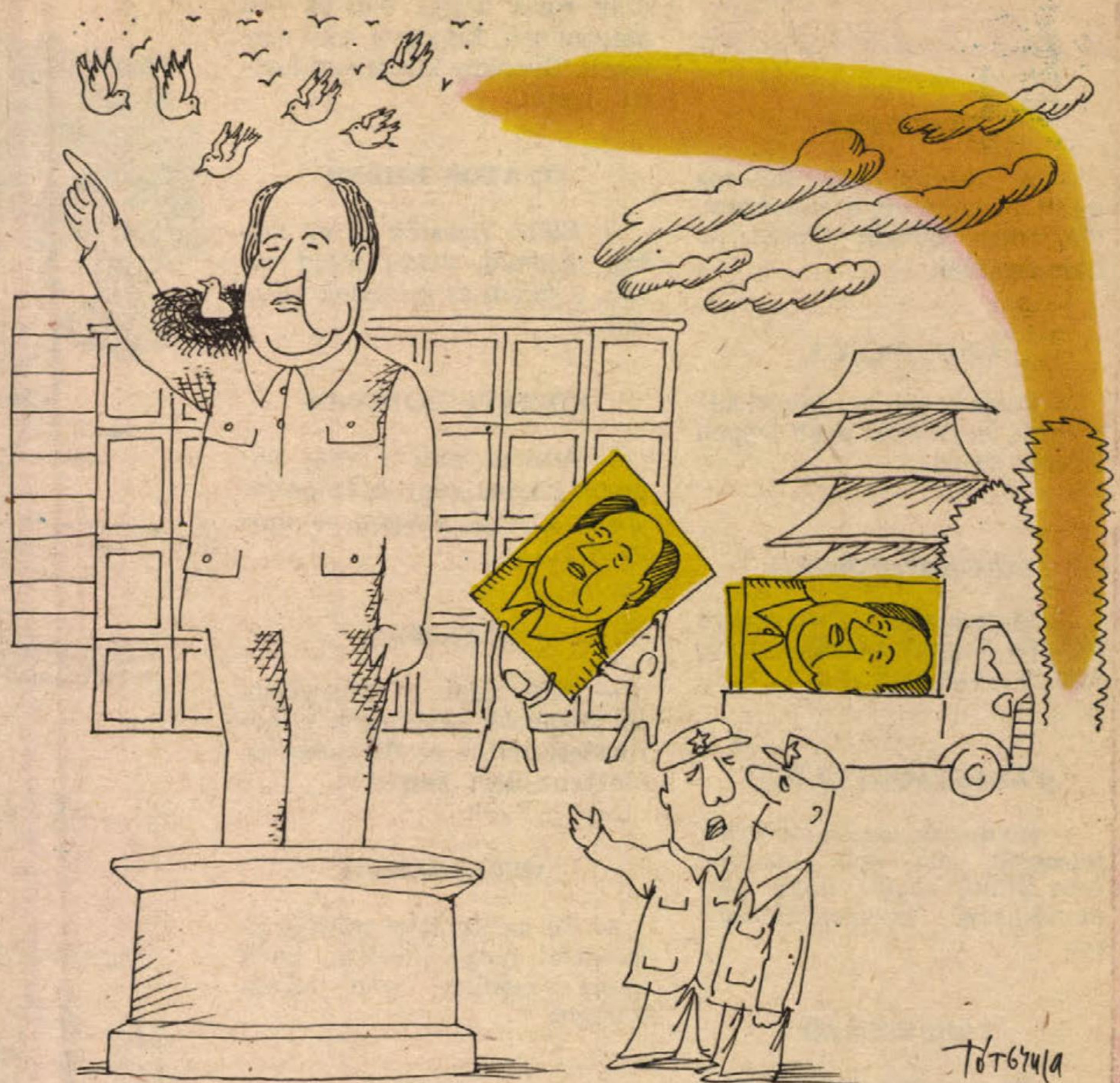

– Ezt az egyet hagyjuk meg a galamboknak.

BEJÁRÓ NYUGDIJAS

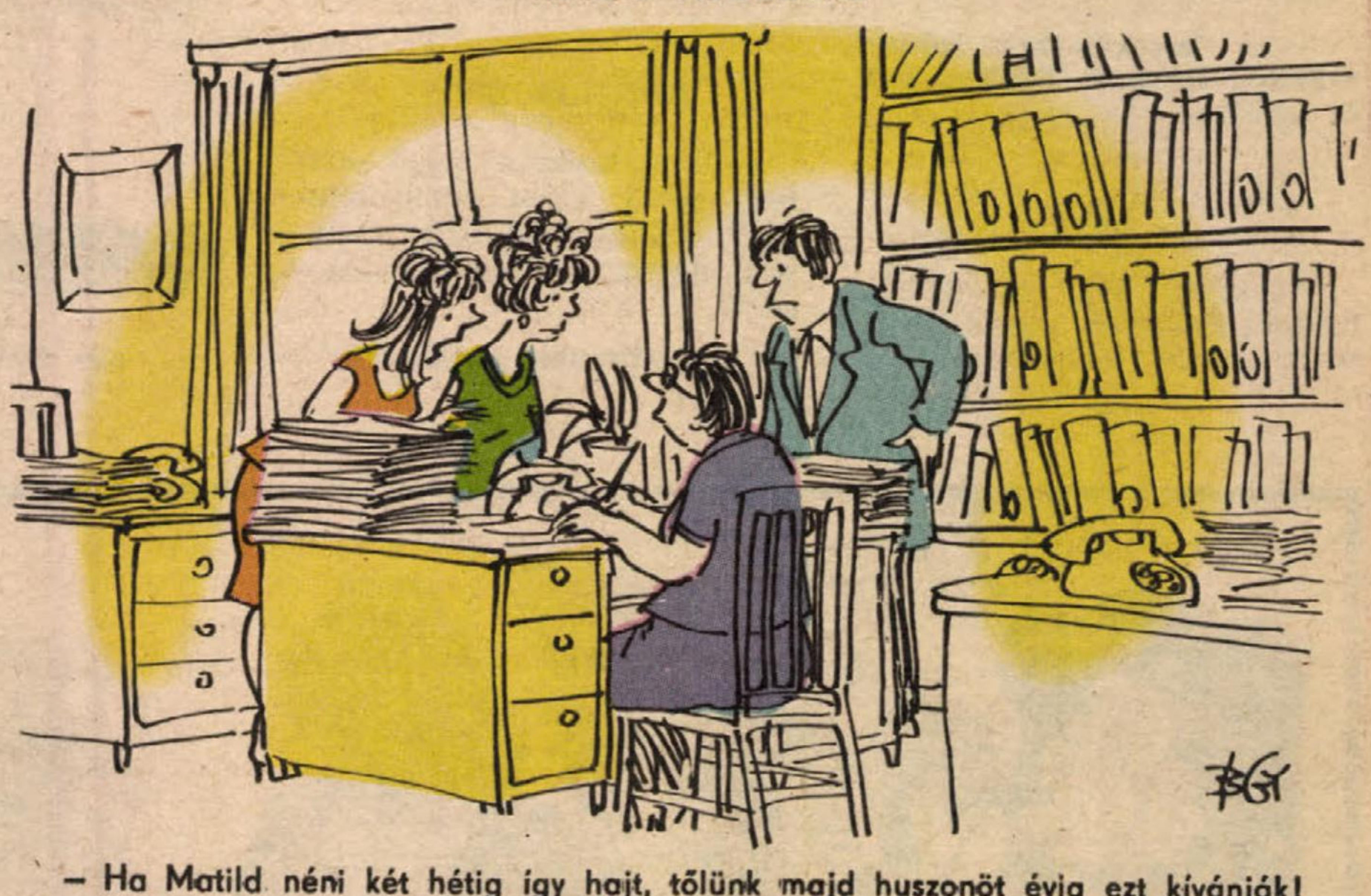

– Ha Matild néni két hétig így hajt, tőlünk majd huszonöt évig ezt kívánják!

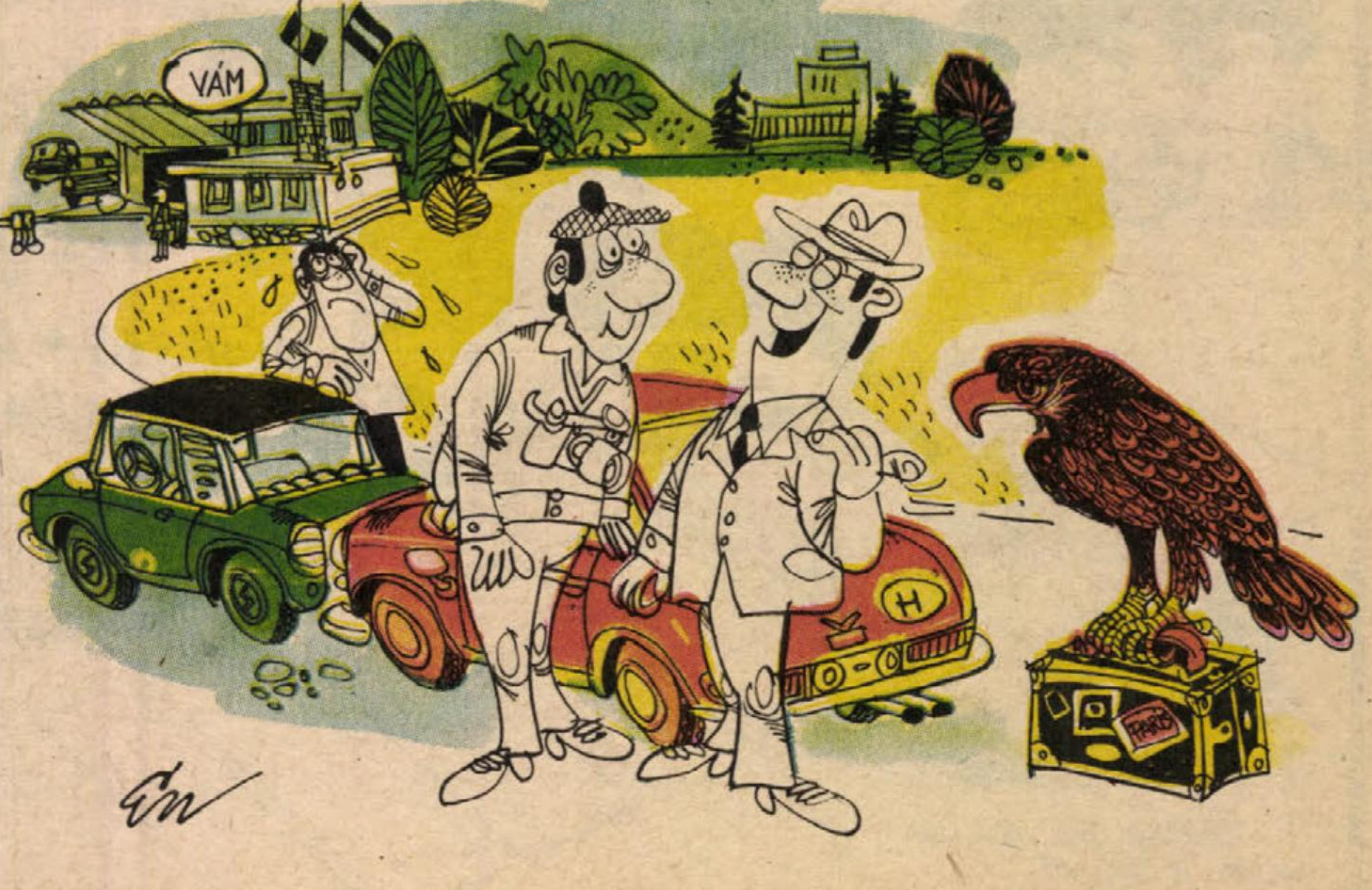

– A vámköteles szajrét ő hozza utánam légiúton!

SZILÁNKOK

ITALOZÁS

— A mértéktelen italozás miatt hagyott ott a feleségem. Már nem bírtam fizetni az italszámláját.

FOGYÓKÚRA

— Főztem egy kis töltött káposztát, hogy könnyebb legyen éhezni utána.

MAGABIZTOSSÁG

— Engem nem érhet semmi baj. Be vagyok vágódva a főnököm főnökénél.

HÁZASSÁGGYŰLÖLŐ

— Ha annak idején elveszlek feleségül, ma már biztosan nem élünk együtt ilyen harmonikusan, kiegyensúlyozottan.

TÁRSSZERZŐ

— Én a nevemet adom, te a tehetségedet.

VÉSZJÓSLÓ BEJELENTÉS

— Az értekezleten három szünetet tartunk. Délben, este és éjfélkor.

LÓ

Olvastam, hogy az ügetőn diszkvalifikáltak egy lovat, mert favorit létére utolsónak ballagott a célba. Lehet, hogy csak rossz napja, bánata volt szegénynek. Elhagyta, akit szeretett. Ilyenkor kinek van kedve ügetni?

ÓVATOS EMBER

— Előbb fizessék ki az újítási díjamat, aztán majd töröm a fejem és kitalálok valamit.

KOCSITULAJDONOS

— Amióta autóm van, naponta három-négy órát gyalogolok a friss levegőn — szerelőért...

SZAKÍTÁS

— Add visza a jegygyűrűt, az almazöld hálóingem, a körömreszelőt és az illúziókat is, amiket tőlem kaptál...

HIVATALBAN

— Én az ügyfelet mindig az íróasztal mögé ültetem, hadd lássa, nekünk sem olyan könnyű.

ITALBOLT

Az ellenőrök megállapították, hogy a csapos még a szódavizet is vizezi.

GONDOS ANYA

— Én alaposan meg akarom nézni, kihez adom feleségül a lányomat. Ezért Bélához először én mentem feleségül.

Galambos Szilveszter

EGY IGAZI GRÁL-LOVAG

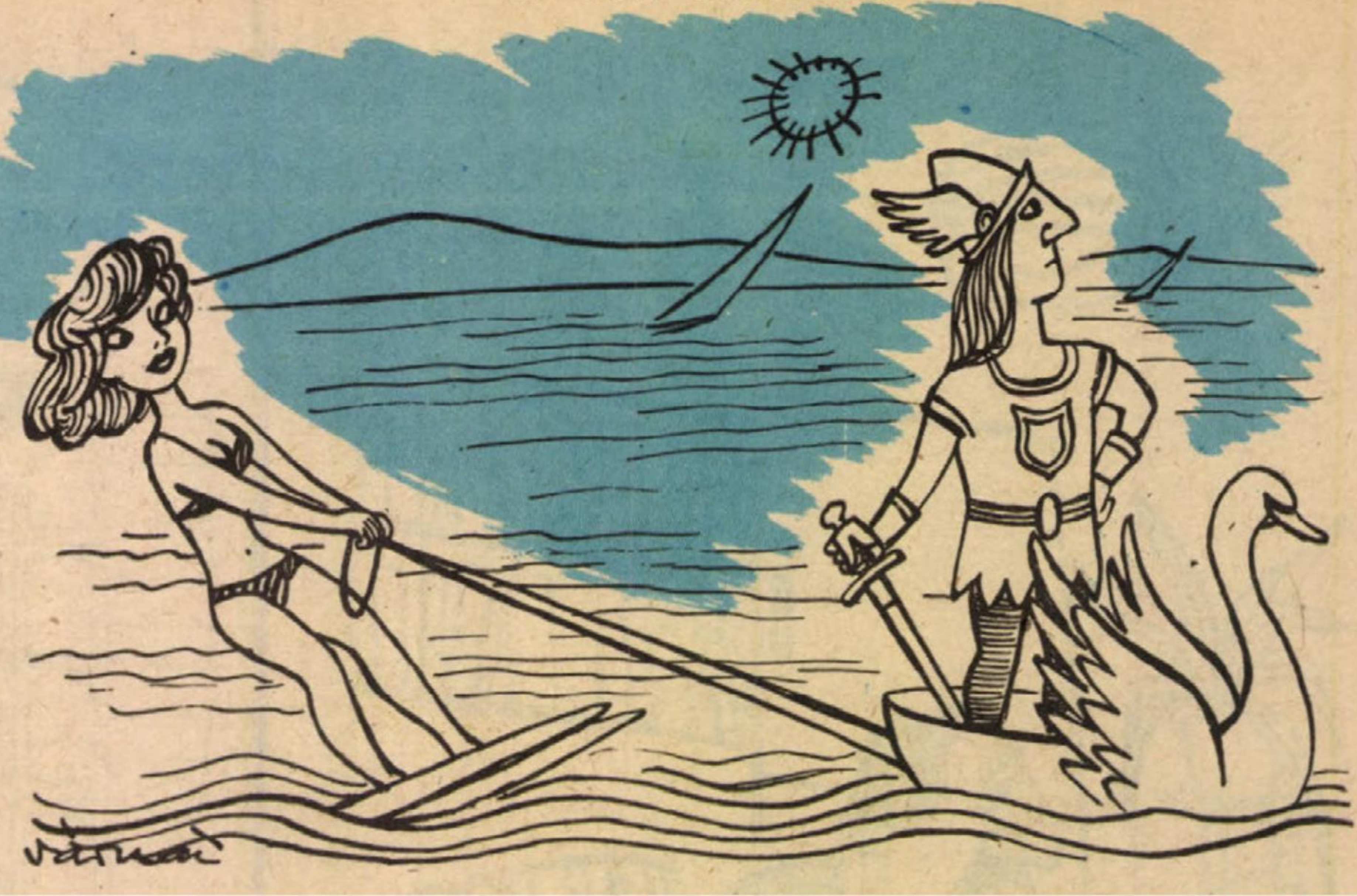

FALUSI ÉRTELMISÉGI

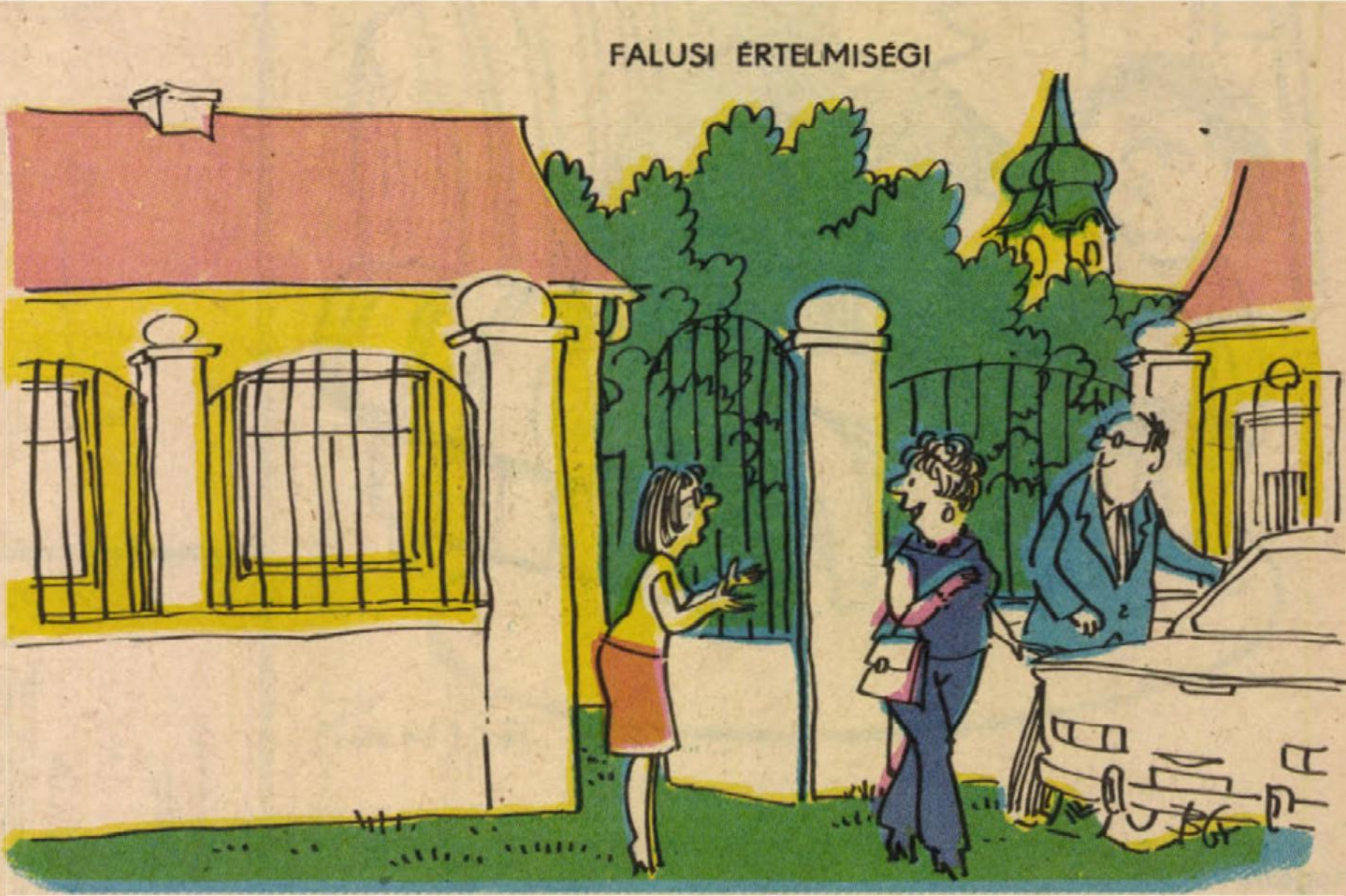

– Anyukám, ne felejtsetek el Pestről hozni könyveket, lemezeket és egy diplomás férjet!

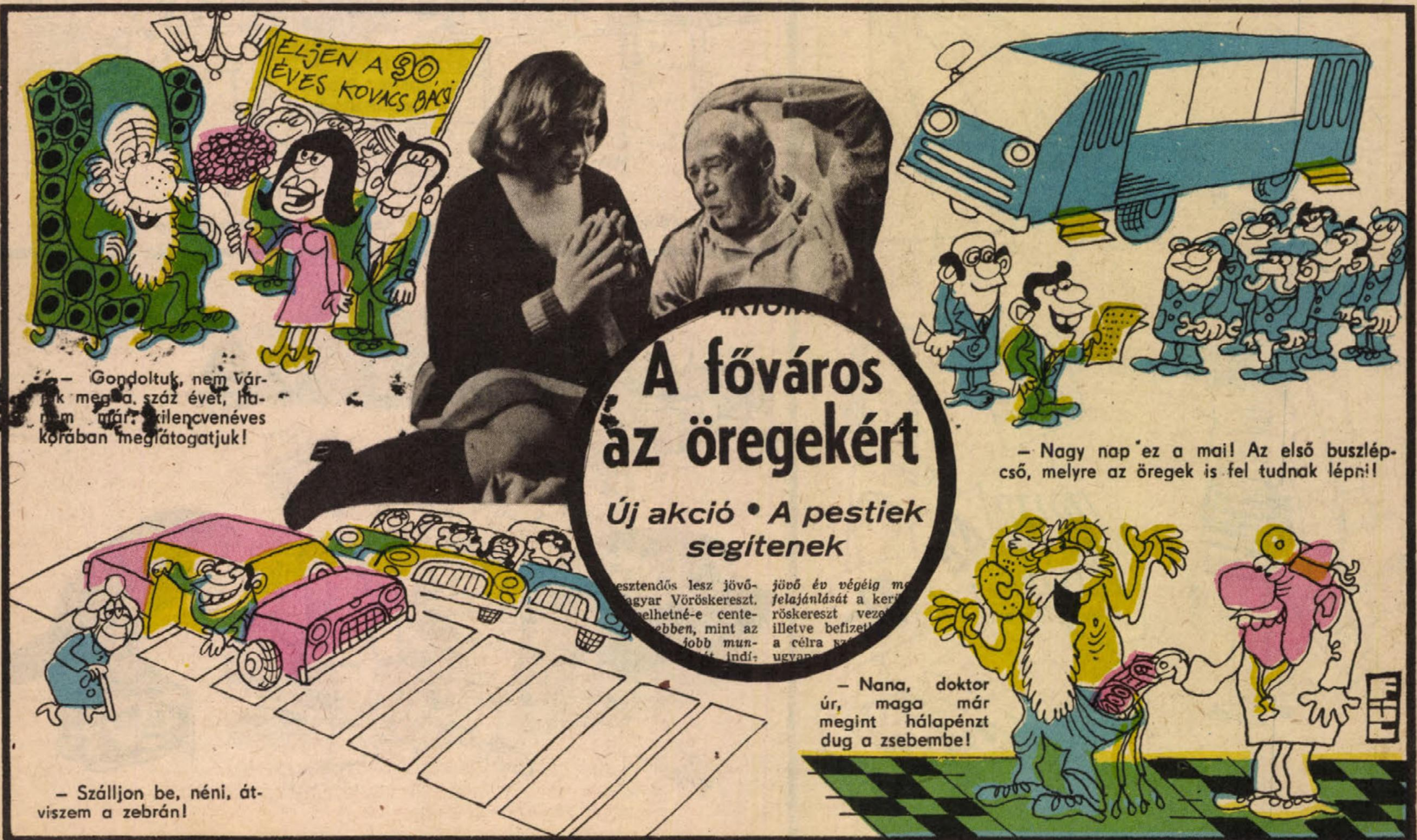
ÉLJEN A 90 ÉVES KOVÁCS BÁCSI
A főváros az öregekért
Új akció • A pestiek segítenek

— Gondoltuk, nem várjuk meg a száz évet, hanem már kilencvenéves korában meglátogatjuk!

– Nagy nap ez a mai! Az első buszlépcső, melyre az öregek is fel tudnak lépni!

– Nana, doktor úr, maga már megint hálapénzt dug a zsebembe!

– Szálljon be, néni, átviszem a zebrán!

KÖZVETÍTŐLÁNC

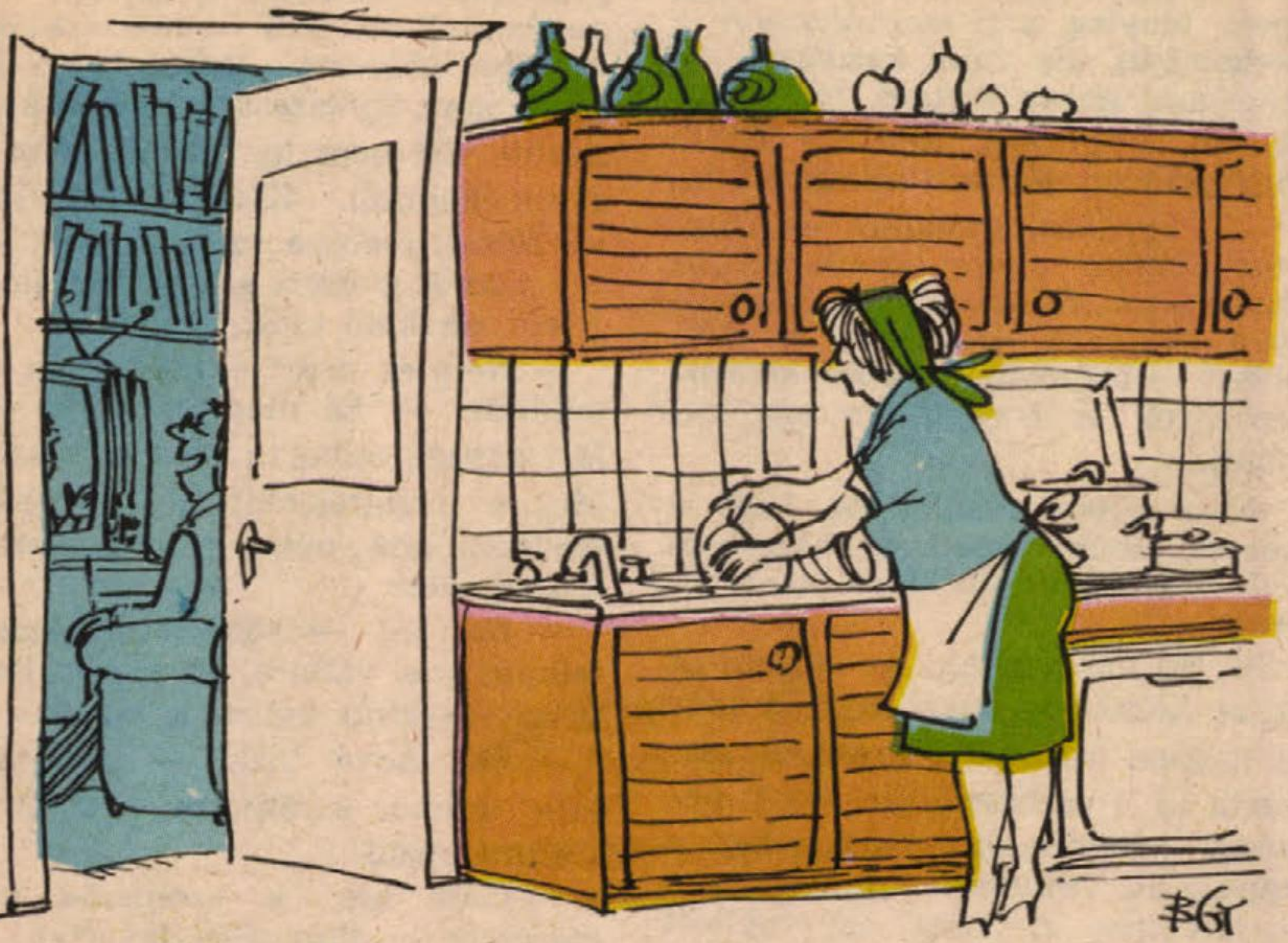

– Nem veszítesz, fiam, Ferihegy, Ferihegy, jobb munkaszervezés, megnyitották, átadták, megnyitották!...

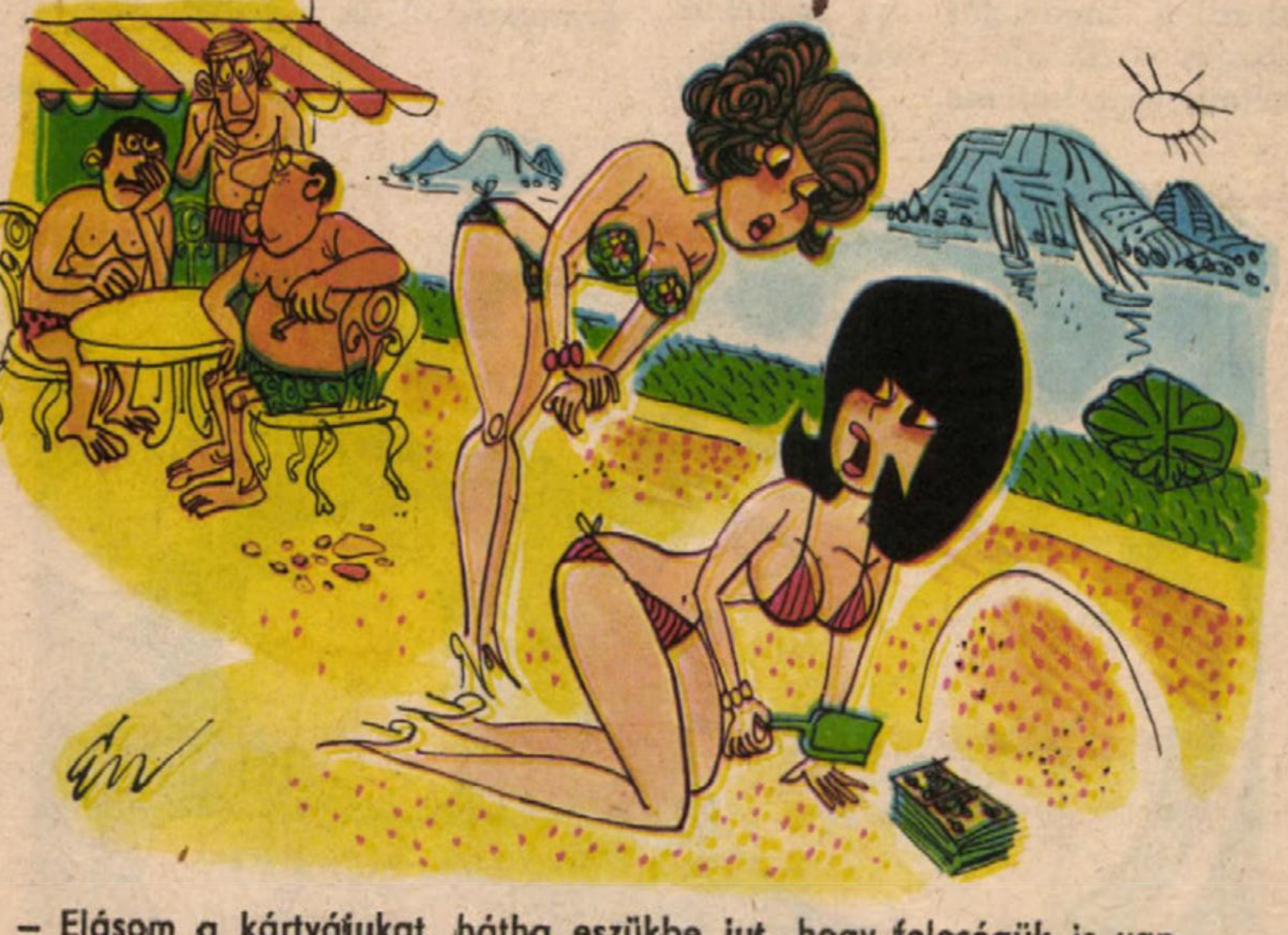

– Elásom a kártyájukat, hátha eszükbe jut, hogy feleségük is van...

TAKARÉKOSSÁG

– Ernőkém, vigye el a vendég elvtársakat a legközelebbi taximegállóhoz.

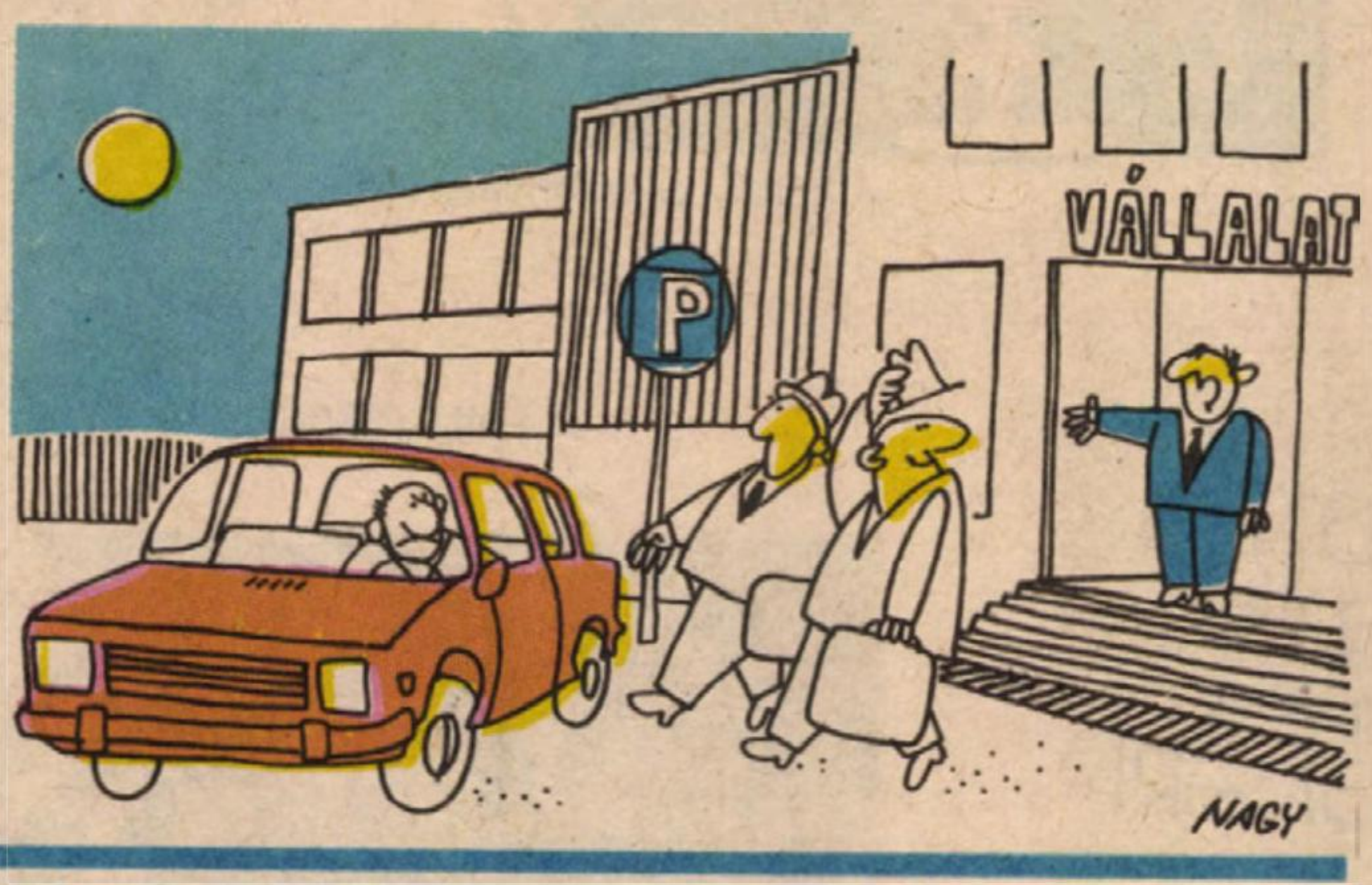

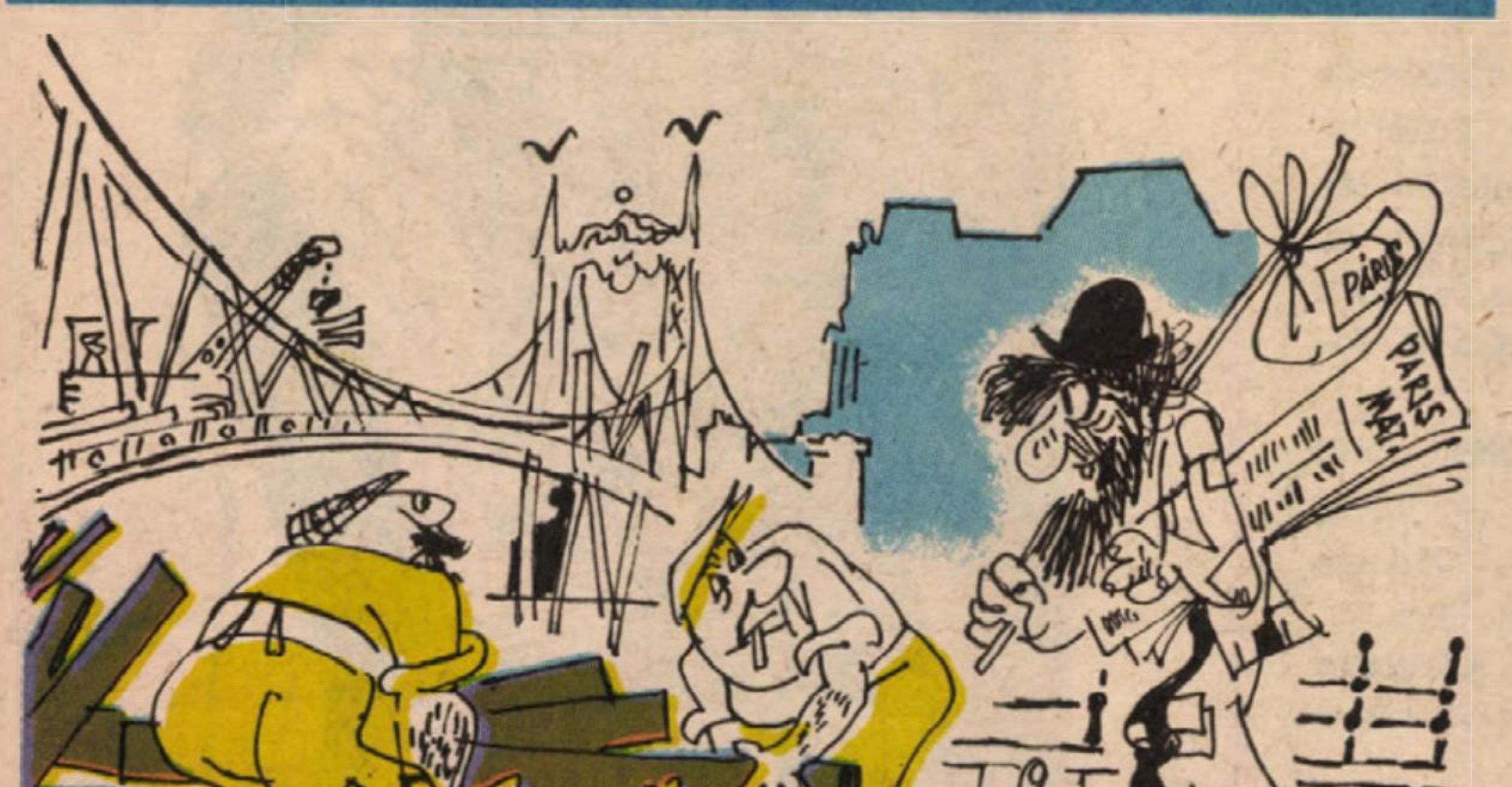

– Nem tudják, melyik híd alatt lehet aludni?

Mák

Fitt Sebestyén, a Limlomtröszt elnöke kedvetlenül lapozgatta a napisajtót, ami bizonyos fokig érthető volt.

— Megint a mák — mondta. — Más bajuk sincs. Miért hiánycikk a mákdaráló? Egy fejlett iparral rendelkező mezőgazdasági országban, ahol a munkás—paraszt szövetség szorosabb nem is lehetne, miért nem lehet mákdarálót kapni? Irigylem a gondjaikat. Firkászok!

E szavakra Tréfás Ervin, az ifjú főmérnök kigyulladt, akár a Pokoli torony. Érezte, hogy eljött élete nagy lehetősége.

— Főnök — mondta —, bízd rám ezt a dolgot. Majd adok én nekik mákdarálót.

Az teljesen világos volt, hogy a hagyományos mákdarálóról szó sem lehet többé. A történelem vaspatáit senki sem forgathatja vissza és Nyugat-Westphaliában már rég hangágyúval darálják a mákot. Csak ráfogják a turbinát, aztán durr, és a gubó egy pillanat alatt kis füstfelhővé válik, mert a fene fog ilyen marhaságokkal sokat vacakolni.

Két év sem telt bele és Tréfás Ervin máris előállt az új daráló nullszériájával.

— Nos?... — mondta és lobogott akár egy olajfáklya. — Nos?

— Izé... — tűnődött el Fitt Sebestyén —, nem túl nagy ez a miskulancia? Már ahhoz képest, hogy mákdaráló...

— De kérlek — orrolt meg máris Tréfás Ervin —, ez a daráló akármelyik háromszáz négyszögölesnél nagyobb kistelken felállítható. Már persze, ha alap gyanánt előzőleg ötvenkét betonpillért bocsátunk nyolcvan méter mélységben az altalajba. A gépezet aztán egyetlen másodperc alatt harmincnyolc vagon mákot darál finom porrá, vagyis háromszázhetven évre kiszolgálja egy kilencvenhárom tagú család teljes angyalbögyölő-volumenét.

A szuperdarálóból egyetlen példányt kelt el. A felsőbunkóci tanács vásárolta meg térplasztikának. Kányagőzi Ármin várgróf lovasszobra helyett, amelyet a kis úttörők — vélhetőleg a jó ízlés parancsára — nyolc darab tollaslabdaszerelés ellenében beszolgáltattak a MÉH-nek.

Tréfás Ervin azonban nem adta fel. Alig múlt el öt esztendő, újabb mákdaráló prototípusával állt elő.

— Rájöttem, hol hibáztam el a múltkor — mondta és csillogott, akár a faszénvasaló. — Vétettem az embercentrizmus követelményei ellen. A gigantománia uszályába kerültem. Új mákdarálóm azonban konkrét igényeket elégít ki egy bonyolult kor kritériumai szerint. Vagyis nem csak mákot darál, hanem bélyeget is nyálaz és a kanárit is megeteti.

A próbajáratnál azonban kiderült, hogy a nyomtatott áramkört fordítva helyezték el a gépezetben. Az új készülék ledarálta a kanárit, megette a bélyeket, a mák láttán pedig vadul nyálazni kezdett.

A készletet csak nagy nehezen sikerült elpasszolni a fejlődő Bonanzának, ahol a darálókat levélnehezékként használták. Kaptunk érte kilencvenhárom, csak kevéssé konvertábilis marslakó-babát, amelyek később a csőtárkányi Vörös Pecsenye téesz szőlejében, mint madárijesztők sem váltak be.

Tréfás Ervin azonban tovább dolgozott. Még három esztendő sem csorgott el a történelem hídjai alatt, máris előállt az új tervvel.

— Most megfogtam az isten lábát — mondta semmihez sem hasonlítható fénnyel a szemében. — Új mákdarálóm teljesen hazai alapanyagokból készült, könnyen gyártható, a kezelése gyermekjáték, s ha darabját ötven fillérért árusítják, akkor is kilencvenhárom százalékos hasznot vágunk zsebre. Az új hiperdaráló két teljesen egyforma falapocskából áll. A mákszemet az A-val jelölt lapocskára helyezzük és a B-lapocskával felülről lefelé irányuló csapást mérünk rá. Egy családi mákostésztához a vendéglátóipar paraméterei szerint tíz deka mák szükséges. Vagyis ötszázmillió szem. Ezt a mennyiséget eljárásom segítségével egy szorgos kezű háziasszony mintegy negyvenhárom év alatt könnyűszerrel ledarálja.

A hidegvizes lemosások később segítettek valamit Tréfás Ervinen, de ép ember sosem lett belőle. A darálókérdést aztán más, speciálisan hazai módon oldotta meg a Limlomtröszt. Az összes napilapban, valamint a tv és rádió reklámműsoraiban felhívásokat tett közzé:

„Fogyasszon több darálatlan mákot. Darálatlan mák a hosszú élet, a fényes karrier és a szerelmi siker kulcsa. Aki darált mákra vágyik, nem csupán gyermekei boldog jövőjét veszélyezteti, hanem egyenesen a szuperimperialista neokolonializmus szálláscsinálója. Most őszintén: kell ez nekünk?”

Mert könnyebb a sódert hinteni, mint a mákot darálni.

Peterdi Pál

EMBER-RABLÁS

Minden bizonnyal gyanúsan mentem hazafelé az utcán, mert az egyik sötét sarkon elém lépett egy magas férfi, és reményvesztett hangon megszólított.

— Uram, raboljon el!

Ijedtemben zsebre dugtam a kezemet. Hogyisne, még hogy ilyen balhéhoz nyúljak! De hangosan csak ennyit válaszoltam.

— Szinte kitalálta a gondolataimat, mihez is lenne most a legpompásabb kedvem. De sajnálom, tíz deka pintyeledelt viszek a feleségem kanárijának, és ha nem érek vele haza időben, kettéharapja a torkomat. Tudja, milyenek a nők! — vetettem még neki oda vigasztalásul, és gyorsan elléptem mellette. Aztán zsebre dugott kézzel elvágódtam, mint egy malteros állványdeszka, amelyik alól kilopták az egyik tartóbakot.

— Ne haragudjon, igazán ne haragudjon rám! — támogatott fel a magas, erőteljes férfi. — De csak azért gáncsoltam el, nehogy nélkülem siessen tovább. Mert amikor azt mondta, hogy pintyek, meg kanári... akkor éreztem, hogy maga igazán az én emberem. Mert aki a madarakat ennyire szereti, az nem lehet annyira rossz ember, hogy visszautasítsa egy kétgyermekes apa egyetlen kérését. Uram, ha nem is ismer engem, raboljon el!

— Na jó! — vontam meg a vállamat, és reménykedve körülnéztem, hátha lesz valaki aki a segítségemre siet, ám a kihalt utca néptelen volt. A reményvesztett férfi vállamra tette a kezét, amitől egészen a térdéig görnyedtem.

— Mit keres? — hajolt le résztvevően.

— Csak a megoldást, csak a megoldást — nyögtem levegő után kapkodva. — Mégis, hogy képzeli az egészet? A kétszobás lakásunkban mégsem rejtegethetem. Mit szólnának a gyerekek, a feleségem? Az alagsori pincén pedig hárman is osztozunk, száz-száz forintot fizetünk érte a lakásszövetkezetnek. Oda se vihetem. És kitől kapnék magáért váltságdíjat?

— Na látja, hát éppen ez az! — hajolt mohón az arcomba. És ekkor vágtam bele a madáreledelt, mert tényleg azt szorongattam a zsebemben. És futni kezdtem. És futottam, ahogy bírtam, mert hallottam, hogy két legalább negyvenötös cipő jár a sarkamban.

— Orgyilkos, útonálló! — bömbölt utánam egyre tisztábban az ismeretlen. Valószínűleg kiköpködte a magokat. — Akkor is elrabolsz! — tegezett le útszéli közvetlenséggel, és berepültem egy kapualjba.

Arra tértem magamhoz, hogy a kezem, lábam össze van kötözve, és valaki óvatosan törölgeti az arcomat.

— Ne haragudjon, de másodszor is el kellett gáncsolnom! És nem is nagyon vérzik az arca! — csavarta ki a zsebkendőjét. Nagy nehezen felismertem a környéket, a kapualjat. Fémesen villant valami a sötétben. A férfi egy nyitott bicskával hajolt fölém, és lágyan, szinte kérlelve kérdezte.

— Na, elrabol végre? Akkor elvágom a madzagot. Az üzemem biztosan kifizetné a váltságdíjat. Harmincezer kellene.

— Magának? Minek?

— Tudja — mondta szégyenlősen gyűrögetve kezében a bicskát —, megkaptuk az OTP lakáskiutalást. De harmincezer még hiányzik abból, amit önrészesedésként be kell fizetni. Ezt nem tagadhatja meg a gyermekeimtől. Kérem, raboljon el. Nézze, cserébe ez a magáé! — egy marék gyűrött százast nyújtott felém reszkető kézzel.

— Nem és nem! — fakadtam ki dühösen. — És most engedjen el. Mit képzel, mikorra érek én haza? Még a madáreledelt is össze kell szednem, amit maga gusztustalanul kiköpködött.

— Hát jó! — sóhajtotta. Azzal felkapott a vállára, és sietős léptekkel elindult velem a járdán.

— Hé, hová visz! — motyogtam, amikor kirántotta a fülét a fogaim közül.

— Csak ide, a szomszéd városrészbe — dünnyögte leverten. — Harmincezer forint váltságdíjat fogok kérni, magáért, vagy gyesen lesz a feleségem helyett, amíg összemaszekoljuk a pénzt.

Bráz János

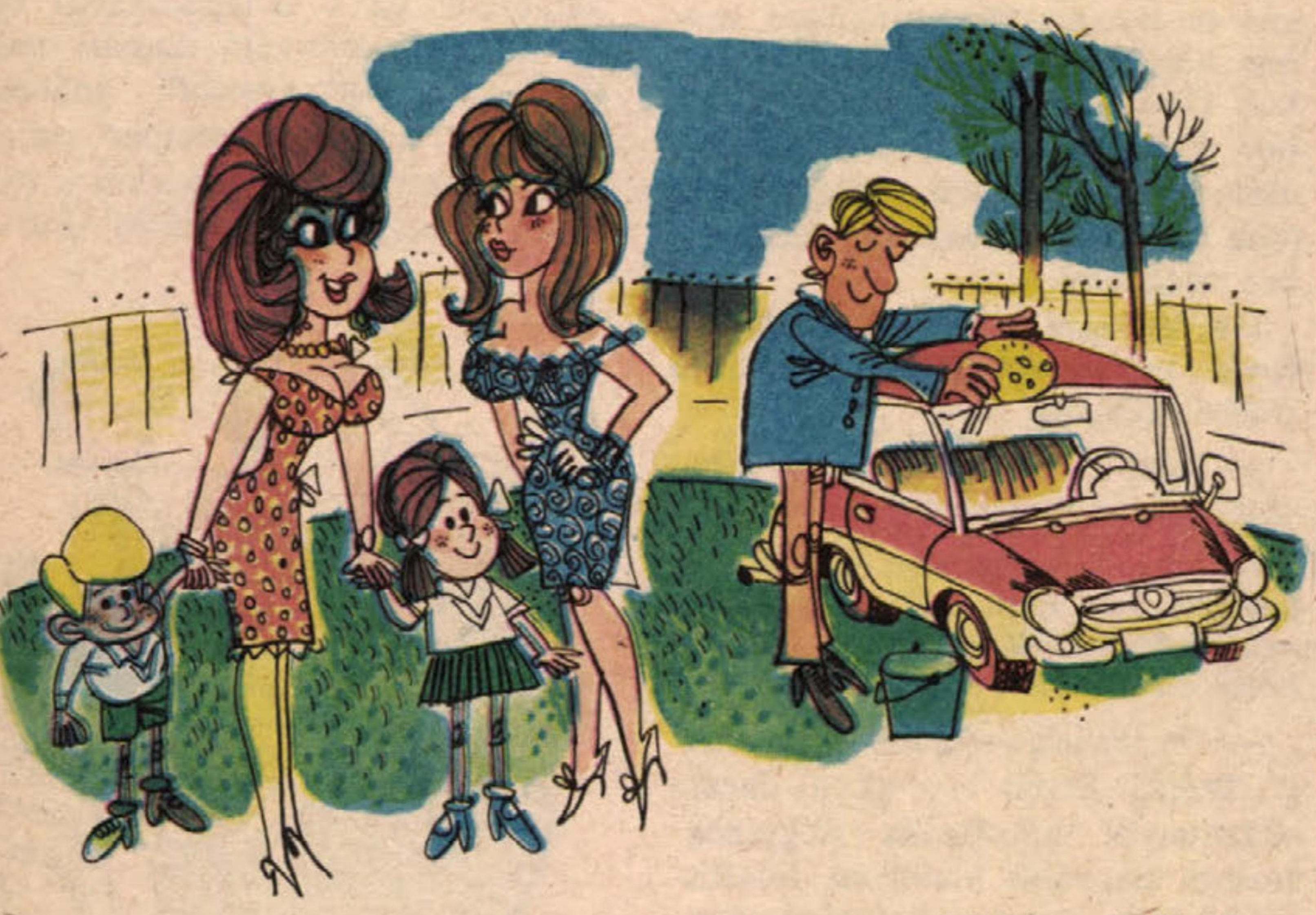

— Én a két gyereket, a férjem a kocsit hozza az első házasságából!

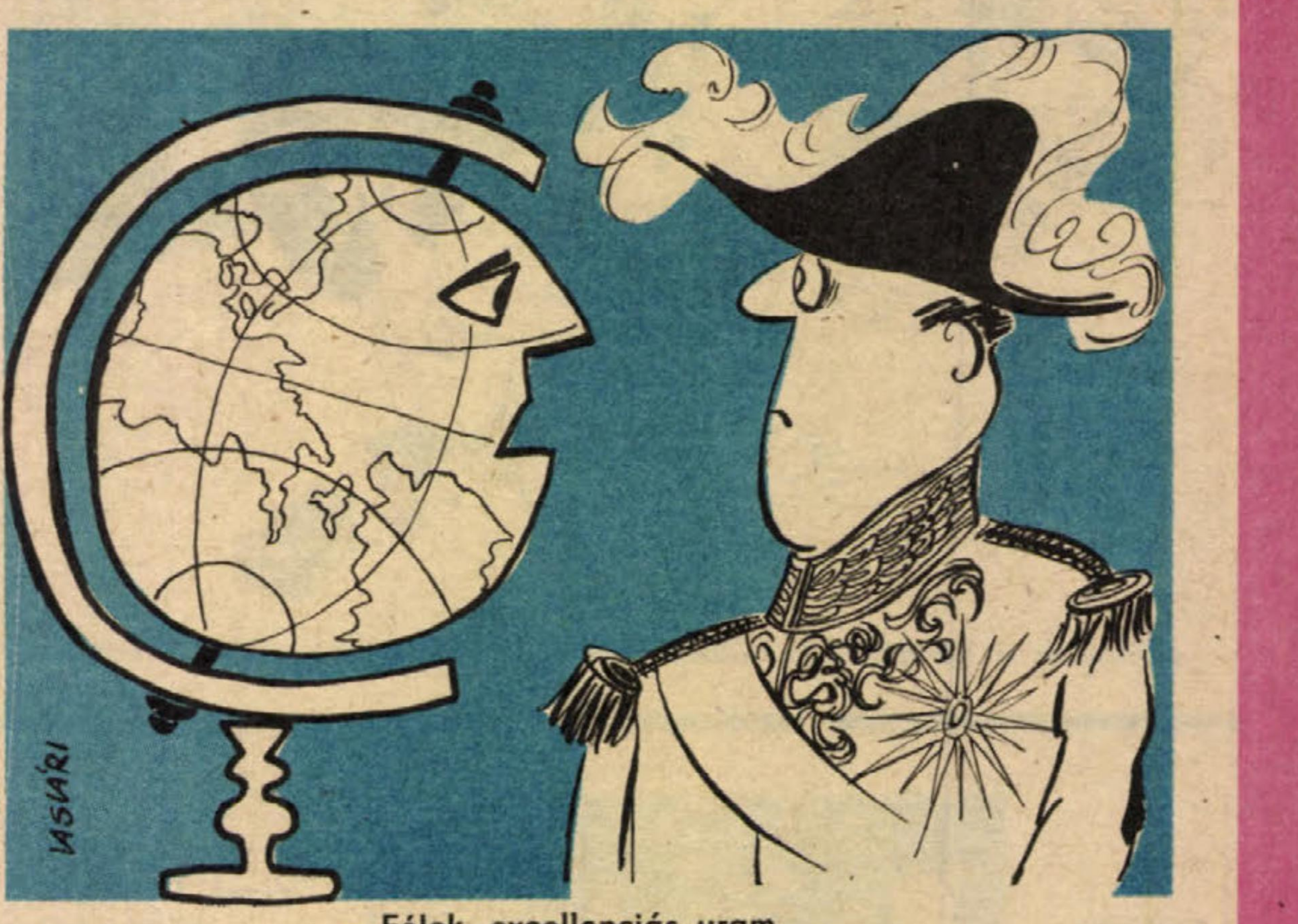

— Félek, excellenciás uram...

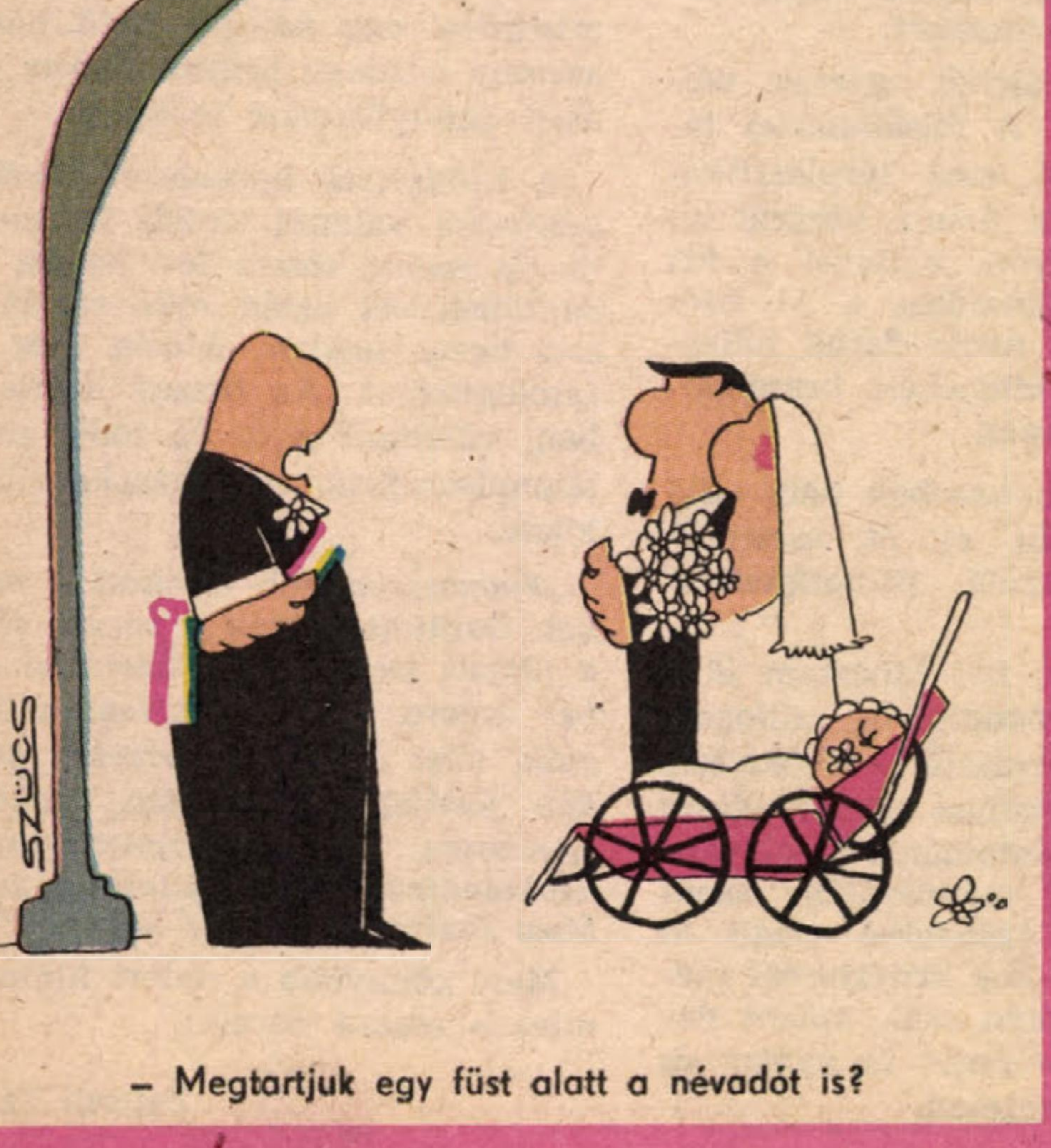

— Megtartjuk egy füst alatt a névadót is?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy korzikai sűrű esőben utazik az autóbuszon. A busz tetején levő nyíláson becsorog az eső, de éppen a mi idős korzikaink nyakába folyik.

— Papa, miért nem cserél helyet? — kérdi tőle a sofőr. — Hiszen a busz teljesen üres.

A korzikai körülnéz és csodálkozva kérdi a sofőrtől:

— No és kivel cseréljek helyet?

EMLÉKTÁBLA

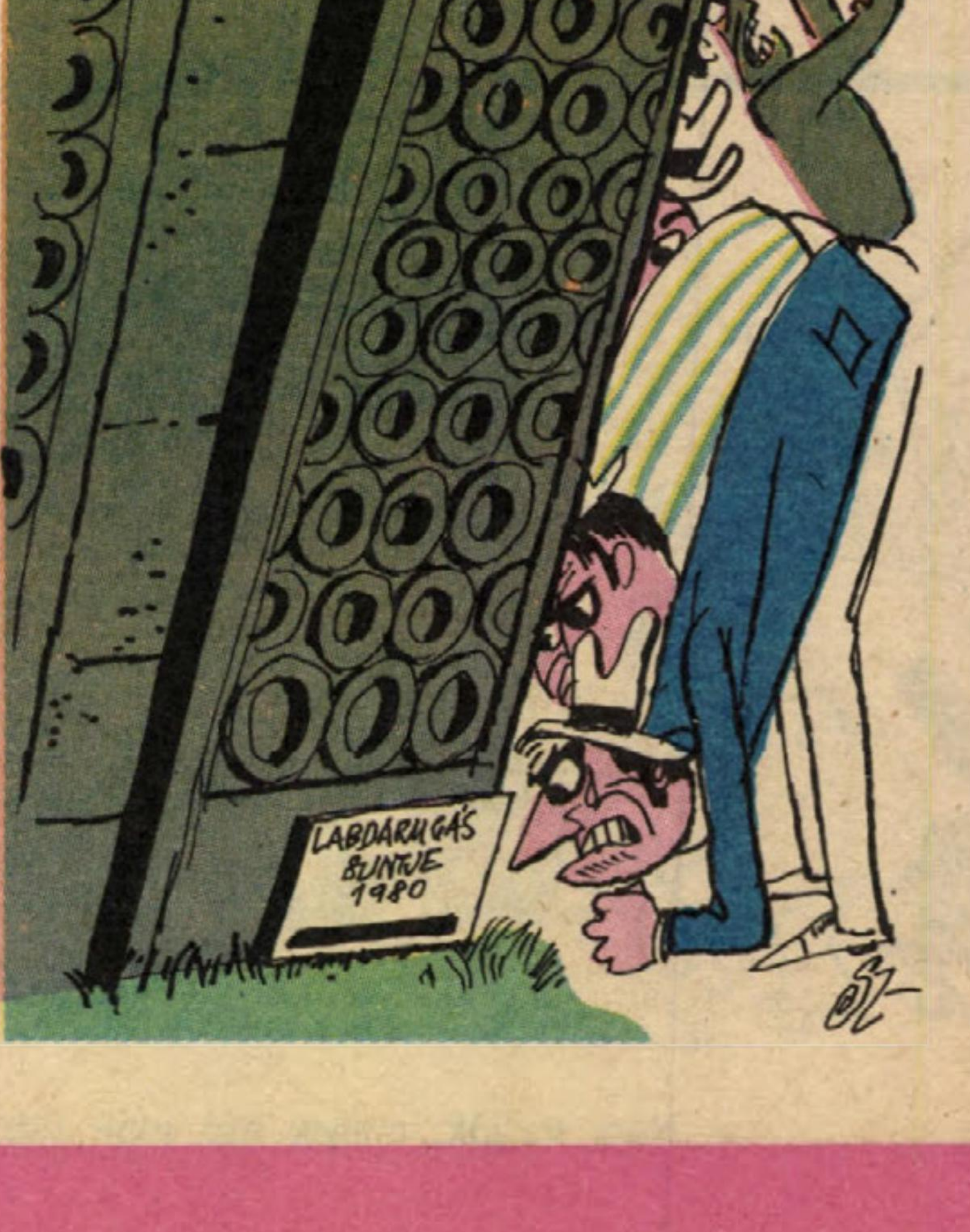

A KÚTNÁL

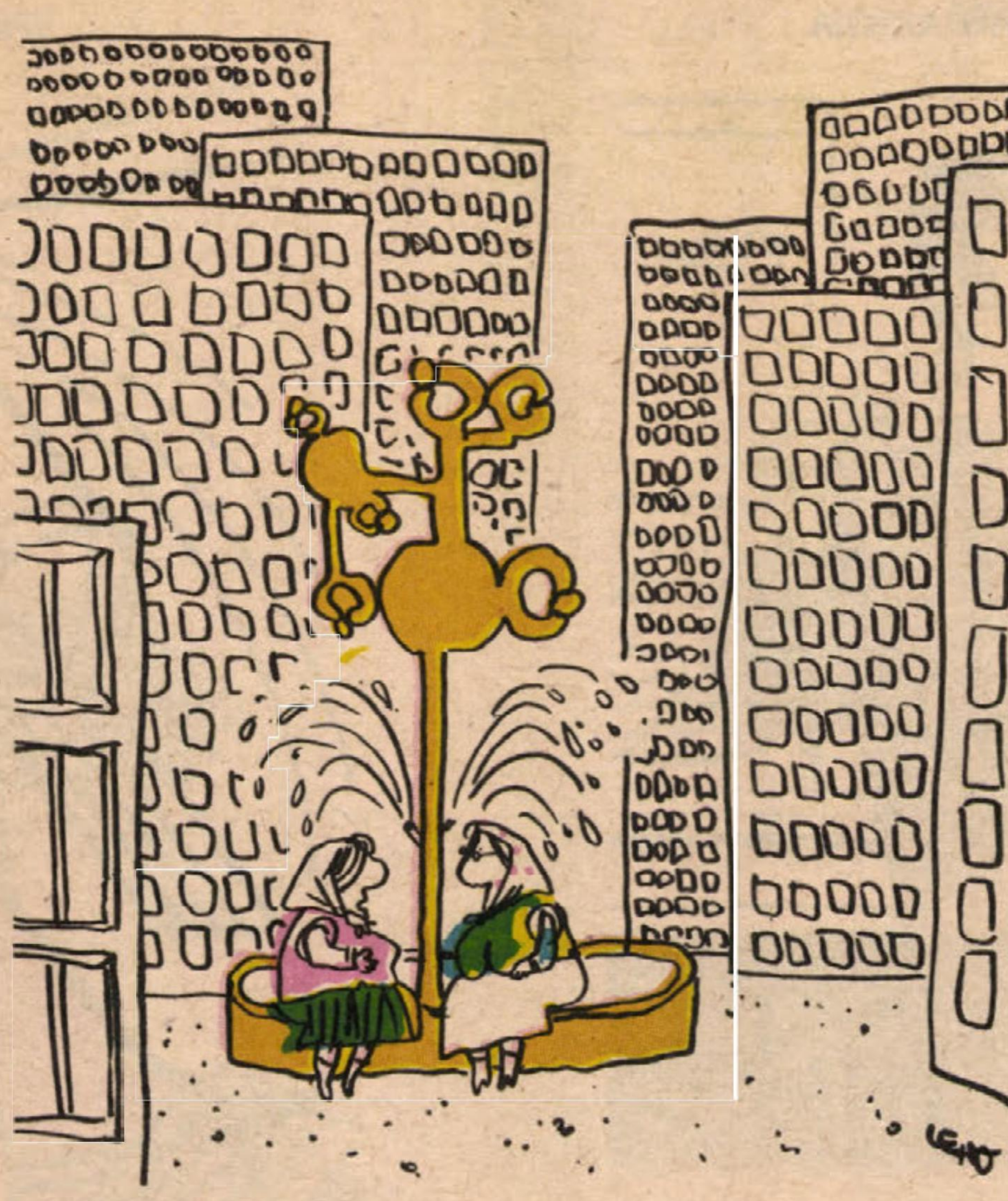

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy öregasszonynak a bankban alá kell írnia egy csekket, és nem tudja, hogy kell ezt csinálni.

— Úgy írja alá — magyarázzák neki —, ahogy a levelet szokta aláírni.

Az öregasszony bólint és odafirkantja a csekkre: „Sokszor csókollak valamennyiőtöket: Agatha nénitek”.

*

— Attól félek, hogy el kell adnom a kocsimat.

— Miért?

— Valahányszor megállok vele, odajön hozzám a rendőr, és megkérdezi, hogy nem akarok-e balesetet bejelenteni...

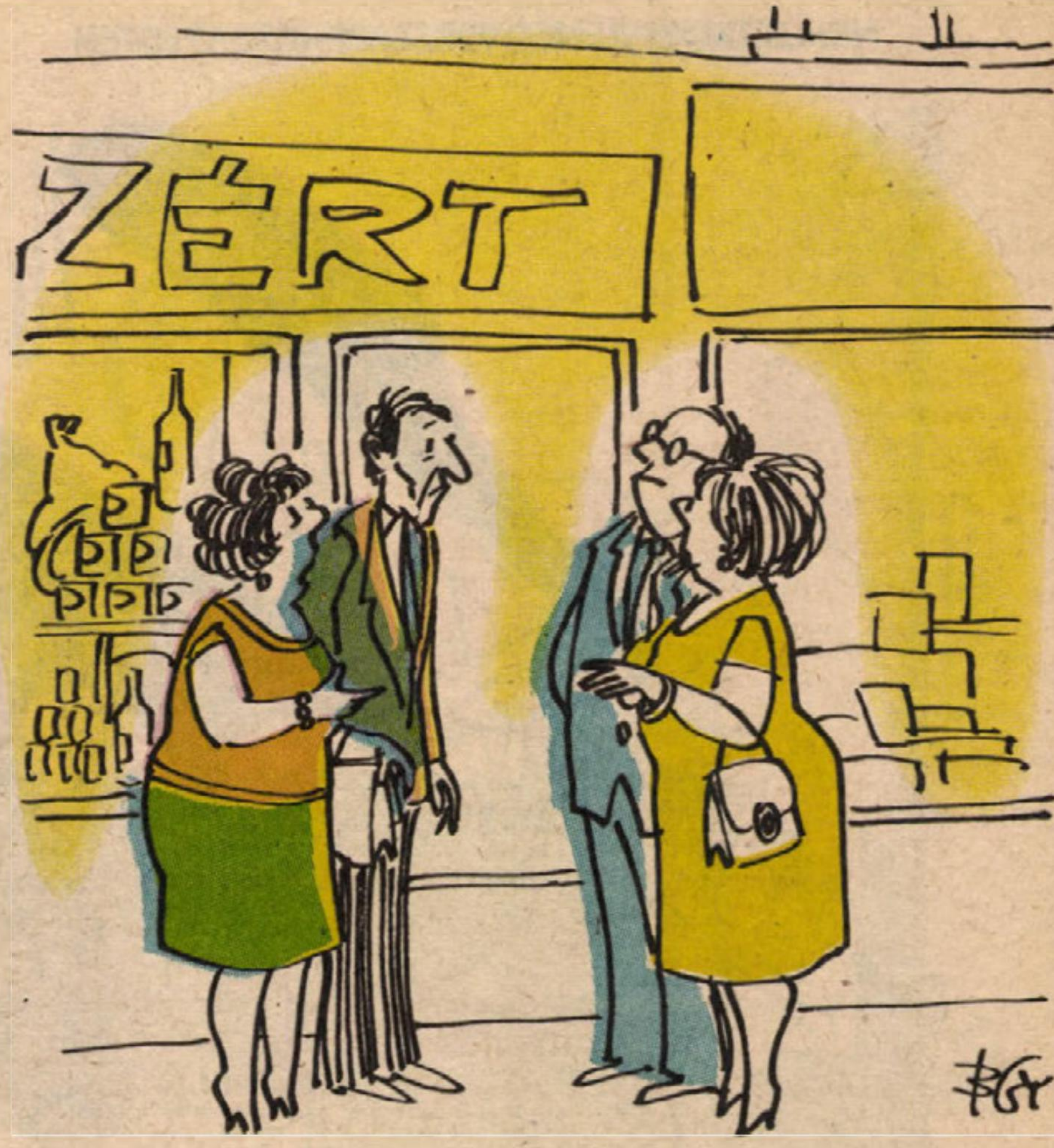

– Mióta a KERMI-nél dolgozik az uram, nem hajlandó semmi boltban vásárolt ételt megenni!

ÚTIBESZÁMOLÓ

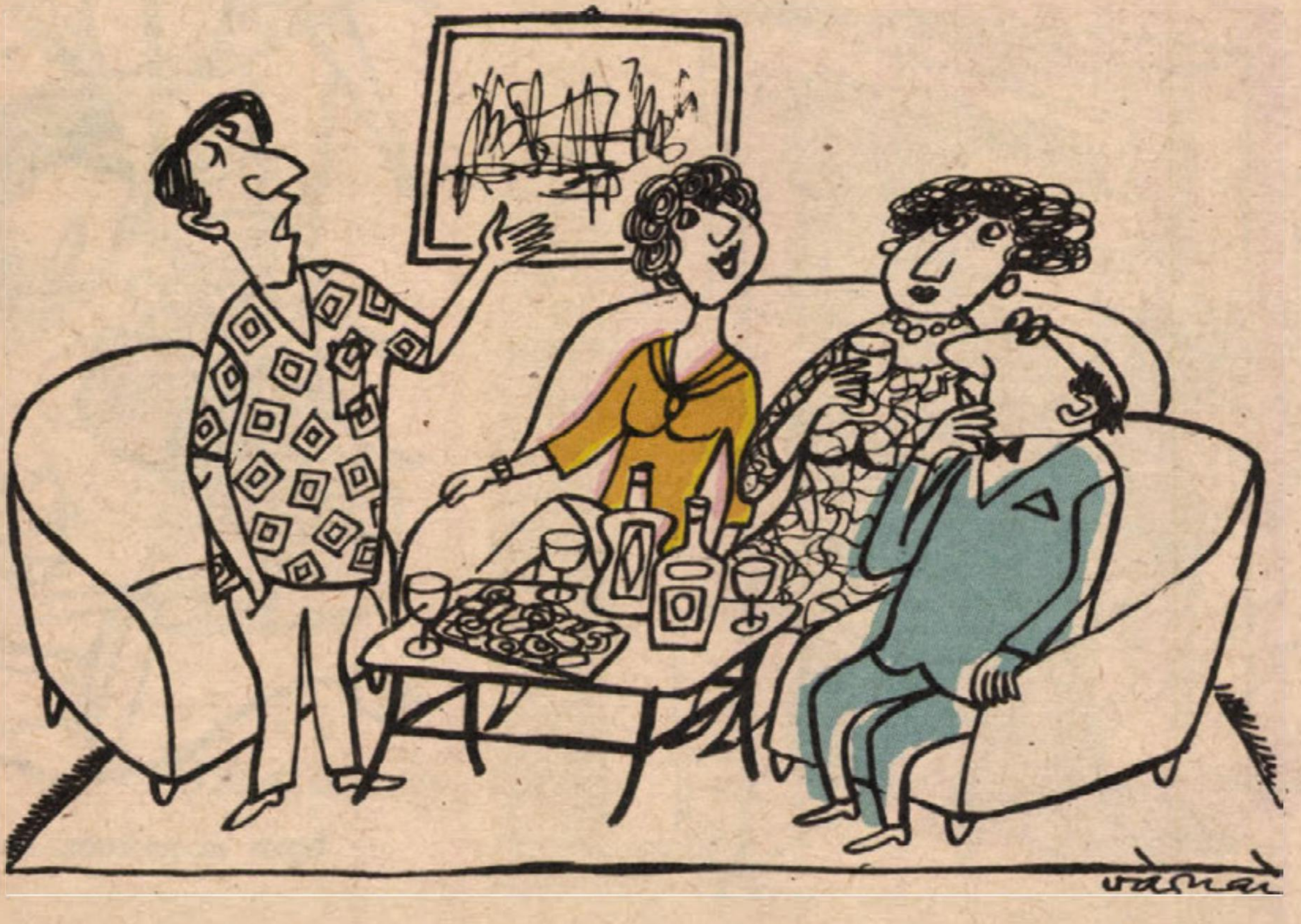

– Képzeljétek, Nyugat-Németországban el akarták lopni a Trabantunkat...

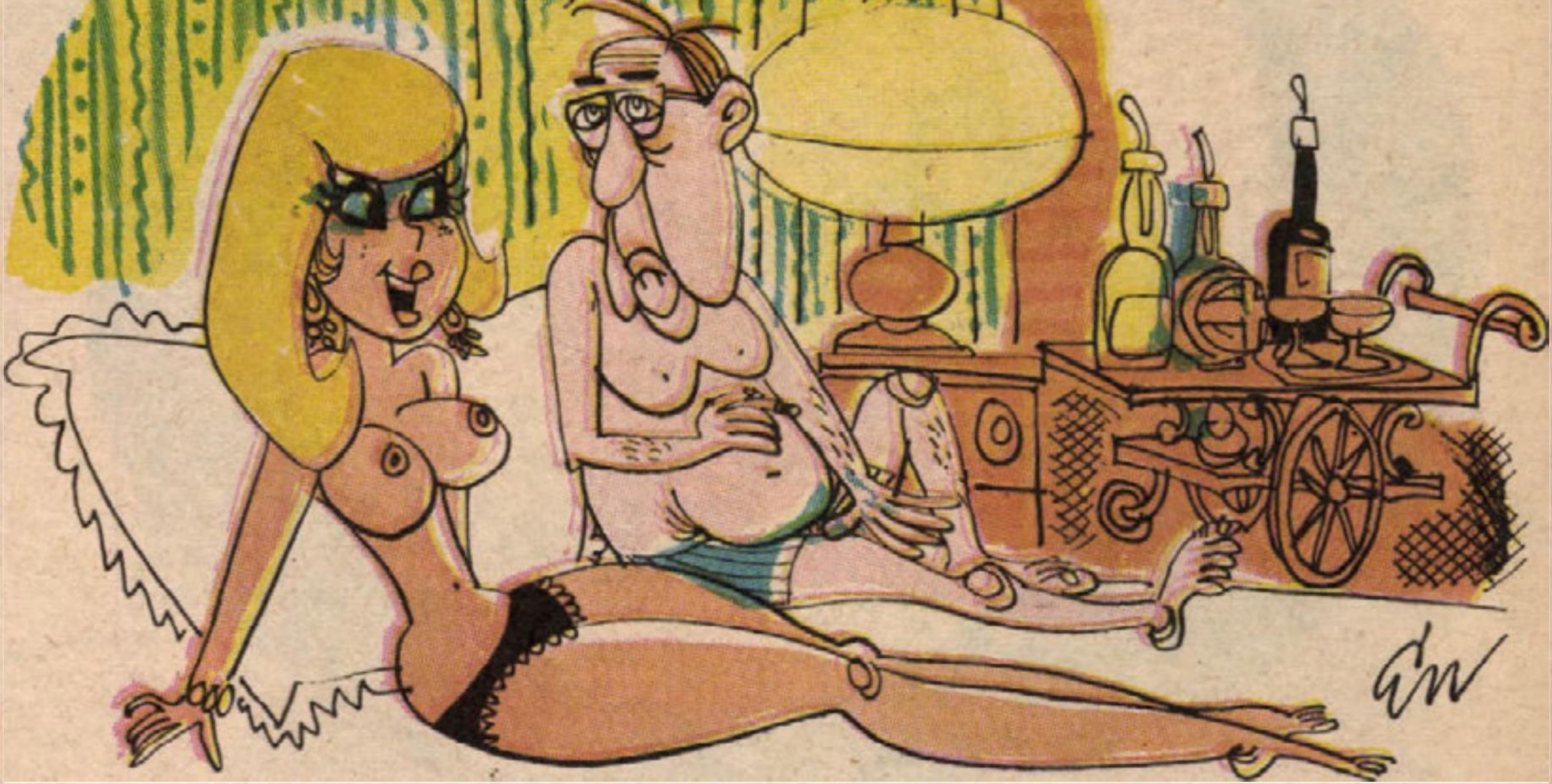

– Mondd, mókuskám, hányat kell aludnom addig, amíg megkapom az arany karkötőt?

TÁMADÁS EGY IDEGEN BOLYGÓRÓL

1. NAP: Késő este már nagyon fáradt voltam, ezért úgy döntöttem, hogy leállok kocsimmal és pihenek egy kicsit Budapest legelhagyatottabb helyén, a csőtörés által sújtott Oktogonon. Már elszenderedőben voltam, amikor rendkívül erős fény kíséretében egy repülő csészealj ereszkedett a térre. Először azt hittem, hogy az épp aktuális AMFORA-ÜVÉRT reklámot látom, ám a csészealjból emberi alakok léptek ki, s azonnal tudtam, hogy más bolygóról jöttek. Bár hamar szétszéledtek, elhatároztam, hogy nyomozni kezdek utánuk.

3. NAP: Ma találkoztam egyikükkel, taxisofőr képében mutatkozott. 23 forint volt a fuvardíjam, ő mégis visszaadott az ötszázasból. Sőt, feltűnően udvarias volt azután is, hogy négy forint borravalót adtam neki. Észrevételeimet azonnal jelentettem illetékes helyen, ahol hülyének néztek. A taxist még inkább.

5. NAP: Ma lefüleltem egy másikat. Ez gyárigazgatóként nyilatkozott, s elmondta, hogy az utóbbi két évben többnyire selejtet termeltek, amiért vállalja a felelősséget. Ilyet földlakó nem mondhat, pláne, ha magyar gyárigazgató. Erre az esetre már az illetékesek is felfigyeltek.

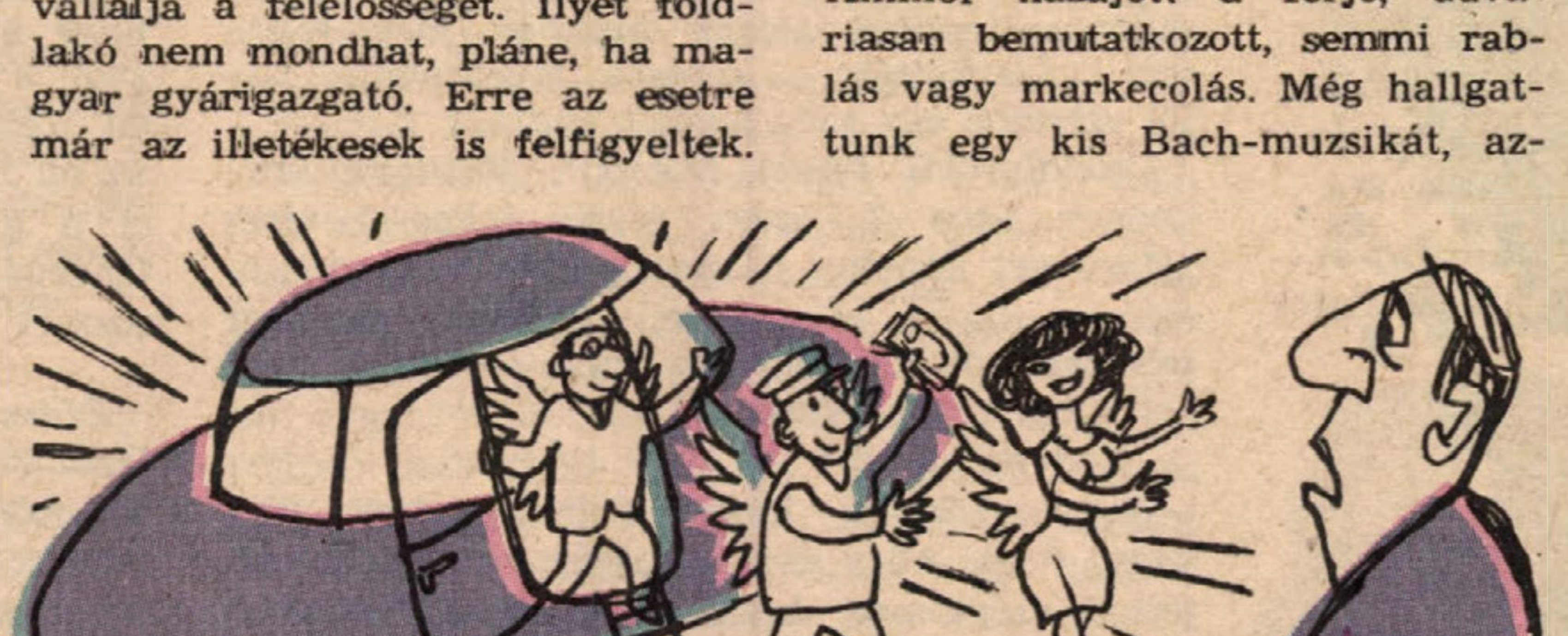

7. NAP: Úgy látszik, nők is vannak közöttük. A Rákóczi téren leszólított egy vonzó démon, mondta, hogy fizet ötszáz forintot, ha elmegyek vele néhány órára. Felvitt a lakásába, ahol megmutatta a bélyeggyűjteményét. Amikor hazajött a férje, udvariasan bemutatkozott, semmi rablás vagy markecolás. Még hallgattunk egy kis Bach-muzsikát, aztán elbúcsúztam. Megkértek, hogy máskor is látogassam meg őket.

8. NAP: Az illetékesek közölték, hogy ma rajtaütöttek az idegen bolygó lakóinak egy csoportján. A lányok magyar jégkorongcsapatot alapítottak, ahelyett, hogy felszámolták volna magukat, és fölényesen legyőzték az egyesült szovjet—csehszlovák—kanadai válogatottat.

10. NAP: Ma végre elfogták a vezetőjüket is. Ez az agyafúrt fickó szakszervezeti főbizalmiként minden munkatársának szerzett főidényre balatoni beutalót.

11. NAP: Ma zsíros húst adott a hentes, tolvajnak néztek az önkiszolgáló boltban, az IKV értesített, hogy tizennégy év múlva elvégzik a szükséges javításokat beázott lakásomban, a gyerekem igazgatói intőt kapott, mert a körmét rágta élővilág órán. Minden jel arra utal, hogy végre megszabadultunk a támadóktól!

Vezda János

NEMZETKÖZI ZENEI VERSENY BUDAPESTEN

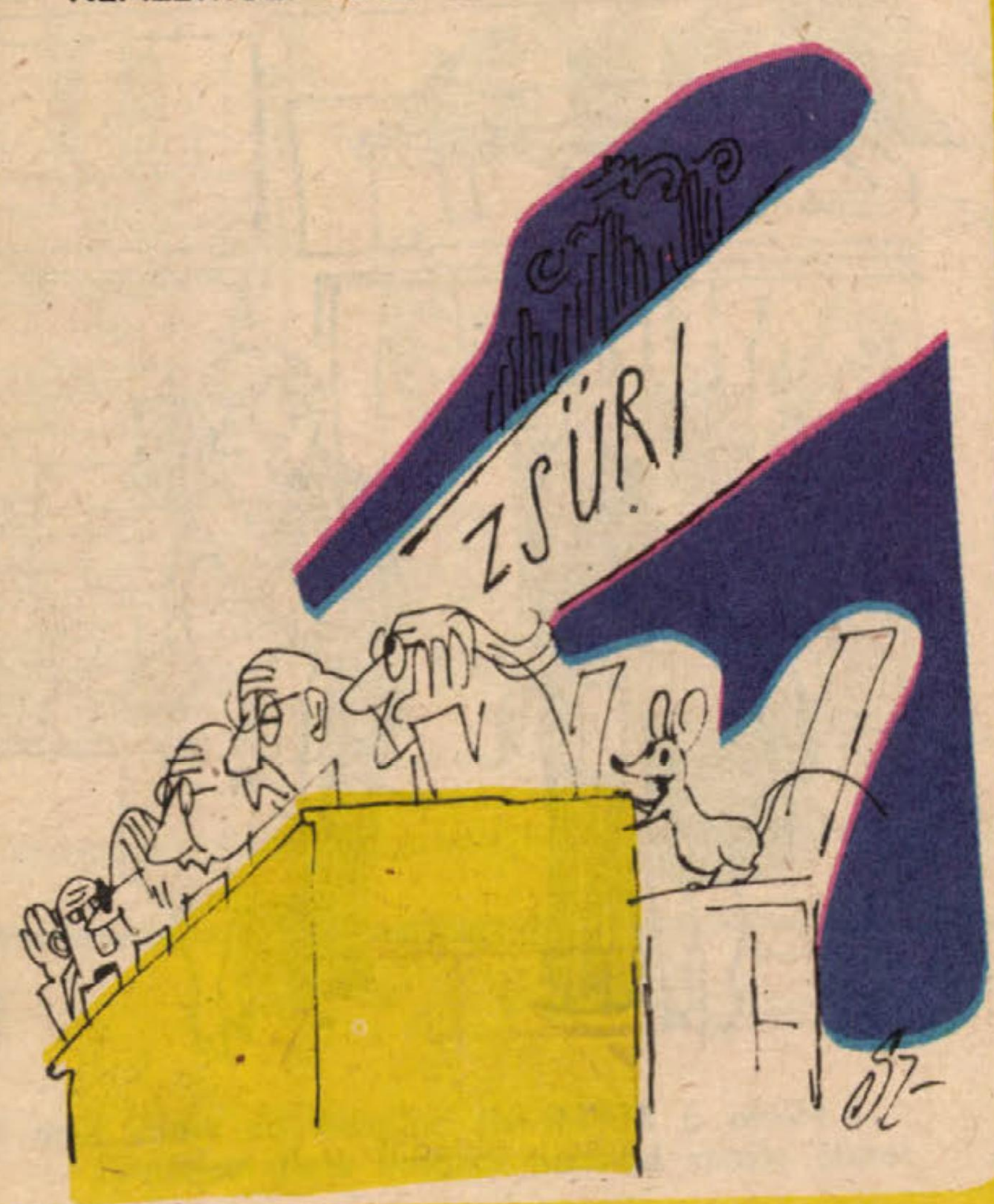

A FŐNÖK NADRÁGTARTÓJA

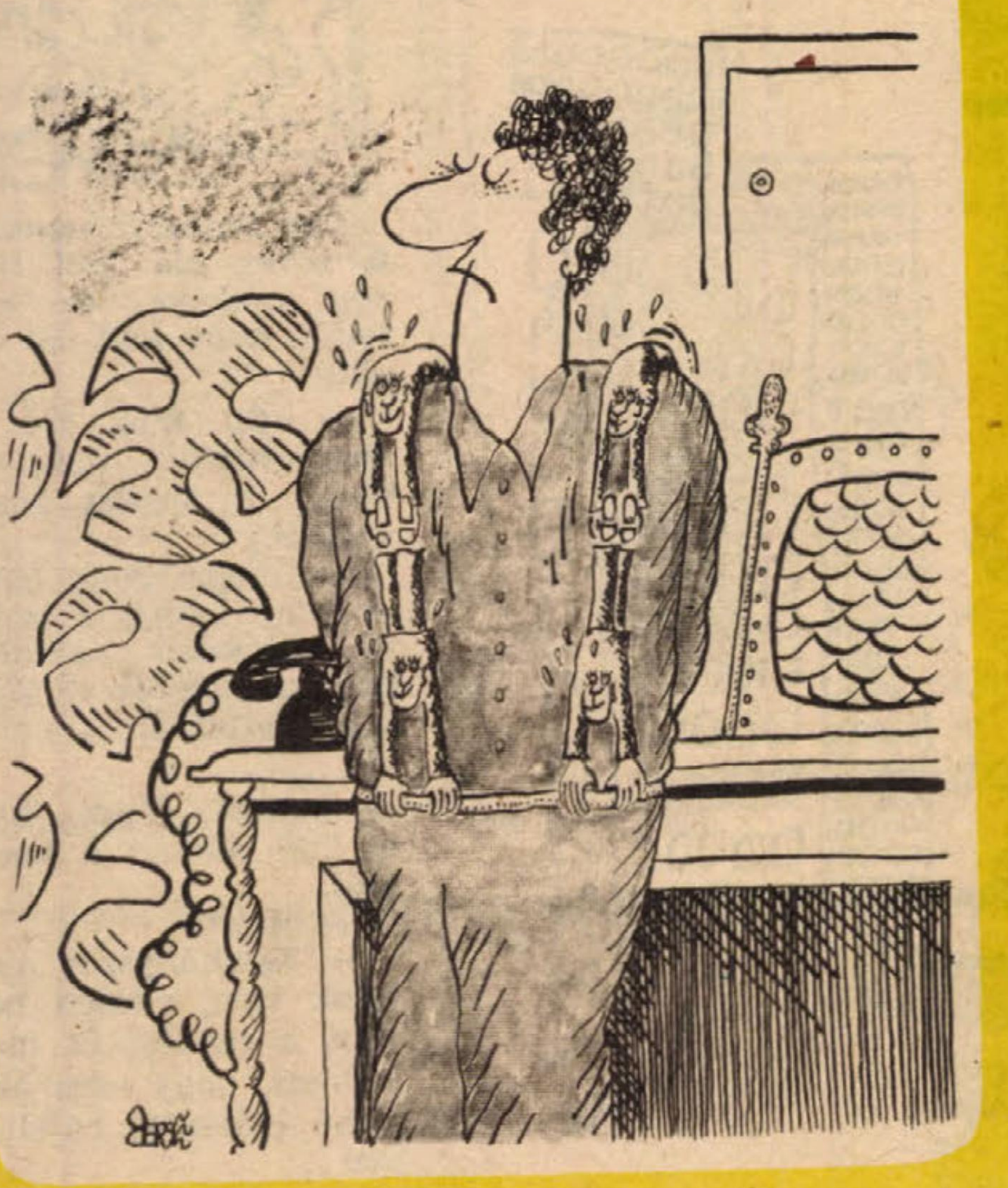

FRONTÁTVONULÁS

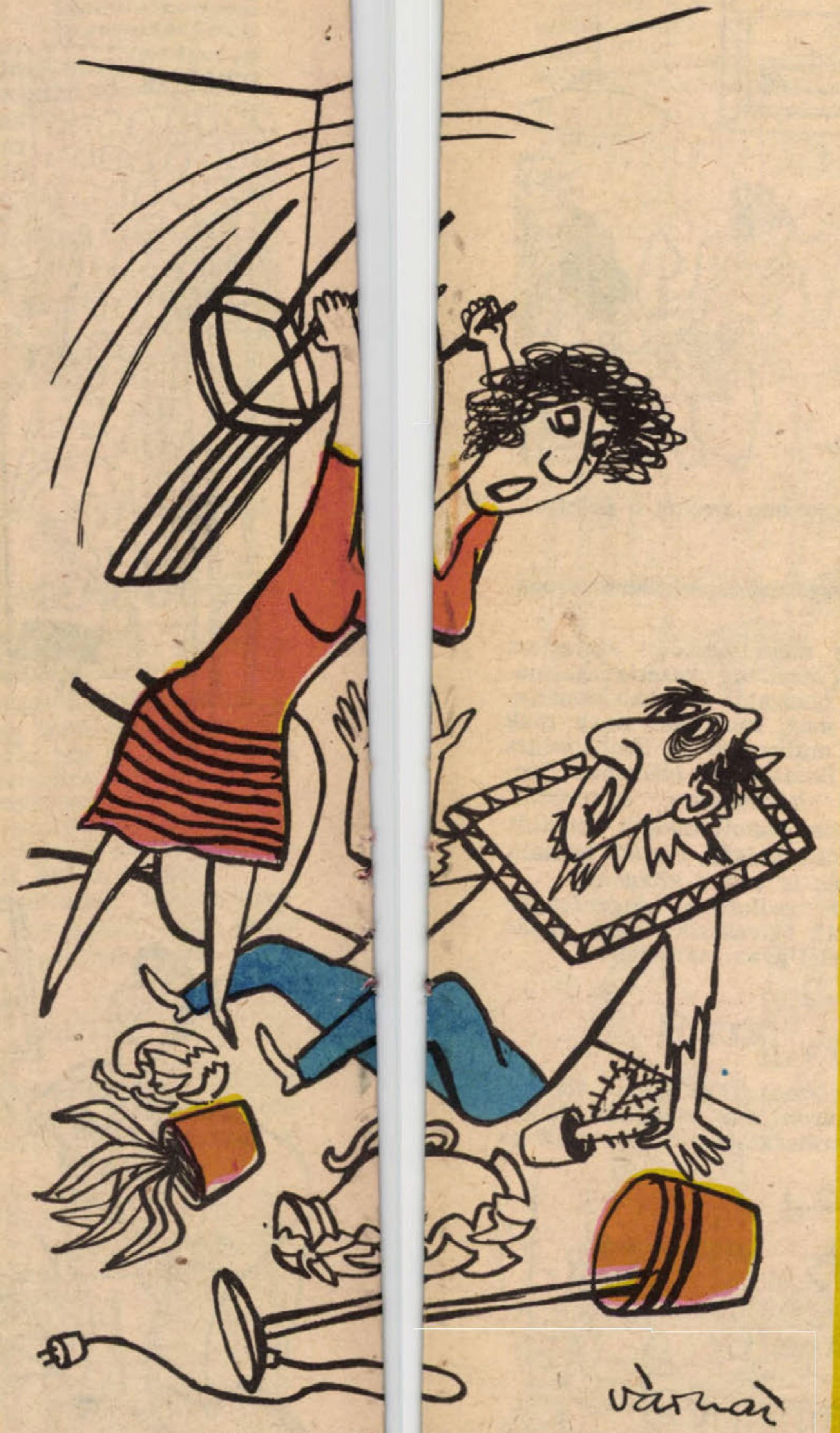

– Nem is tudtam, drágám, hogy meteoropata vagy...

DINNYESZEZON

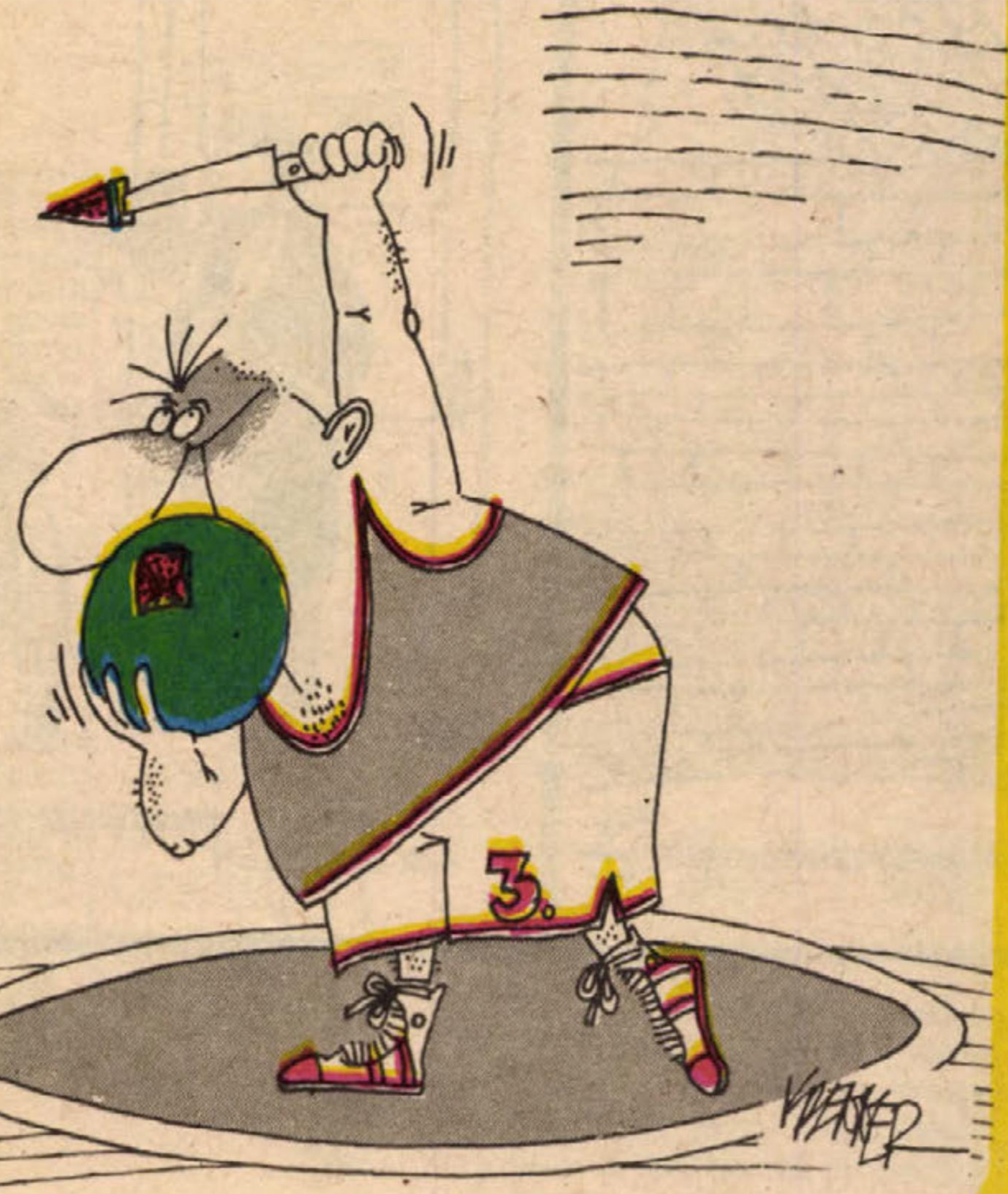

FÜRDÉS TILTOTT HELYEN

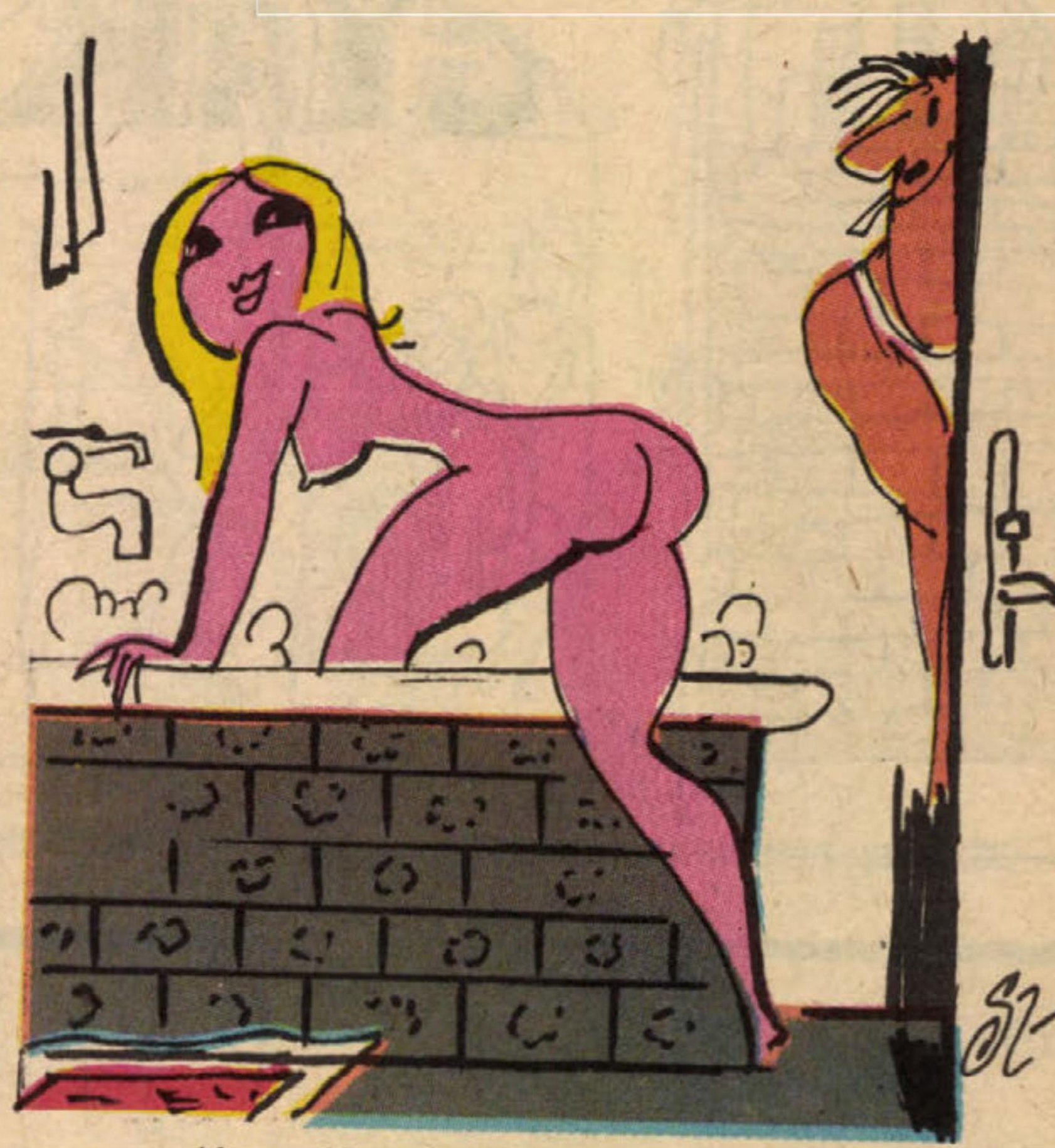

– Ha a férjem tudná, hogy nálad fürdöm!

ÖSSZETARTÓ KÖZÖSSÉG

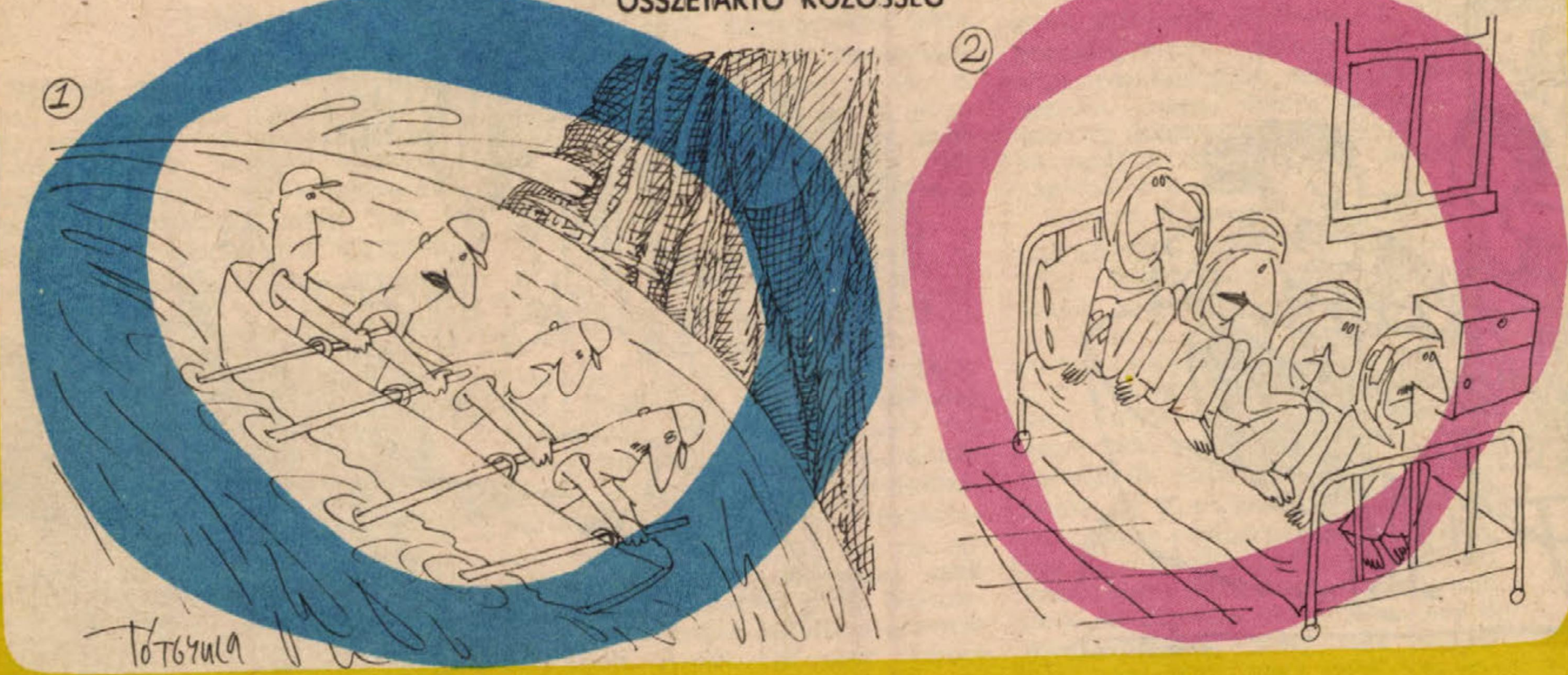

JÓ MUNKAHELYI LÉGKÖR

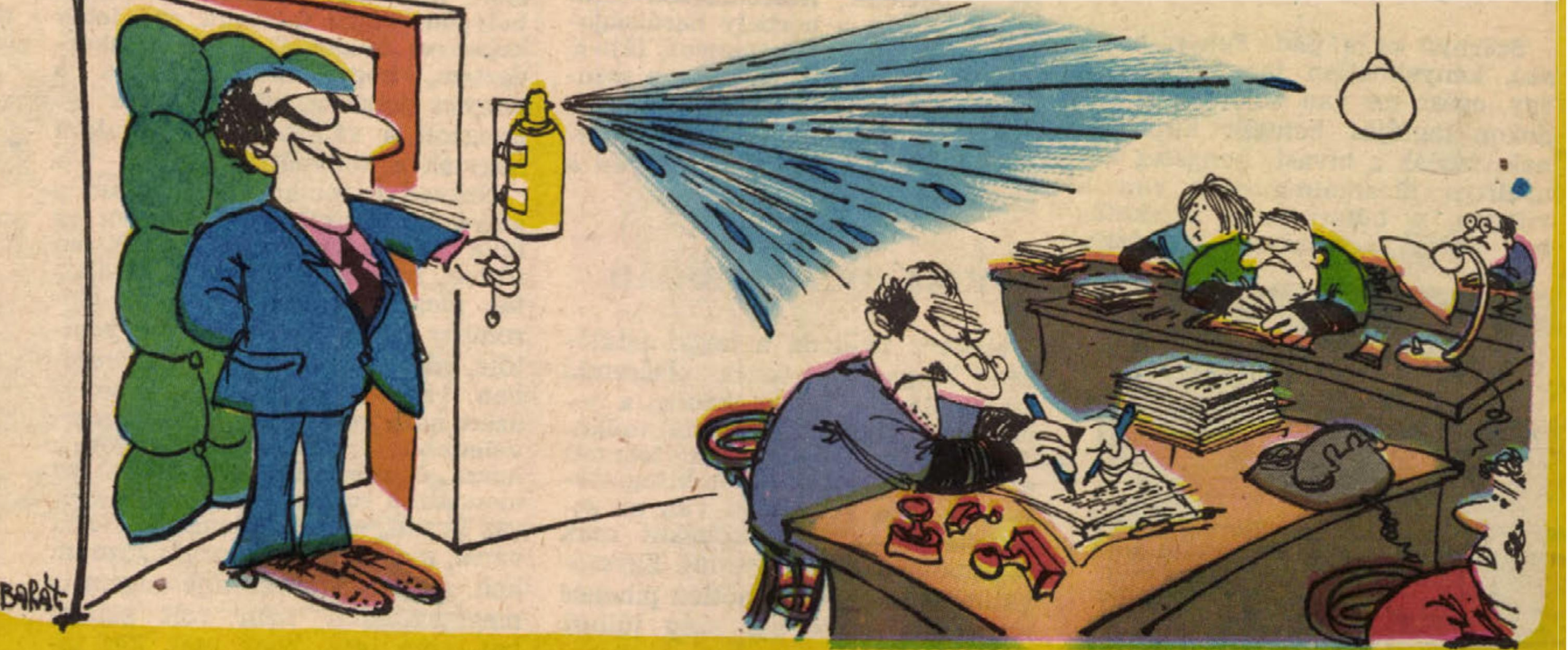

Kívánságlevelek

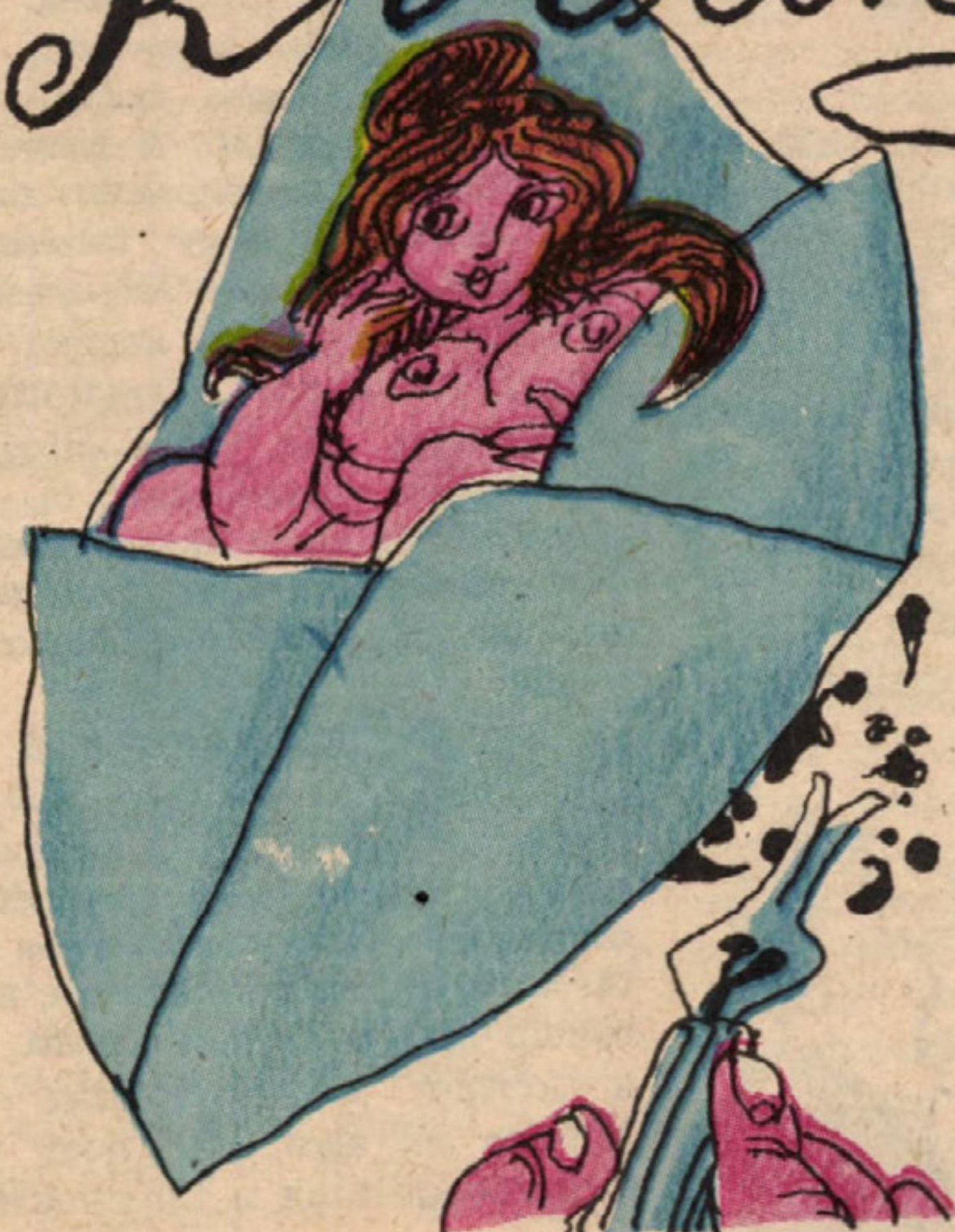

A televízió és a rádió kívánságműsora sok miniszter, igazgató, professzor, alezredes, főhadnagy, forgalmista, fogorvos tűzoltó, határőr, mentős, műtős, ápolónő, segédtiszt, szakfelügyelő és pékinas kérését teljesíti, de nem mindenkiét. Mi most olyan emberek kívánságának teszünk eleget, akiknek még sohasem teljesítették a kérését. Kérdésünk: Kitől szeretne egy szép levelet kapni?!

Guzsalyföldi Péter, Irtásvár, Matuska Szilveszter utca 7. szám alatti lakos kérése: „Húsz évi kemény házasság után nagyon szeretném, ha a húsz évvel fiatalabb kiadású feleségemtől kapnék egy szép levelet!".

Ön kérte, mi teljesítjük:

„Kedves Párom!

Nagyon örülök, hogy ilyen figyelmes férj vagy, hogy húsz évi házasság után lehetővé tetted számomra, hogy húsz évvel fiatalabb legyek! Így, tulajdonképpen, csak holnap után fogod megkérni a kezemet és én azonnal nemet mondok.

Az történt ugyanis, hogy a Veled letöltött húsz év alatt rájöttem; mégse Téged szeretlek, hanem a legnagyobb gyermekkori szerelmemet, a Csukós Palit. Őszintén be kell vallanom Neked, hogy már fel is ugrottam hozzá az elmúlt éjszaka, hogy közöljem az örömhírt vele. A Pali ezen nem lepődött meg, rögtön fekvőhellyel kínált, majd alaposan végigmért, így húsz évvel fiatalabb kiadásban, aztán azt mondta, hogy te semmit sem változtál az elmúlt húsz évben, Jolán!

Kedves férjem!

E szép szavak hatására úgy döntöttem, hogy a húsz évi házasságot leszámítva mégsem a Tiéd leszek, hanem a Palié. Ahogy én Téged ismerlek, Te sem döntöttél volna az én helyemben, másként! A lecsó alatt oltsd el a gázt, nehogy lekozmáljon! A szennyes fehérneműidhez egy evőkanálnyi Biopon mosószert tegyél, ha mosol! Szerető feleséged:

Joli."

Dőltné, Apasztó Margit, Viharkeresztes, Grimm testvérek sétány 41. szám alatti lakos kérése: Szeretnék egy szép levelet kapni attól a csinos fiatalembertől, akivel huszonöt évvel ezelőtt táncoltam a balatonlellei Rózsakertben!".

Ön kérte, mi teljesítjük:

„Drága, hőn szeretett Erzsikém!

Még ma is élénken él az emlékezetemben az a forró lellei éjszaka ott a Rózsakertben! A tánc után beültünk egy rózsabokorba, és tövis ment abba az aranyos kis popódba. Emlékszel?!

Szép, hosszú hajú fekete lány voltál, vagy vörös, néhány apró szeplővel az orrocskád körül. És én nem tudtam ennek ellenállni!!! A bús szerelmemben másnap megkértem a sötétbarna, vagy világosszőke nő kezét a nádasban.

Egyetlen Gizim!

Hol van ma már az a nádas?! Pedig holdfényben ma is gyakran megjelensz előttem, úgy ahogy azokon a meleg nyári éjszakákon ohne dressz fürödtünk. Egyetlen ruhád, a gesztenyebarna hajad, szétterült az ezüstösen csillogó tó tükrén, amikor boldog kettesben, vagy hármasban halacskáztunk a vízben.

Évikém!

Telefonon ennek ellenére se keress, mert elköltöztem! A munkahelyemen se hagyj üzenetet, mert kiküldtek három évre a Szaharába! Egyébként sem érek rá karácsonyig halacskázni! Azóta is hű szerelmed:

a Te kis Ferkód"

Dr. Sziromszeghy András, Budapest Sordélyköz 9. szám alatti lakos kérése: „Nagyon jó lenne, ha írna nekem a legkedvesebb gyermekkori pajtásom, akivel együtt öntöttünk ürgét harminc évvel ezelőtt a szülőfalumban!".

Ön kérte, mi teljesítjük:

„Mélyen Tisztelt Sziromszeghy Elvtárs!

Amióta ilyen magos beosztásba került, az egész falu apraja-nagyja büszke magára! Én nékem is jól megy a sorom, de nem annyira. Azokat az ürgéket ott a mezőn, ha ön is úgy gondolja, mán sajnálom, merthisz elmúltak mán azok az idők, hogy csak úgy minden teketória nélkül, és én is sokat fejlődtem azóta! Végül is, az ürgék is csak a ... teremtményei, vagyis hogy állatok, és egyébként is mindenben osztom a véleményed!!!

Tisztelt Béla (Barátom)!

A falu, ahogy tik mondjátok a község, mán nem olyan, mint vót! Mostmán három kocsmánk van, annakideje csak egy vót! Szép fejlődés, de mink mindent megteszünk érte! Emlékszöl, hogy a búcsúban is hogy be tudtál rúgni?! Én sokszor emlékszek, hogy ön milyen nehézfejű fiú vót, és ilyen nagyra vitte. Számtanból például mindig én súgtam neked, azt mostmán egy egész nagy cégnek dirigál. Minálunk is elkéne egy kis segítség, ha erre talál járni!

Béla!

Még sok szépet tudnák írni a faluról, meg rólad, akinek köszönhessük, hogy az ön nagy neved mellett ezt a kicsiny települést is kiszerkesztik az újságok. Mindig rohanok megvenni őket, ha magáról írnak, hátha mink is benne leszünk! Mán ki akartam vágni egy ilyen szép írást, de a gyerekek mindig elvitték az újságot valahova. Azt a mostani termésről is beszélhetnék. A Bögyös Maris meghót, agyonütötte a férje! De ne sirassa, megcsalt az téged mással is! Ezt mán csak ennyi idő után merem bevallani neked. Egyébiránt tudod mit? Menj te a fészkes fenébe Béci, hogy mostmán sose látogatsz meg minket! Egy kis jófajta törkölyt is küldenék, ha nem szégyellené a gyomrod! Máskülönben meg ölellek:

Mihály"

A kívánságleveleknek ezzel vége, reméljük, jól szórakoztak!

Tormai László

LÉTSZÁMCSÖKKENTÉS

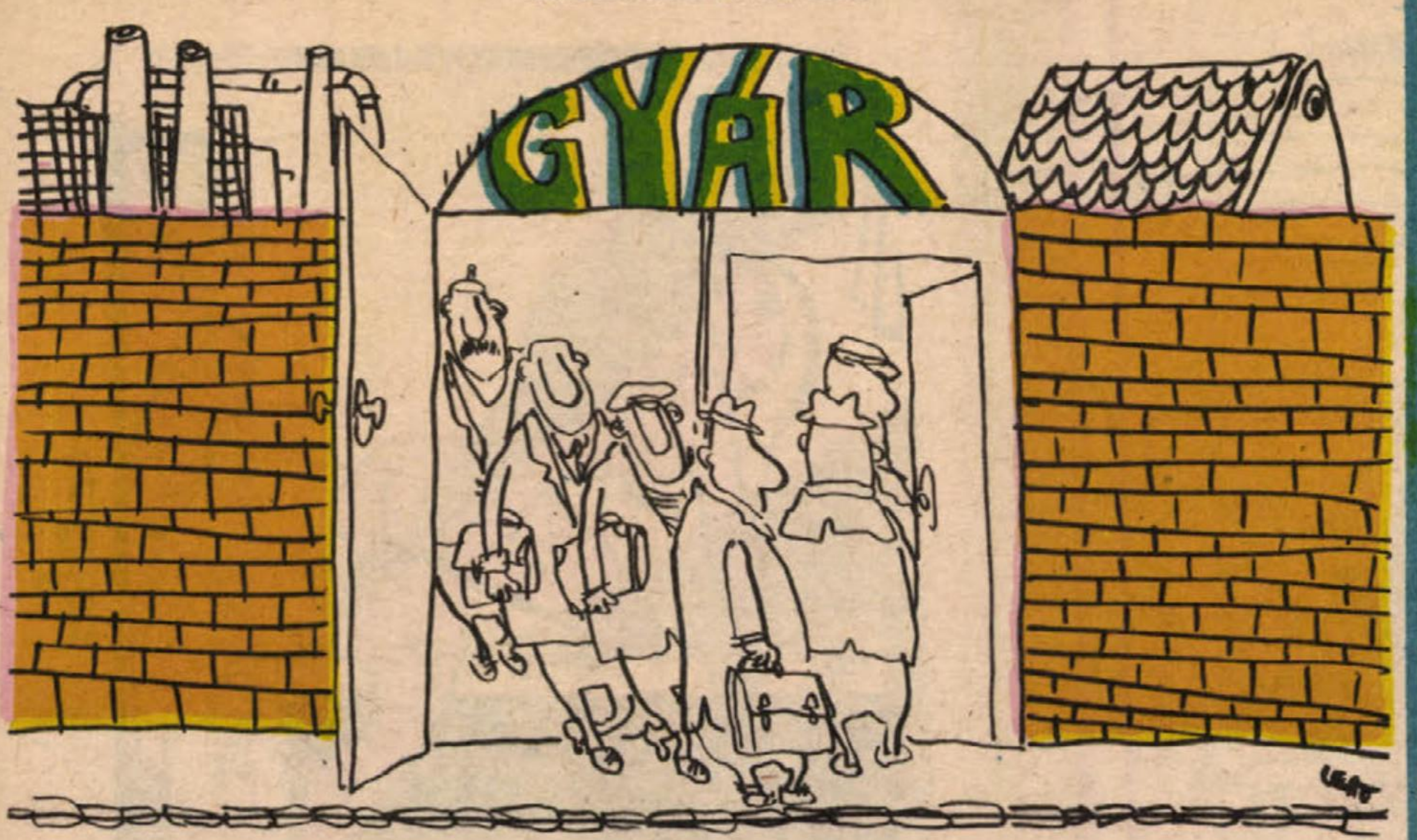

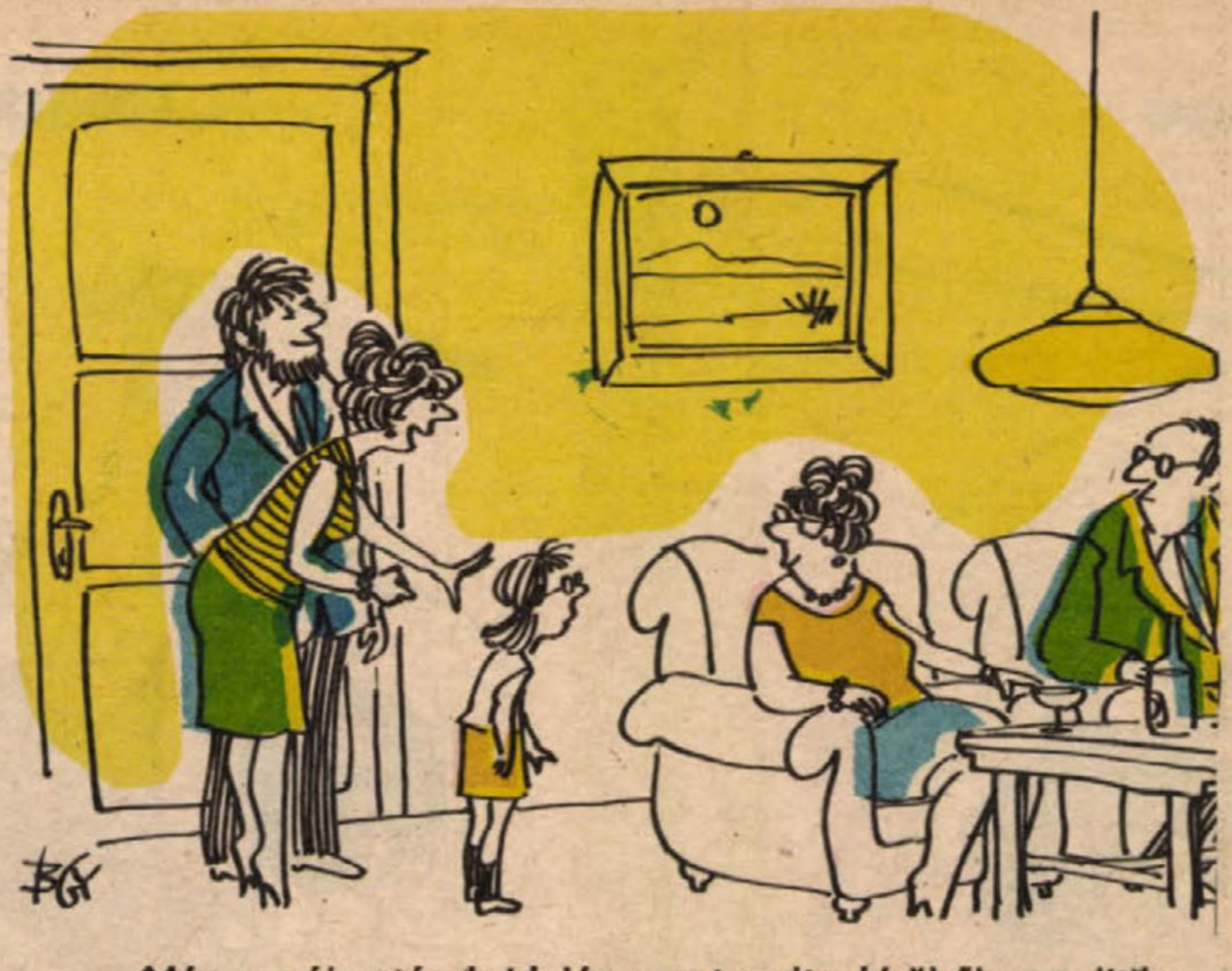

– Még a választások idején megtanulta kívülről a politikusok életrajzát!

Csak úgy firkálgatok

PAD

Szörnyű ez a pad. Fehér, hosszú, kényelmetlen fapad. Nem is egy, egész sor van belőle és a padokon fogfájós betegek kuporognak, várják a hívást. Rengeteg kényelmes ülőalkalmatosság van a világon, a bútorüzletek kirakatában öblös karosszékek, párnásak, rugalmasak, puhák. Moziban, repülőgépen, igazgatói irodákban, de még a maszek fogorvosok várótermében is kellemesek, hívogatóak, el lehet terpeszkedni, jól érzi magát bennük az ember. De ki tudja, miért, itt, pont itt, ahová az emberek úgyis rossz érzéssel jönnek, fáj az arcuk, fülük, szoronganak a rájuk váró még kínzóbb fájdalmaktól, itt megteszi ez a nyomorult pad is, ez az éppen-hogy-rá-lehet-ülni alkalmatosság, ez az OTI-időkből, urambátyám időkből, mit számít az ügyfél időkből itt maradt szemlélet, ez a takarékoskodjunk, így-is-jó-lesz, úgyis-csak-ellopják nézőpont. Minden tagom elgémberedik, felállok, leülök, nem elég, hogy a fogam fáj, még ez a pad is kibírhatatlan. Dühös vagyok, akkor már inkább ülnék benn a fogorvosi székben és látnám a fogókat... Nahát!! Most, ebben a pillanatban értettem meg, mire valók ezek a nyavalyás, kényelmetlen padok, edzés okából tették ide, tudatos, tudományos-gyógyító-megelőző célzattal tették ide... Mint az a százéves történet az egyszeri emberről, akinek nagyon fájt a foga és elment a borbélyhoz kihúzatni. A borbély előszedi a szerszámokat és közben odaint a segédjének, hogy a művelet alatt, figyelemelterelés céljából ezzel a tűvel bökje meg alulról a pácienst. Szerencsésen kinn is van a fog, a borbély barátságosan megkérdi, hogy nagyon fájt-e. „Ki lehetett bírni" — nyög a szenvedő. „De hallja az úr, sose gondoltam volna, hogy annak a rusnya fognak ilyen mélyen legyen a gyökere."

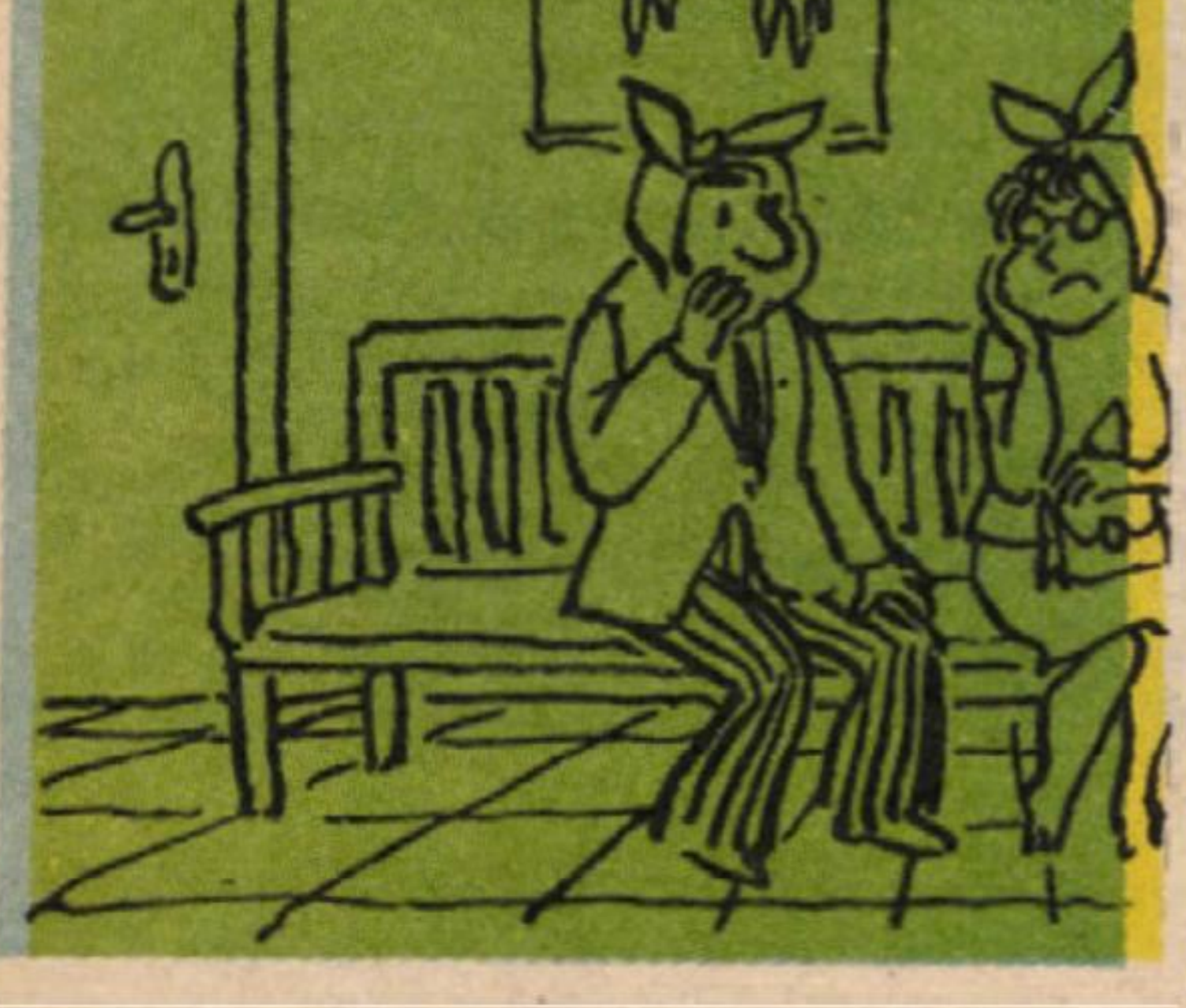

KIRÁNDUL A BRIGÁD

Modern szálloda a hegyi üdülőben. Ragyogóan tiszta, elsőrendű kiszolgálás, a lift működik, a telefon működik, az uszoda működik, a színes tévén nézni lehetett az olimpiát, az étterem kifogástalan, és még vendég is van az étteremben, mert a szobákat csak félpenzióval lehet kivenni. Egyszóval néhány napos felhőtlen pihenés ígérkezik. Ámde egy szép júliusi napon...

Délben fél egykor bementünk az étterembe és rendkívül bonyolult ebédet rendeltünk: gulyáslevest. Negyed kettőkor csodálkozni kezdtünk, hogy az étlapon, állandó készételként szereplő gulyást még nem hozzák. A pincérek eltűntek, a többi asztalnál sem kapott ebédet senki. Végre feltűnt egy kódorgó pincér, megérdeklődtem, tud-e valamit a gulyáslevesről. Ködös szemmel nézett a világba és azt felelte, hogy a konyha nem győzni. Ezután ő is eltűnt. Fél kettő után kezdtem magam rosszul érezni. Cukorbeteg vagyok, ha nem eszem időben, elájulok. Az arcomon, nyakamon csurogni kezdett a veríték, sötétedni kezdett az asztal, lebegni az egész mindenség. A többi asztalnál a vendégek a konyha felé bámultak, ahonnan hosszú idő óta nem is jött elő pincér. Alighanem valami iszonyú szerencsétlenség történhetett: a szakácsot beleejtették a levesbe, a kis kukta nyársat nyelt, a gombáról kiderült, hogy gyilkos galóca... valami van, valami titok, valami iszonyat... „Majd én kiderítem" — mondtam és szédelegve beléptem azon az ajtón, amelyen ki van írva, hogy idegeneknek szigorúan tilos. Azt vártam, hogy a következő pillanatban kipenderítenek, de nem volt senki, aki penderítsen. Mentem, mentem, fehér csempés folyosón, üvegablakok előtt, mint egy scifi-ben, a kihalt bolygón, végre találtam egy fehér köpenyes felírónőt, akitől megkérdeztem, hogy merre vannak a konyha dolgozói. „Lubickolnak" — hangzott a válasz. „Két tanulóra hagyták a konyhát."

Negyed háromkor megkaptam a gulyáslevest, kőkemény húsból és félig nyers krumpliból, frissen főzték, mert alighanem nem találták meg a kész gulyáslevest. Háromkor előkerült az étterem vezetője, aki ebédidőben, csúcsszezonban, a konyhanyomor közepén azért nem volt eddig látható, mert véletlenül éppen revizorok jöttek hozzá, és mert eszébe se jutott azt mondani a revizoroknak, hogy kedves uraim, szíveskedjenek két órát várni, mert nekem most dolgoznom kell. Az étterem vezetője engem is megnyugtatott, nem volt semmi baj, nem igaz, hogy csak két tanuló volt a konyhán, mindössze az az igazság, hogy csak két ember volt a konyhán, és nem igaz, hogy a többiek egyszerűen fogták magukat és kirándulni mentek, ez egy hónappal ezelőtt megszervezett szakszervezeti brigádkirándulás volt, délben egy órakor jött a dolgozókért a megrendelt autóbusz, és nemcsak a konyhások mentek, hanem hatvanéves takarító nénik is, elvégre nekik is kijár, hogy egyszer Hajdúszoboszlón megmárthassák a reumás tagjaikat. És mindössze kétórás csúsztatásról volt szó: három óra helyett egy órakor lépett le a konyhai személyzet. Fatális véletlen, hogy rosszul nevelt vendégek éppen egy és három között kívánnak ebédelni... Tökéletesen beláttam, hogy Hajdúszoboszló jót tesz a reumának, de azért beszélni szerettem volna a szálloda vezérigazgatójával. Az igazgatót azonban nem találtam meg, mondták, hogy csak két hét múlva jön be. Szabadságra ment a Balatonhoz. Júliusban. Csodálkozó kérdésemre elmondták, hogy most kapott családi beutalót. Ja, az más. Brigád, családi beutaló. Emberség is van a világon.

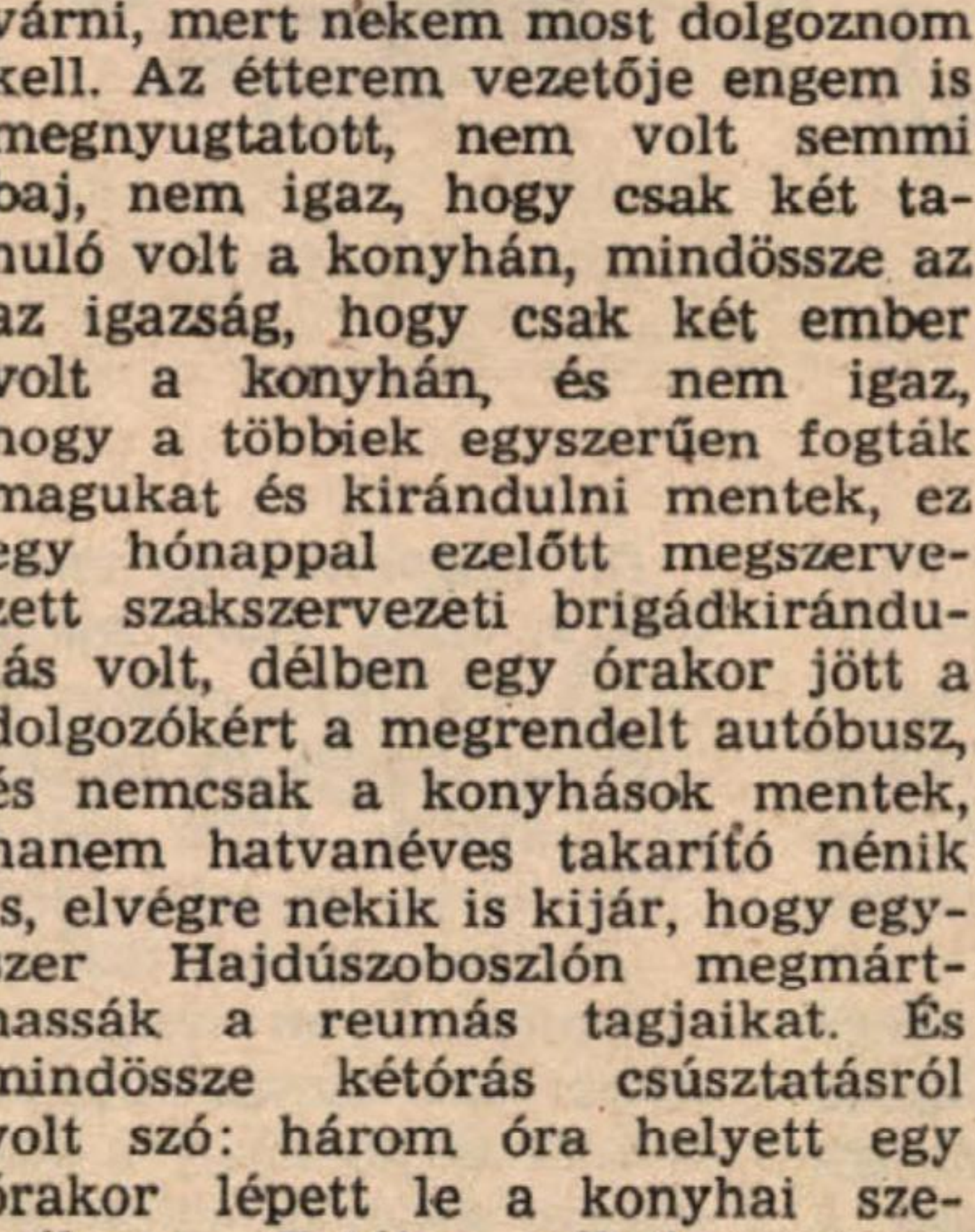

Mit is hallottam idegenforgalmunkról? Növekszik? Vagy netán csökken? Ugyan már miért?

KULCS

Ez viszont külföldön történt, vagy három éve. Szálloda. Mocskos. Barátságtalan. Szoba csak az ötödik emeleten. Lift nincs. A fürdőszoba közös. Mocskos. Ez van. Bemegyek a szobába, az ajtóban nincs kulcs. Reklamálok a portán. Felírják. Intézkednek. Este visszajövök. Kulcs még nincs. Éjszakára kisasztalt tolok az ajtó elé, éjszaka folyton felriadok. Félek. Az egész emeleten terrorista képű diákok alszanak. Másnap reklamálom a kulcsot. Morc portás. Jó, hallottak már róla. Igen, de nekem mégis... Rám se néz, a kihallgatás véget ért. Harmadnap megint megyek, kérem, ez lehetetlen, még mindig nincs kulcsom. Jó. Utánanéznek. Negyednap rámförmed a portás: unom a maga kulcsügyét. Én még jobban, mondom dühösen. Biztosíthatom, hogy ha egyetlen egyszer megcsinálják a kulcsomat, nem reklamálok többé. Nem csinálták meg, a hetedik napon se, a tizediken se. A tizenegyedik napon elutazom. Átveszem a számlát, a szoba ára és az interurbán telefonok után még egy tétel. Ez meg mi? — kérdem. Hát a kulcs, amit elveszített.

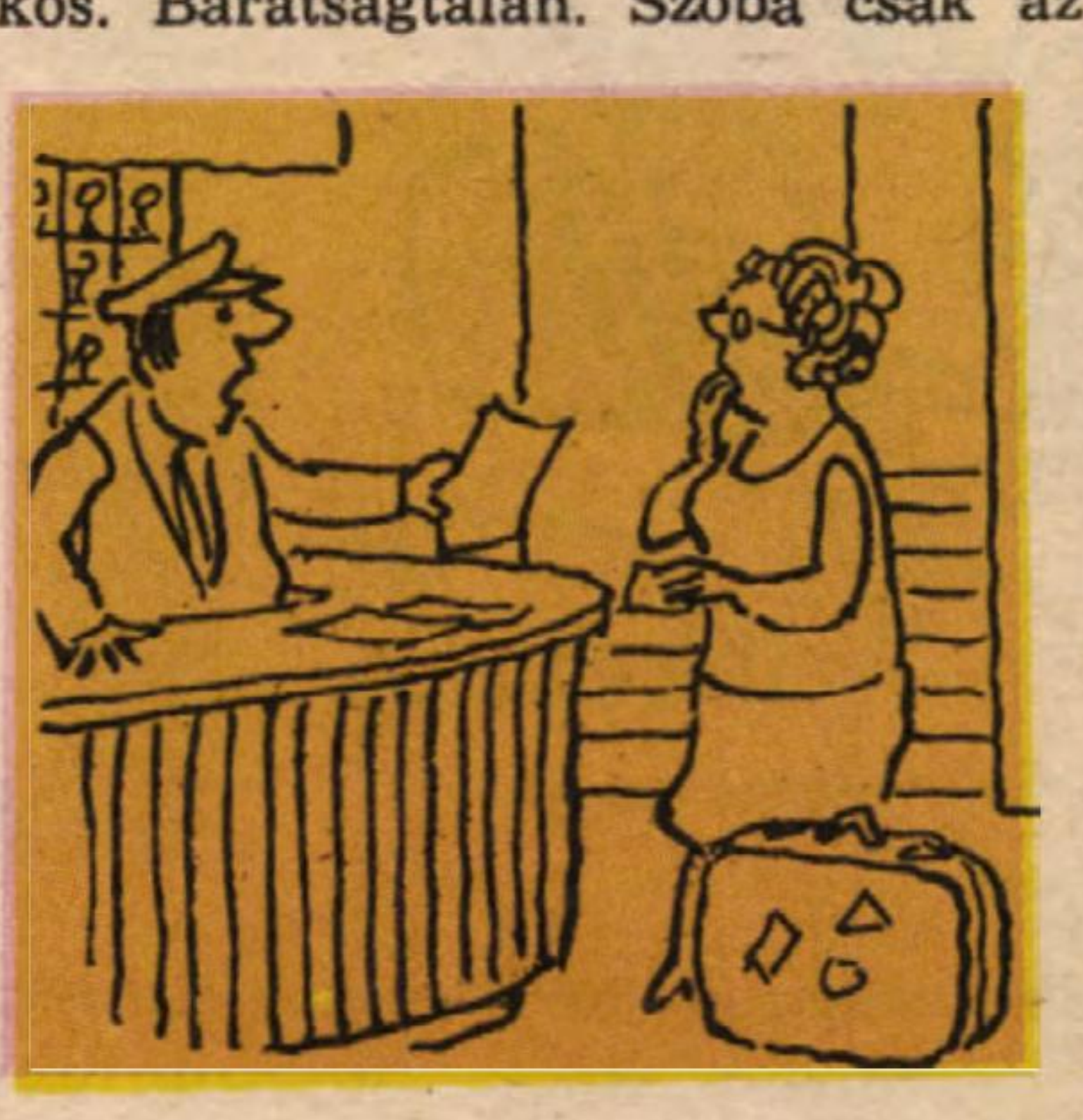

Fehér Klára

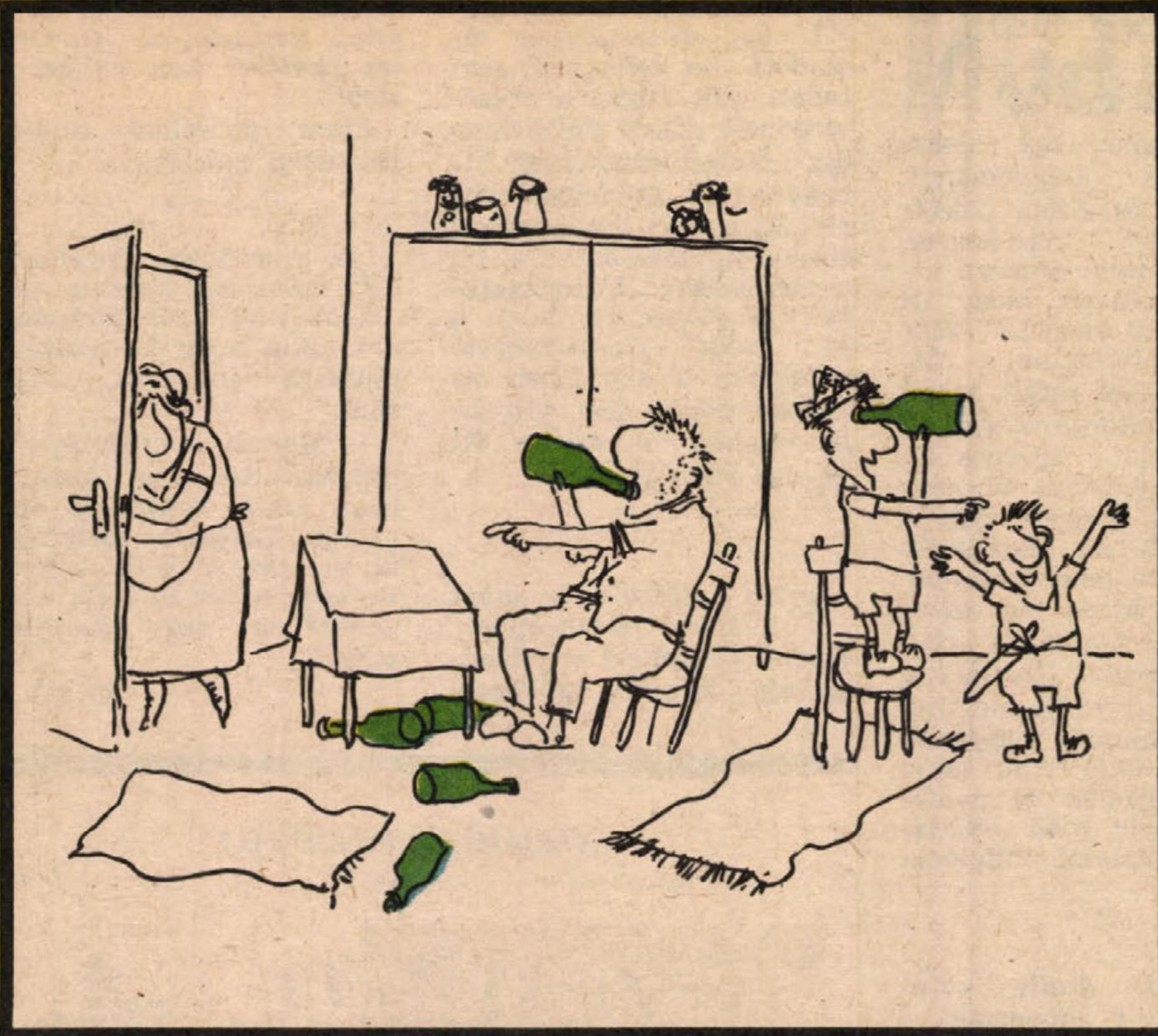

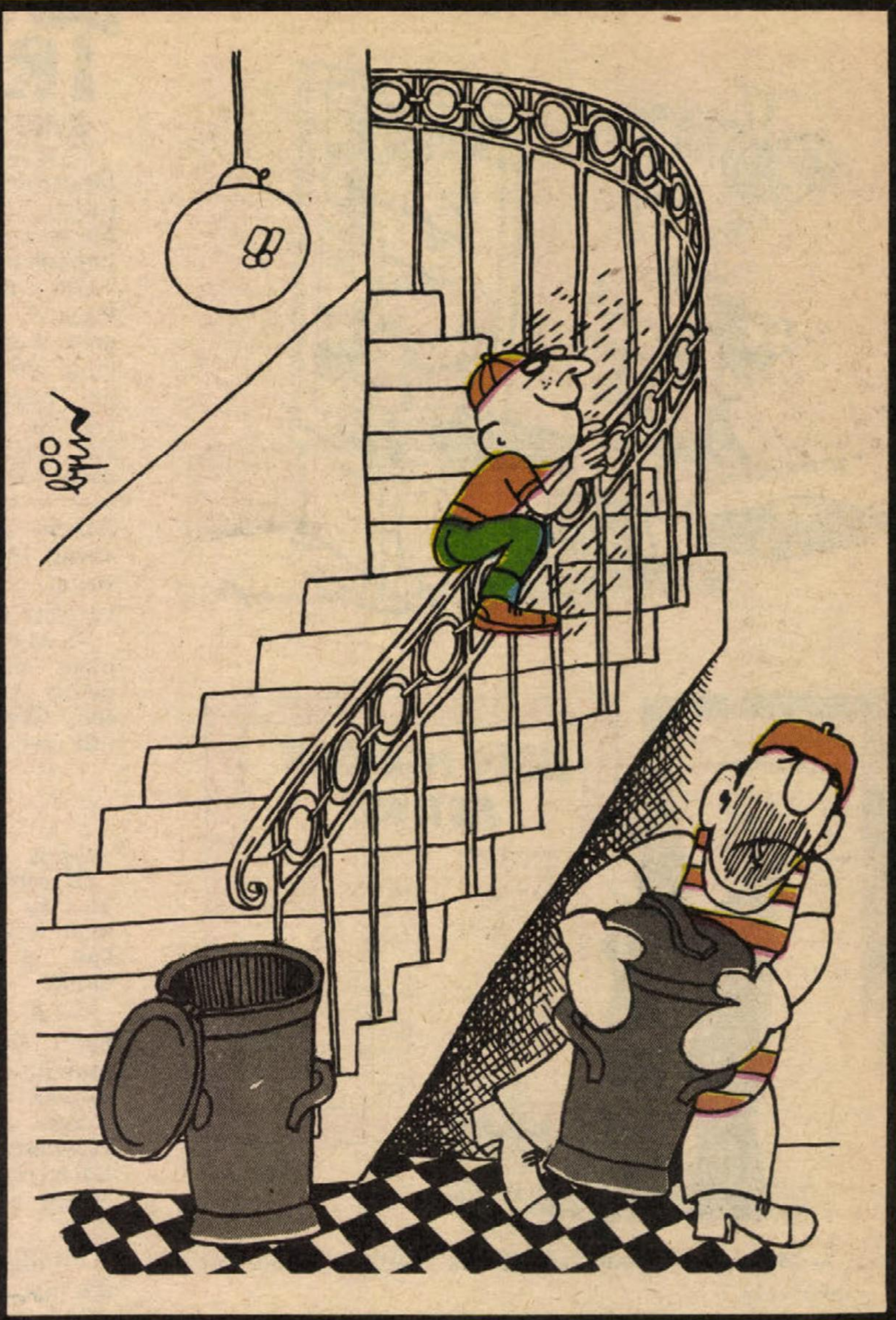

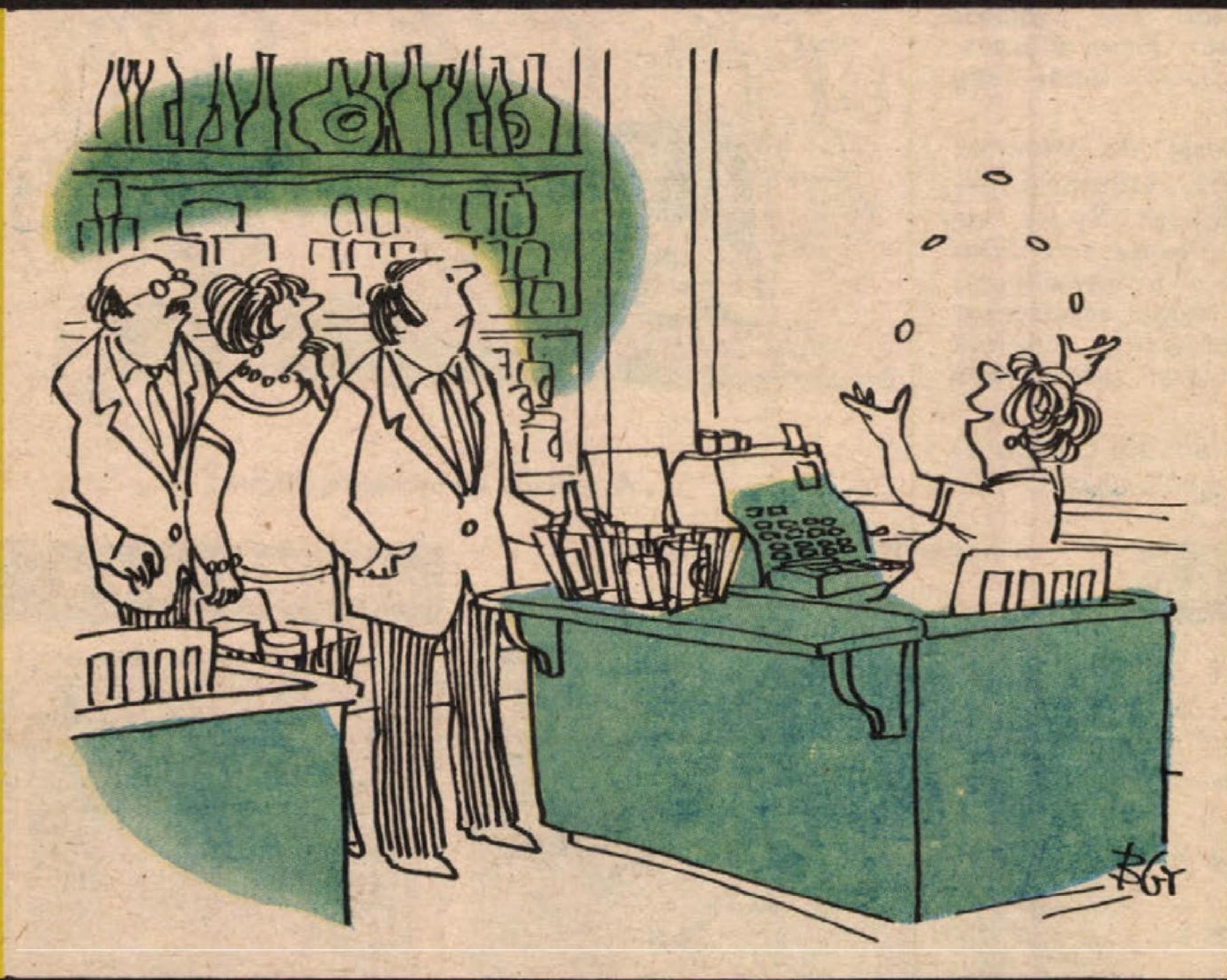

LEHOCZKI,
BALÁZS-PIRI,
BRENNER,
SAJDIK,
DALLOS

KÖRNYEZET ÉS JÁTÉK

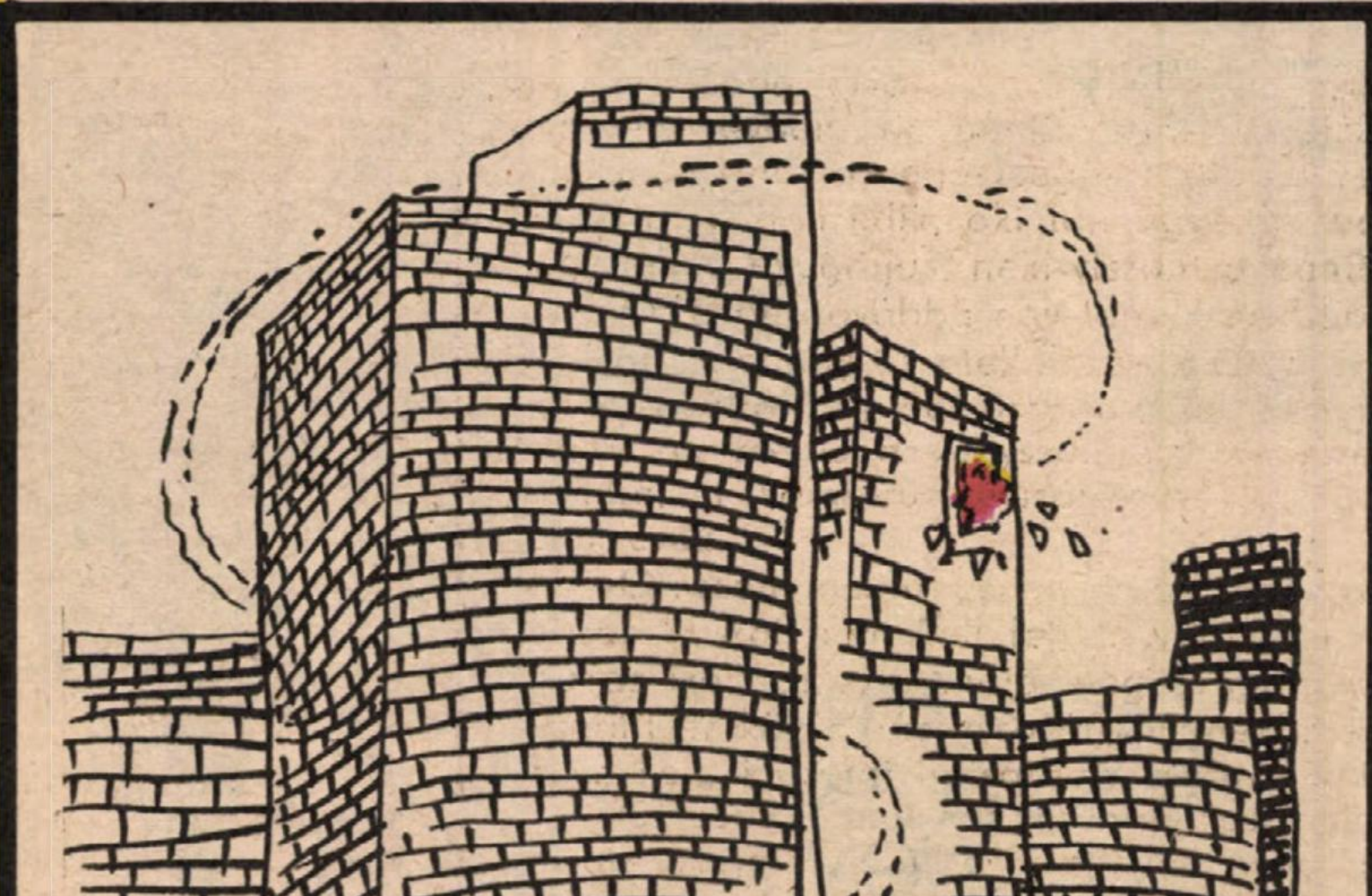

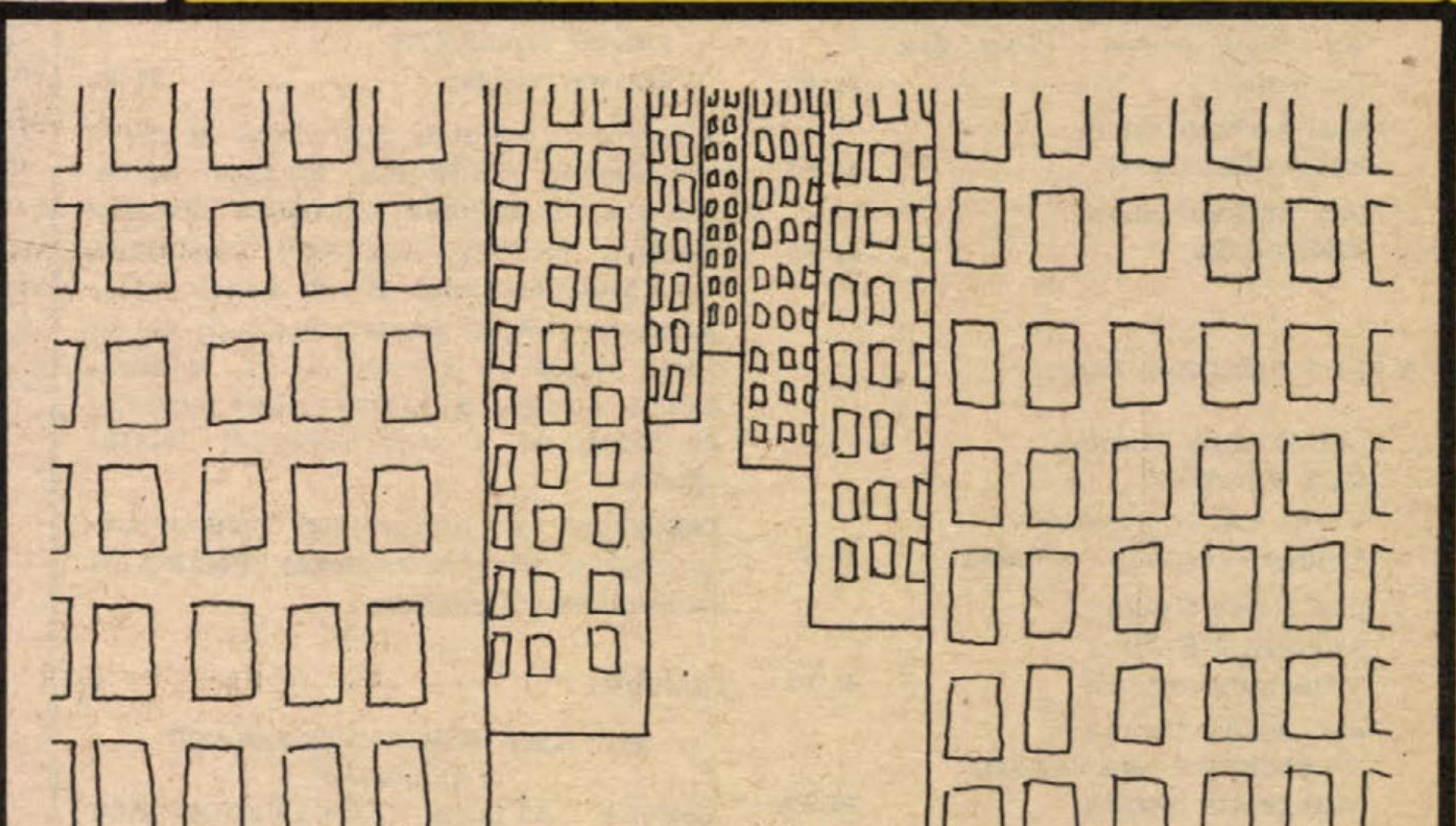
DALLOS JENŐ

FŐPRÓBA

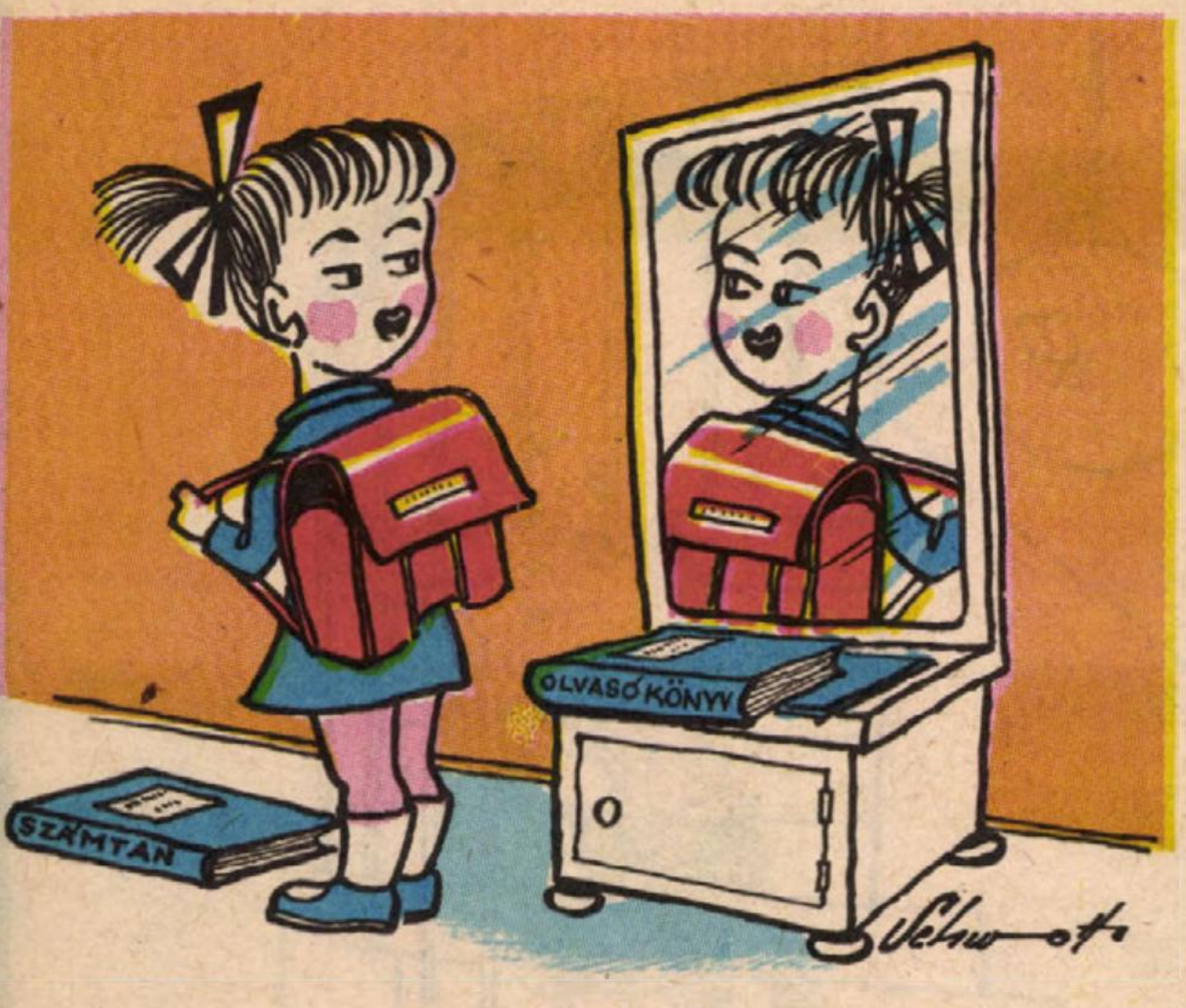

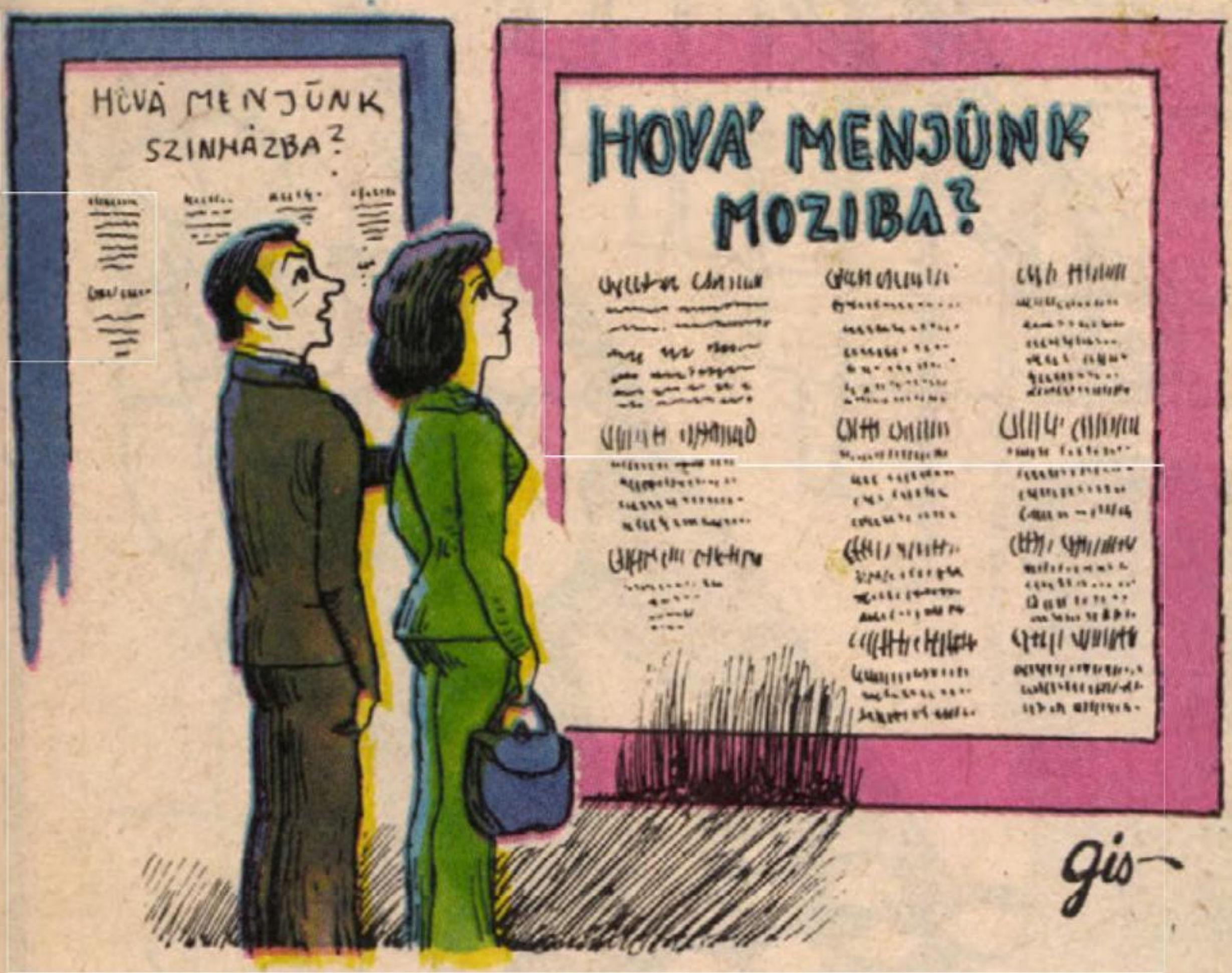
HOVÁ MENJÜNK SZINHÁZBA?
HOVÁ MENJÜNK MOZIBA?
gis

– Már csak három évig járunk moziba. Utána lesz lakásunk!

TRIBÜN

Felújítanak egy klasszikus hagyományt. Marathon és Athén között futóversenyt rendeznek. Méghozzá huszonhárom kilométeres távon. Hogy itt valami nem stimmel? Már hogyne stimmelne… hiszen a szóban forgó Athén és a szóbanforgó Marathon az Egyesült Államokban fekszik, méghozzá Wisconsin kellős közepén. Marathont 1849-ben alapították és ma 1500 lelket számlál. Athén, a maga 900 lakosával, 1879 óta viseli ezt a nevet. Gerald Koeller, a verseny szervezője mesélte:

— Marathon megyének olasz sheriffje van, lakói pedig lengyelek és németek. Görögöt még véletlenül sem találni mifelénk.

* * *

Avis J. Audis, edinburgh-i labdarúgó a bíróság előtt áll. Ugyanis nem teljesen józan állapotban el akart lopni egy autót.

— A kocsi az istennek nem akart elindulni — mondta Edwin Smith, az ügyész. — Audis erre tolni kezdte és a járókelőket is megkérte, hogy segítsenek. Balszerencséjére egyikük éppen a kocsi tulajdonosa volt.

Mindig mondtuk, hogy az ital árt a sportolónak.

A St. Anne csapata dühödt elszántsággal támadott, de sehogyan sem tudott gólt rúgni a Fleetwoodnak, amely pedig mindig könnyű ellenfélnek bizonyult. A szünetben derült ki az ok: a Fleetwood tizenkét játékossal állt fel a mérkőzésre. A turpisságra úgy jöttek rá, hogy a St. Anne vendégszerető gondnoka a szünetben tizenegy csésze teát vitt be az ellenfél öltözőjébe. És egynek nem jutott…

* * *

Fura játékosvásár ment végbe Uruguayban. Daniel Gonzalest a másodosztályú Espanol 550 beefsteakért adta el az első osztályú Rentistasnak. Gonzales fizetése: heti 25 beefsteak.

Plusz győzelem esetén pár deka mócsing.

* * *

Az Allentown Chronicle című lap hasznos tanácsokat ad olyan turistáknak, akik hosszabb tengeri utazásra indulnak. Idézünk:

— Maradj a fedélzeten. Kétszersültön és keserű teán kívül mást ne fogyassz. Lélegezz mélyeket és ne nézz a hullámokra. Beszélj halkan és tarts magadnál egy nagy plasztikzacskót.

(p. p.)

VÁRJÁTÉKOK MINDENFELÉ

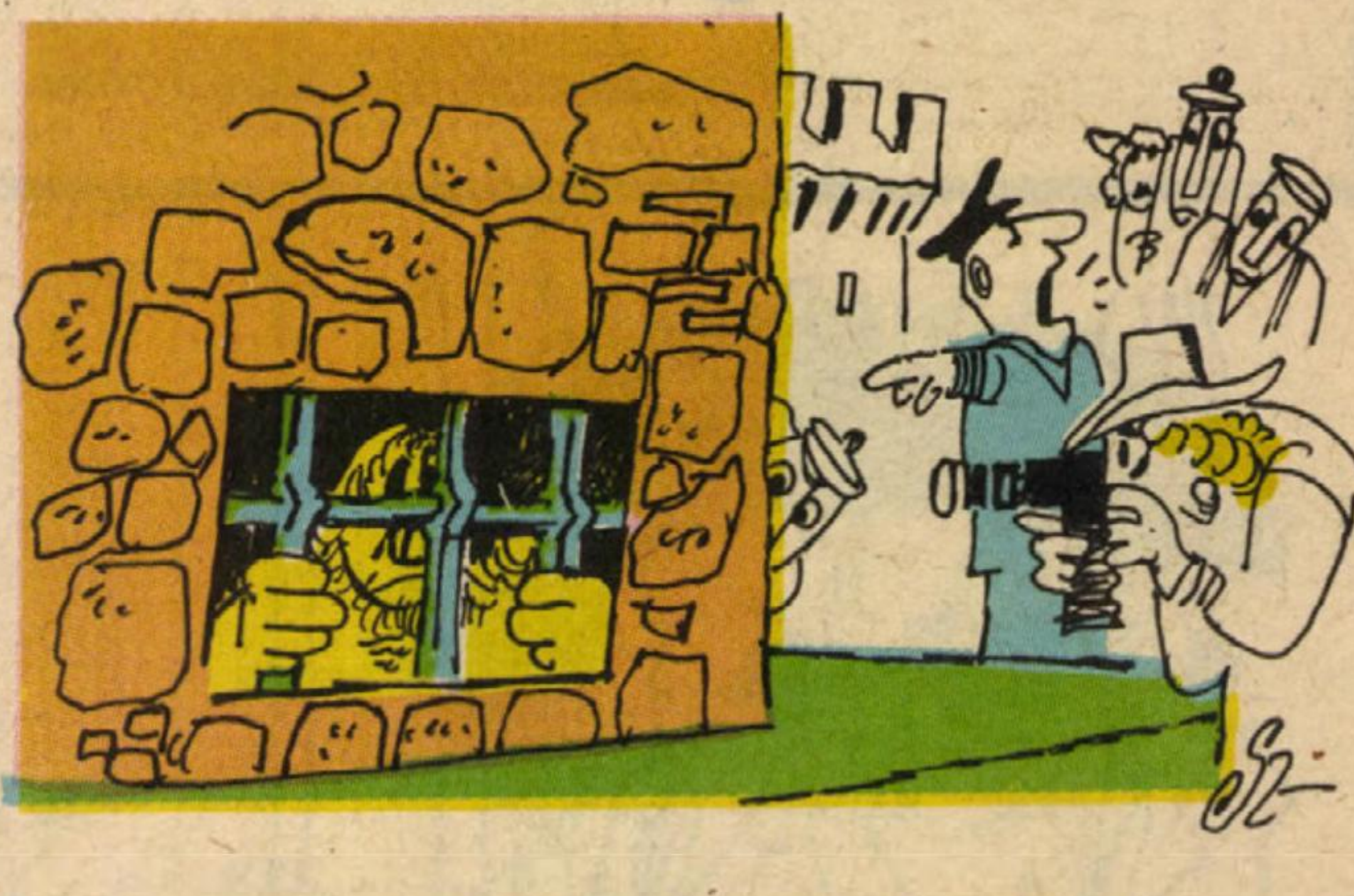

A szerzőt várfogságra ítélték!

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

Kedveskedjék könyvvel!

... pld. Passuth László:
HÉTSZER VÁGOTT MEZŐ 115 Ft

... pld. Passuth László:
NÁPOLYI JOHANNA 91 Ft

... pld. Sánta Ferenc:
HÁROM REGÉNY
Az ötödik pecsét — Húsz óra — Az áruló 36 Ft

... pld. Sarkadi Imre:
ELBESZÉLÉSEK 56 Ft

... pld. Sarkadi Imre:
REGÉNYEK 43 Ft

A 30 ÉV SOROZATBÓL:

... pld. Bárány Tamás:
KÉT REGÉNY
Város esti fényben — Velünk kezdődik minden 43 Ft

... pld. Illyés Gyula:
SZEMELT SZŐLŐ
Válogatott versek 45 Ft

... pld. Jékely Zoltán:
ÉVTIZEDEK HATALMA
Válogatott versek 36 Ft

... pld. Kodolányi János:
BOLDOG BÉKEIDŐK 39 Ft

... pld. Ottlik Géza:
ISKOLA A HATÁRON 31 Ft

... pld. Sőtér István:
TISZTA EMMA
Elbeszélések, kisregények 32 Ft

.. pld. Simon István:
GYÖNYÖRŰ TERHEM
Válogatott versek 35 Ft

... pld. Szabó István:
HAZULRÓL ODÁIG
Novellák 55 Ft

... pld. Szakonyi Károly:
EMBERI ÜDVÖZLET
Novellák 48 Ft

... pld. SZÁZEGY ELBESZÉLÉS.
1945—1975. 1—3. kötet 125 Ft

... pld. Urbán Ernő:
ÍROTT MALASZT
Három regény 41 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre, borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen. 400 Ft felett négyhavi, 600 Ft felett hathavi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3 százalékos kezelési költséget és a portóköltséget felszámítjuk.

Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
JÓZSEF ATTILA KÖNYVESBOLTJA
Budapest IX., Dési Huber u. 7. 1098

A megrendelő olvasható aláírása: ......
....

Pontos címe (irányítószámmal): ....
....
....

Részletfizetésnél:

Anyja neve: ....

Születési helye, ideje: ....
....

Személyi ig. száma: ....

ISMERD MEG HAZÁDAT!

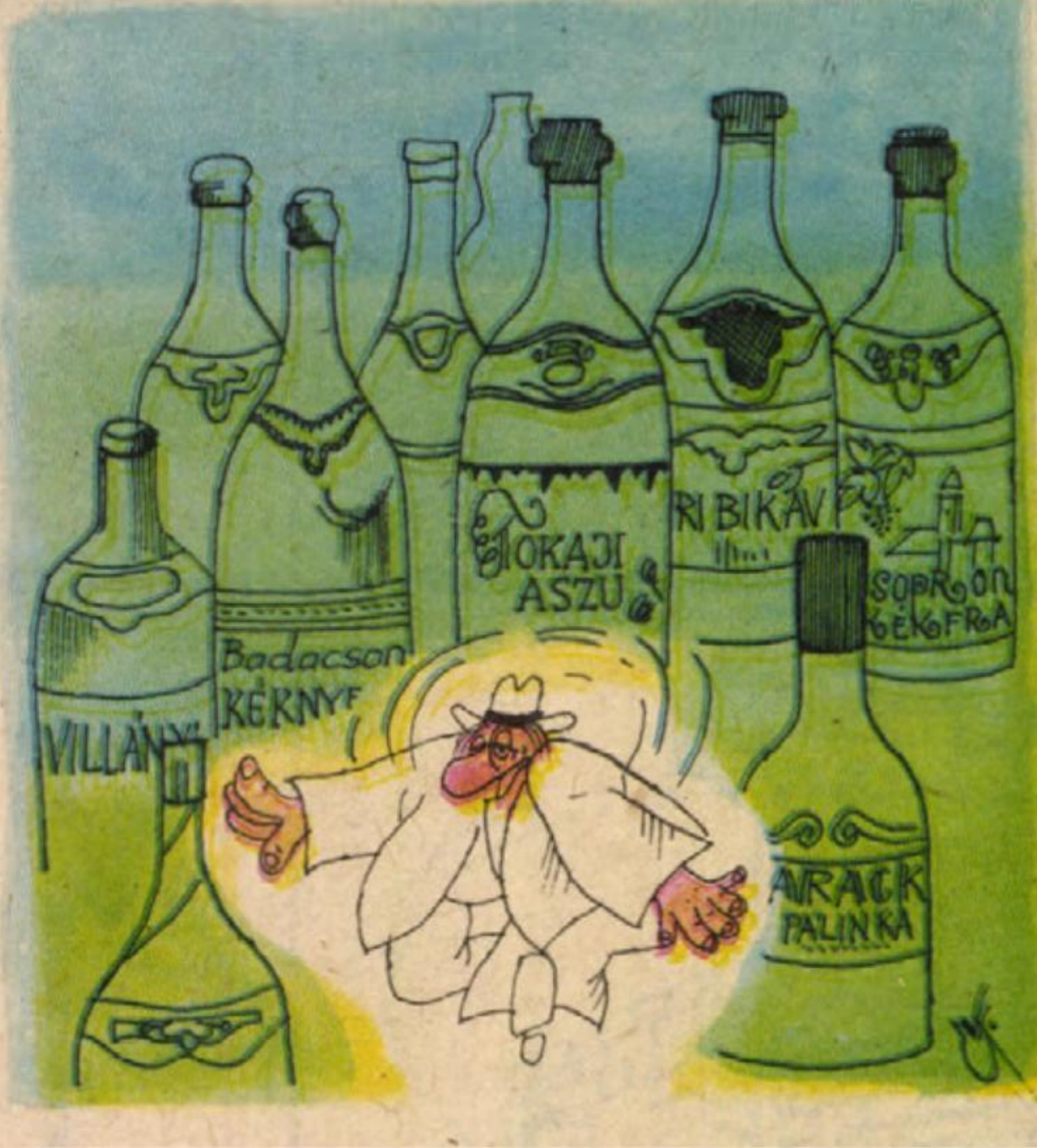

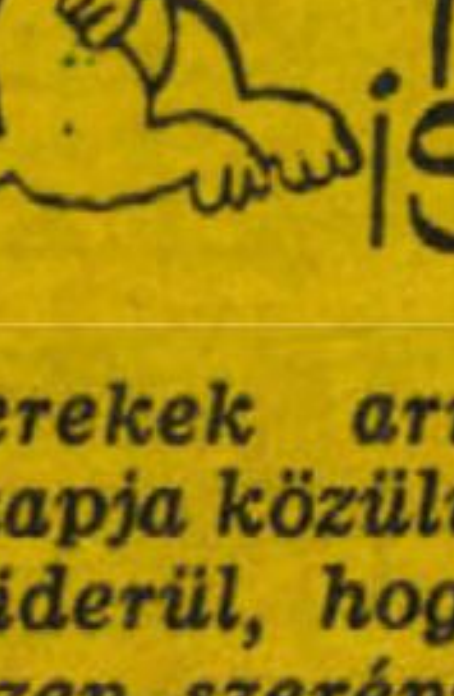

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A gyerekek arról beszélgetnek, hogy ki kapja közülük a legtöbb zsebpénzt. Kiderül, hogy valamennyiüknek egészen szerény összeget adnak. csak egyedül Pistike jelenti ki nagy büszkén, hogy neki az apja mindennap kerek száz forintot ad. Aztán elgondolkodik és hozzáteszi:

— Igaz viszont, hogy lefog tőlem kilencvenöt forintot kosztra és lakásra.

HIRDETÉS

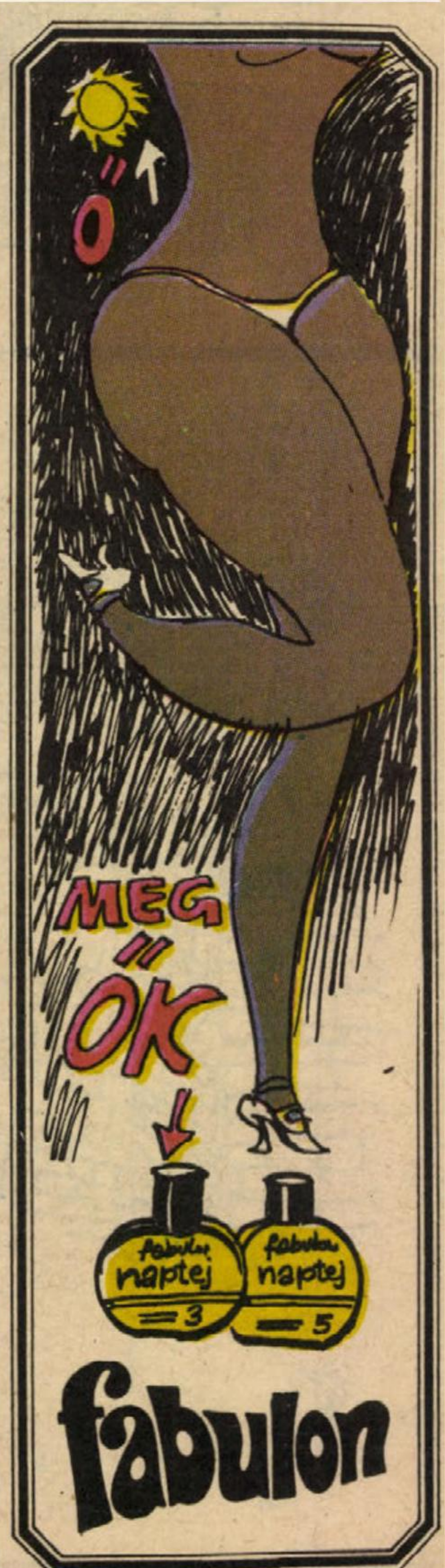

AZ OLVASÓ OLDALA

DINNYE-JOG

Azt már csekély jogi ismereteim alapján is tudom, hogy e társadalomtudománynak nagyon sok fajtája van. Így hallottam például római jogról, államjogról, büntetőjogról, munkajogról, polgári jogról, stb. Csak dinnyejogról nem. Márpedig ilyen is van.

Ezt egyébként augusztus derekán tapasztaltam a Déli pályaudvar melletti ABC áruház bejáratánál levő standnál, ahol tábla hirdette, hogy a zamatos gyümölcs kilója 14 forint és egy másik táblán pedig ez állott: „Dinnyét nem lékelünk.”

Érdeklődtem az áruházban több eladótól is, mi az oka annak, hogy az ember nyolcvan-száz forintért ne tudja, mit kap. Érveltem azzal is, hogy az előírások szerint meg kell lékelni a dinnyét. Az eladók szerint valóban létezik ilyen rendelet, de csak akkor érvényes, ha a dinnye kilója tíz forintnál kevesebbe kerül. Amíg tehát drága ez a gyümölcs, addig lutri a vásárlás. Fura logika!

Néhány méterrel odébb, egy másik standon szintén dinnyét árultak, s itt az eladó készségesen meglékelte mindenkinek a gyümölcsöt. Igaz, itt négy forinttal több volt a kilónkénti ár, viszont mindenki tudta, mit visz haza. Ez az árus olyan rendeletről tudott, hogy köteles a vásárló kívánságára meglékelni a dinnyét.

Most már nem hagyott nyugodni a kérdés. Telefonon érdeklődtem a Belkereskedelmi Minisztérium élelmiszer- és vegyianyag főosztályán, ahol nagyon udvariasan és készségesen felvilágosítottak: az érvényben levő minisztériumi állásfoglalás szerint az árus — legyen akár állami, akár maszek — köteles meglékelni a dinnyét, ha a vásárló úgy kívánja. Tekintettel arra, hogy a vásárlói érdekeknek megfelelő jogszabályt e főosztályon alkották, nekik kellett hinnem, s nem a Délinél levő ABC elárusítójának.

Ha jól tudom, a Belkereskedelmi Minisztérium rendeletei, állásfoglalásai Magyarország egész közigazgatási területén kötelezőek az érintettekre nézve. Eszerint viszont az említett dinnyeárus bizonyára valamelyik külföldi cég alkalmazottja. Vagy éppenséggel a Minisztertanács helyett ő lett a Belkereskedelmi Minisztérium egyik felettes szerve. De miért nem írták meg a Magyar Közlönyben?

Persze, az is lehet, hogy dinnyeárusunk csupán fittyet hány az érvényben levő jogszabályra, vagy nem is ismeri azt. Javaslom, vegyen néhány órát a szomszédos maszektól, aki pontról pontra tudja, mik a dinnyeárus kötelességei.

V. J.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Kacagó Teréz, Bp., Balalajka u. 77. Nyilvánvalóan álnév és hamis cím, arra használva, hogy kioktassa (f. i.) munkatársunkat, aki a Corvin Áruház új élelmiszerosztályán pellengérezett ki egy hibát. Ön szerint: „Reggel nyolckor tuti, hogy nem tolonganak a Corvin Áruház nevezett osztályán, tekintettel arra, hogy a Corvin *tíz órakor* nyitja kapuit. Tanulság: ha panaszkodási ingere támad valakinek, nem árt, ha megnézi a nyitás időpontját! Minimum!” Milyen kár, hogy éppen ön nem vonta le ezt a tanulságot, pedig akkor lenne igazán oka a kacagásra, kedves „Teréz”! A Corvin új élelmiszerosztálya ugyanis már reggel *hét órától* nyitva tart! Bizony nem ártana... mielőtt kioktatja szerkesztőségünket, ahogy Ön írja... minimum!...

Egy Római parton nyaraló írja, hogy a Római parton, egy jó nagy eső után a Vöröshadsereg útján (Zenta utca környékén) akkora sártenger van, hogy a szegény gyalogos csak az úttesten közlekedhet stb., stb. Megemlíti: „A Római part állítólag üdülőövezet, de ezt az üdülési díjon kívül semmi nem bizonyítja, a Tanács tevékenykedése ennek beszédésében merül ki.” Panaszát magunk is számtalanszor tapasztaltuk. Csak azt nem értjük, miféle szigorúan bizalmas értesülést sejthet e közlés mögött, amiért morgolódását névtelen levélben hozta tudomásunkra? Az üdülési díjat bizonyára név szerint fizeti.

N. L. Nyíregyháza, Ady E. u. 9. 4400. Kéri, hogy közöljük a Harkányban tett látogatásáról szerzett kellemetlen tapasztalatait, de csak ezzel az aláírással: N. L. Nyíregyháza. Megígérjük: közöljük, ha névvel, címmel engedélyezi, mert miként a Római parti tócsák, ezek sem szigorúan bizalmas kellemetlenségek. S aki felfedezi, a nyilvánosság előtt pedig feltárni akarja őket, miért éppen a nevével maradna adós?

Károlyi Mihály, Sarkadkeresztúr, Sport u. 2. 5731. Csak azért nem közöljük panaszos levelét, mert már rengetegszer foglalkoztunk a MERKUR-ral. És a nóta mindig ugyanaz, ami most az öné is: régi sorszám, új sorszám, visszaigazolás, miért került hátrább, amikor közben annyian lemondták stb. Ami viszont méltatlankodásának azon részét illeti, hogy négy (!) ajánlott levelet írt a MERKUR-nak június elejétől kezdve, de választ augusztus elejéig egyikre sem kapott, hadd idézzünk egy MERKUR-levélből, amelyet a vállalat egy (a lapunkban panaszkodó) ügyfelének írt, s a másolatát nekünk is megküldte. Íme: *„Elnézését kérjük, hogy május 23-án kelt levelének megválaszolására mind ez ideig (dátum: aug. 6. — A szerk.) nem nyílt lehetőségünk, de sajnos jelenleg a Vállalatunknál fennálló adminisztrációs torlódás csak a levelek igen lassú átfutási idejét teszi lehetővé.”* Most már érti, ugye, miért nem vonatkozik a rendelet (a levelekre 30 napon belül válaszolni kell) a MERKUR-ra is? Vagy talán mégis vonatkozik rá? Bizonyosan csak azt tudjuk, hogy a MERKUR — monopolhelyzetben levő vállalat...

A CÍMZETT VÁLASZOL

ELVESZETT EMLÉKEK
(Ludas, 24. sz.)

Színes laboratóriumunkba naponta ezer-ezerötszáz megrendelés érkezik, sajnos: a leggondosabb ellenőrzés mellett is elkeveredik időnként egy-egy tétel. Tudjuk: esetenként megismételhetetlen felvételekről van szó, amelyet kevéssé kárpótol az ilyenkor általunk küldött film és annak díjmentes előhívása. Laboratóriumi dolgozóink hibát követtek el, amikor a panaszos levél íróját a filmje elvesztéséről nem tájékoztatták. Utasítást adtam, hogy a jövőben minden ilyen esetben ügyfelünk azonnal tájékoztatást kapjon, még ha a későbbiekben a film esetleg mégis megkerül (pl. visszaküldi valaki, akiével elcserélődött). Mégegyszer szíves elnézést kérünk.

Radó Aurél,
műszaki ig. h.
Forte Fotokémiai Ipar, Vác

MÉLYHŰTÖTT TÉMA
(Ludas, 26. sz.)

Megállapítottuk, hogy Mintaboltunk alkalmazottai nem a vevői elvárásoknak megfelelő magatartást tanúsítottak. Miután egyértelműen nem volt kideríthető, hogy a telefonfelvilágosítást melyik alkalmazottunk adta, ezért a Mintabolt vezetőjét vontuk felelősségre, s egyben nyomatékos intézkedést tettünk a Mintabolt dolgozói felé, hogy a jövőben hasonló panaszügyek ne fordulhassanak elő.

Nemes Józsefné
Hűtőgépgyár, Jászberény

A jászberényi Hűtőgépgyárnál negyedévenként rendeljük az S—140 típ. hűtőszekrényék mélyhűtő ajtóit. Sajnos a gyár 1976-tól nem teljesíti rendeléseinket, az elmúlt években is csak töredékében szállított 50 db-ot. Jelenleg ebből az alkatrészből raktárkészletünk nincs. 1979-re negyedévenként 200 db-ot rendeltünk, szállítás sajnos nem történt. E rendelésekből 50-et tartottunk érvényben 1980-as szállításra és további 100 db-ot rendeltünk 1980-ra. A Hűtőgépgyár rendeléseinket visszaigazolta, azonban nem szállított, jelenleg tehát összesen 150 db S—140 típ. mélyhűtő ajtóval van szállítási késedelemben.

Szabó István
Czipári
Gelka

TÜCSÖK és BOGÁR

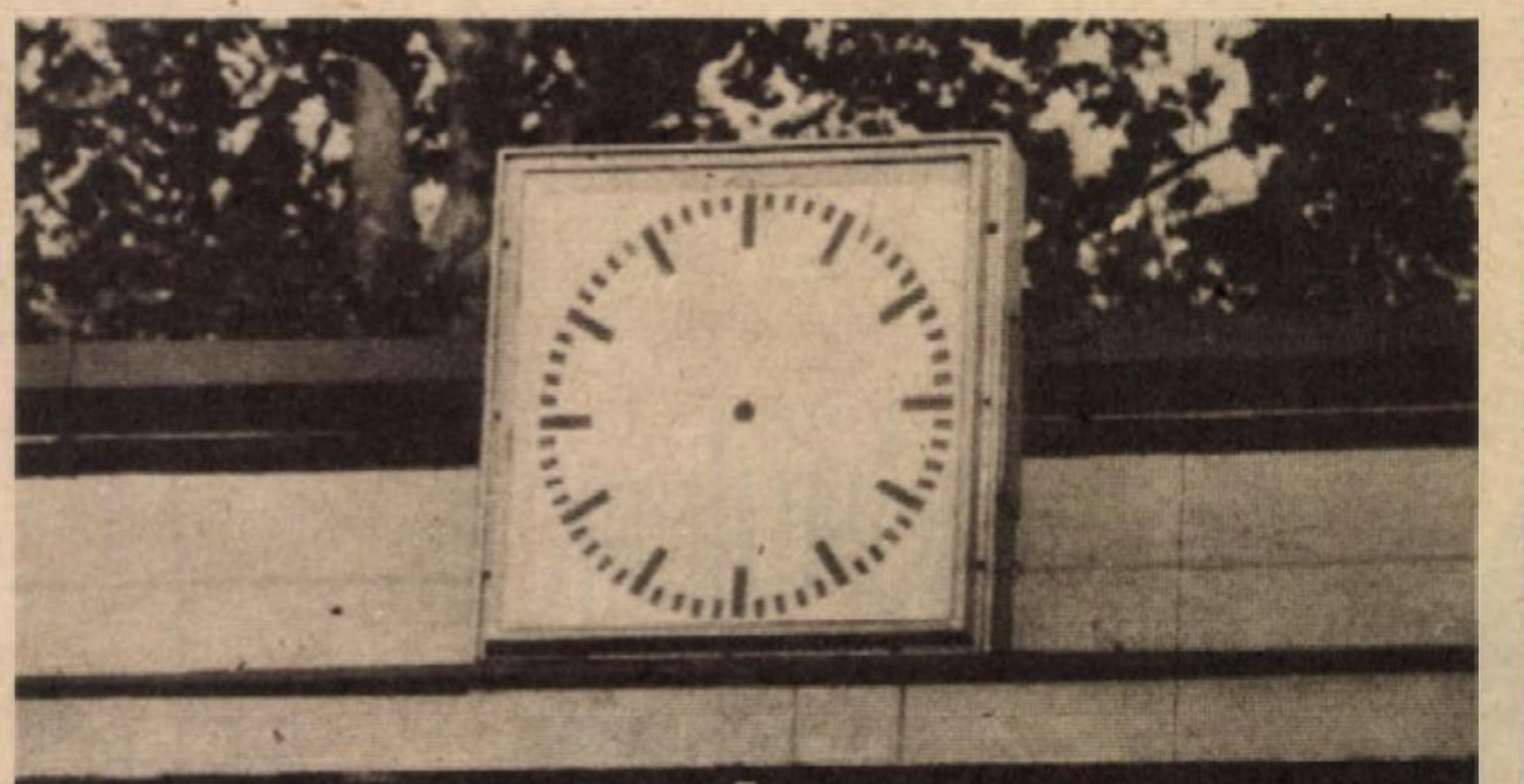

És megáll az idő...
(Az ajkai vasútállomáson fotózta Kajtár Tibor, várpalotai olvasónk)

Építőtáborok

Kedvező tapasztalatokat hozott a strandfürdők ellenőrzése; általában mind a strandok, mind pedig a vállalati üdülők vízmedencéit az előírt — medenceméret szerint egy-két napos, illetve egyhetes — időszakonként kicserélik.

Fő a tisztaság, de nem lenne elég csak a medencék vizét kicserélni?
(A Népszavában fedezte fel Sidó István ajkai olvasónk)

A leszakadt szabadvezeték rendkívül veszélyes. A vezeték megérintésén túl a földben folyó áramok is okozhatnak halálos áramütést, ezért a leszakadt elektromos vezeték közelébe menni életveszélyes. Erről kérjük értesítsék az áramszolgáltató vállalat legközelebbi kirendeltségét.

Értesítettük. De már tudták.
(Egy rejtvénymagazinból ollózta Polyák Attila)

munkára jelentkezni, a munkaviszony tartama alatt a rábizott munkákat legjobb tudása szerint, felettesei utasitásainak megfelelően elvégezni a társadalmi tulajdont megvédeni, a vállalat munkarendjét megtartani, a tudomására jutott üzemi titkot megőrizni. Károkozás vagy a munkafegyelem esetén felelősséggel tartozik.

Nagyon helyes. Meg kell büntetni az elvetemült fegyelmezetteket. Az ilyen elvetemült emberek előre megfontolt szándékkal nem károsítják meg a nép vagyonát!
(A Közép-magyarországi Tejipari Vállalat szerződésmintáját beküldte Tömöri Jutka, gyöngyösi olvasónk)

LETAPOGATÁS

— A feleségem nagyon melegen ajánlotta önt a figyelmembe — sugározta rózsálló orcákkal Dr. Pontneked Eduárd, a Fővárosi Egészségvédelmi Állomás Távvezérlő Részlegének főszenzora. — Azt mondta, ön igen jeles riporter, aki pazar eredményeinkről kíván cikket írni. Nos hát, valóban: az infarktusellenes mozgalom keretében most már évek óta a legszebb reményekre jogosítunk, letapogatóink és szuggeráló-automatánk jóvoltából. Róluk a nagyközönség nemigen tud, pedig velük hosszabbítjuk meg édesmindnyájuk életét, úgy ám!

Megnyomott egy gombot, majd folytatta.

— Letapogatóink szerint ön az egészből annyit sem ért, mint igazgató a devizaimporthoz. Hadd borítom világosságba elméjét. Az emberek egy része, ugyebár, eléggé el nem ítélhető módon, nincs kitéve állandó stresszhatásnak. Ezek a szerencsétlenek aztán, hirtelen kerülvén nagyobb nyomás alá, egyszeriben megroppannak, azzal nyekk, itt a baj. Nos, ezen kíván intézményünk segíteni. Az embereket kivétel nélkül folyamatos, sőt fokozódó stresszhatás alá helyezzük, hogy megóvjuk őket az egyszerre, minden átmenet nélkül reájuk zúduló váratlan sokktól.

Megnyomott egy gombot.

— Értem. Ön arra kíváncsi, hogyan járunk el. Nagyon egyszerű. Letapogatóink a főváros valamennyi fontosabb pontját behálózzák ultraszenzibilis érzékelőikkel, és szerénységem révén mindenről nyomban jelentést küldenek a szuggeráló-központba, mely aztán önműködőleg intézkedik. Vegyünk egy példát. Ön, teszem azt, sorban áll egy önt ki nem szolgáló... akarom mondani, önkiszolgáló közértben. Természetesen ahhoz a

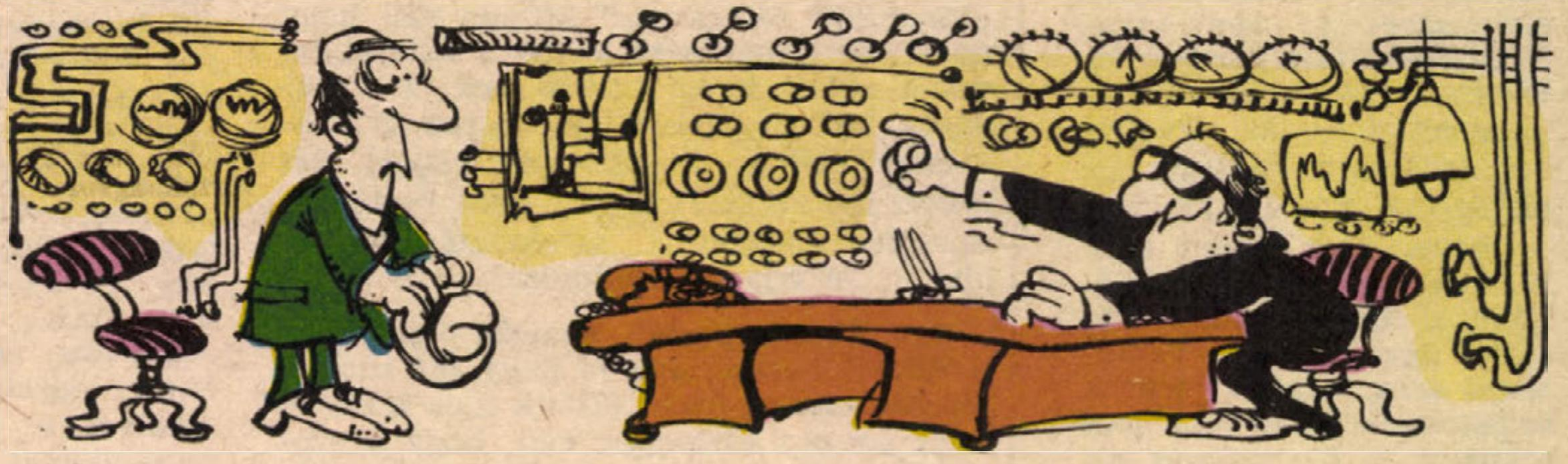

kasszához helyezkedik, amely előtt kevesebben tolonganak. Direkt egy szerencse, gondolja ön, hogy itt csak négyen várakoznak, amikor pedig a többinél húszan is szapulják egymás ükanyjának a térgye kalácsát. Na már most. Én, mint letapogató központ, azonnal jelentem ezen ténykörülményt a szuggesztiós centrálénak, mely nyomban intézkedik, minélfogva az ön kasszája, épp amire ön odaérne, elromlik. Csak egy icipicit, épp csak a papírtekercs szakad el egy helyütt és szorul a forgódob mögé a pénztárosnő egy leheletnyit hirtelenebb, egy irinykócskát-pirinyócskát idegesebb mozdulatára. Nem nagy ügy, tíz percbe se telik, s a masina újfent működni fog. Önnek természetesen szabad választása van: vagy kivárja ezt a csekélyke időt az első helyen, vagy tüstént átcsörtet huszonnegyediknek a szomszédos sorba. Megjegyzem, az utóbbi a kockázatosabb, mert előfordulhat, hogy ön a másik sorban gyanúsan simán jut a pénztárgép közelébe, mire a szuggesztió ismét ön ellen fordul, ráadásul olyan időpontban, amikor a könnyelműen otthagyott előző kassza már javában működik. Mit tudom én, mondjuk, az ön előtt álló, kissé ütődött vásárló húszfilléresekben fizeti ki a hatszáznegyven forintos pezsgős hideg vacsorája árát, mégpedig úgy, hogy minden pénzdarabért külön nyúl a zsebébe. Amint látja, módszereink változatosak. Szó, ami szó, ez önnek így már egész szépecske stresszadag volna, de ne aggódjék, még mindig belül volna edzésdózisunk határán.

Megnyomott egy gombot.

— Ugyan már! Dehogyis! Mit képzel? Ez így legföljebb, ha amolyan félórácskára szóló stresszmennyiség! Igaz, most már ön nemcsak stresszalany, hanem egyszersmind kellő töltésű stresszeltető is. Mert ha valamelyik letapogató jelenti nekem, hogy a hatos villamoson valaki, mondjuk egy önfeledt révületében idvezülten vigyorgó alanyi költő csügg kedvese ajkain gondolatban és a fogódzón a valóságban akkor a szuggesztiós központnak most már elég, ha önt tereli a hatos szerelvény eme kocsija felé. Ön, amilyen hangulatba a nacionálkasszák előtt került, nem fog ugyebár sokat kecmecelni az alanyi költő boldogságtól szinte elcsöppenő vigyora láttán. Önnek elkezd rángatózni az eze meg aza. Ön pillanatokon belül furcsa kis nyöszörintéseket hallat. Fél perc, s ön kis híján tettlegességre fajul. Izé... tettlegességgé vetemedik. Mire az alanyi költő pillanatok alatt elhagyja a boldogság művészileg egyébként is meddő állapotát. Úgy bizony: lelkére oly borulat száll, hogy az nem késlekedhet valamilyen lírai elmeműbe torkollani. Ezzel ő maga is feltöltődik a kívánatos mennyiségű stresszel, ám verse révén — akárcsak ön az imént — egyszersmind kitűnő minőségű stresszeltetővé is előlép. Tudniillik, ha csupán egyetlen olvasó is figyelmesen elolvassa majd a mi révült honpolgárunk versét, akkor már az újabb ön- és közstresszeltetés láncreakciója egy teljes napra szavatolva van, mégpedig az egész főváros viszonylatában, mi akár már be sem avatkozunk. De mi azért persze semmit nem bízunk a véletlenre. Túl udvarias eladók esetében például gyorsan összeütünk egy kis főnöki rosszkedvet, mely tudvalevően nyomban a beosztottakon csattan. Na, mit tesz isten, az a nyavalyás udvariasság olyan viharosan száll a jó fenébe, mint az ön kedves nejének a selyem alsóneműje, mihelyt ön kitette a lábát hazulról. Ne haragudjék, és csak tudom. Én tapogattam le.

Megnyomott egy gombot.

Aztán azt se mondta, bikkmakk, csak lefordult a székről, mint egy nem kellőképpen előstresszeltetett egyén, amikor jön a sokk. A látogató azonnal látta: szívinfarktus. Kíváncsian odalesett a tapogatógomb leolvasójára, melyen iménti kimondatlan gondolata áll:

„NEKEM MONDOD TE OEKOER STOP HISZ EBBOEL EELUENK STOP DE TE VAJON TUDOD E MIEERT PROTEZSAALT BE NAALAD AZ IMEENT OLYAN ODAADAASSAL A TE FELESEEGED? LETAPOGATNI EEN IS TUDOK, HEHE."

Timár György

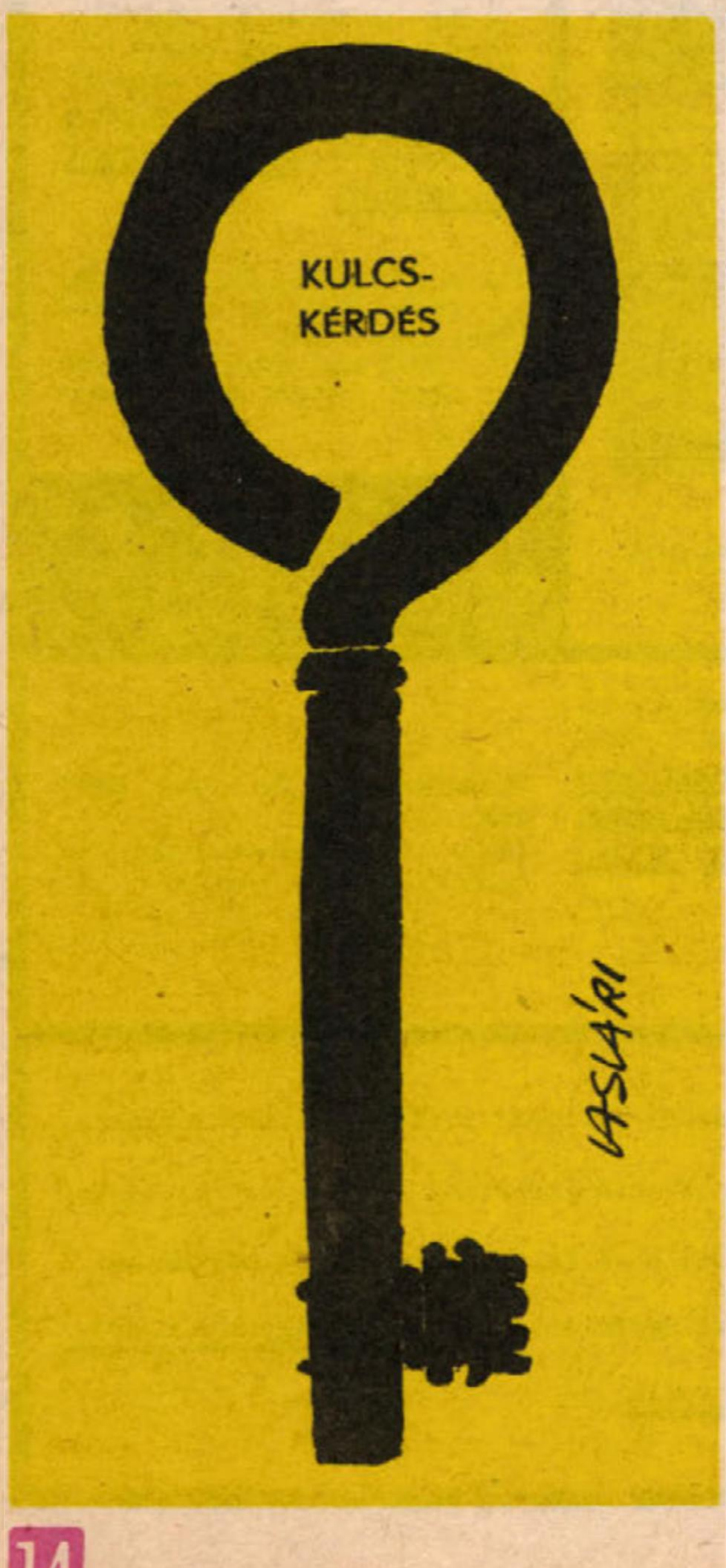

RÍMHÍREK

VÍZELLÁTÁS

Tisztították vizeinket,
Nagy munka volt, de most fizet,
Ahol tisztán itták a bort,
Tisztán isszák már a vizet.

A tiszta víz oly nagy kincs lett,
Hogy sok csapos tervet forral,
Manipulál a jó vízzel,
Megkereszteli majd borral.

MÉRGES SOROK

Szedett-vedett gombát evett,
Majd leült a falócára,
És méreggel gondolt vissza
A megevett galócára.

TALÁLT PÉNZ

Dugig volt már dugipénzzel,
Maszekolással szerezte,
De a találékony neje
Megtalálta, mind elszedte.

Hidvéghy Ferenc

FEKETE HUMOR

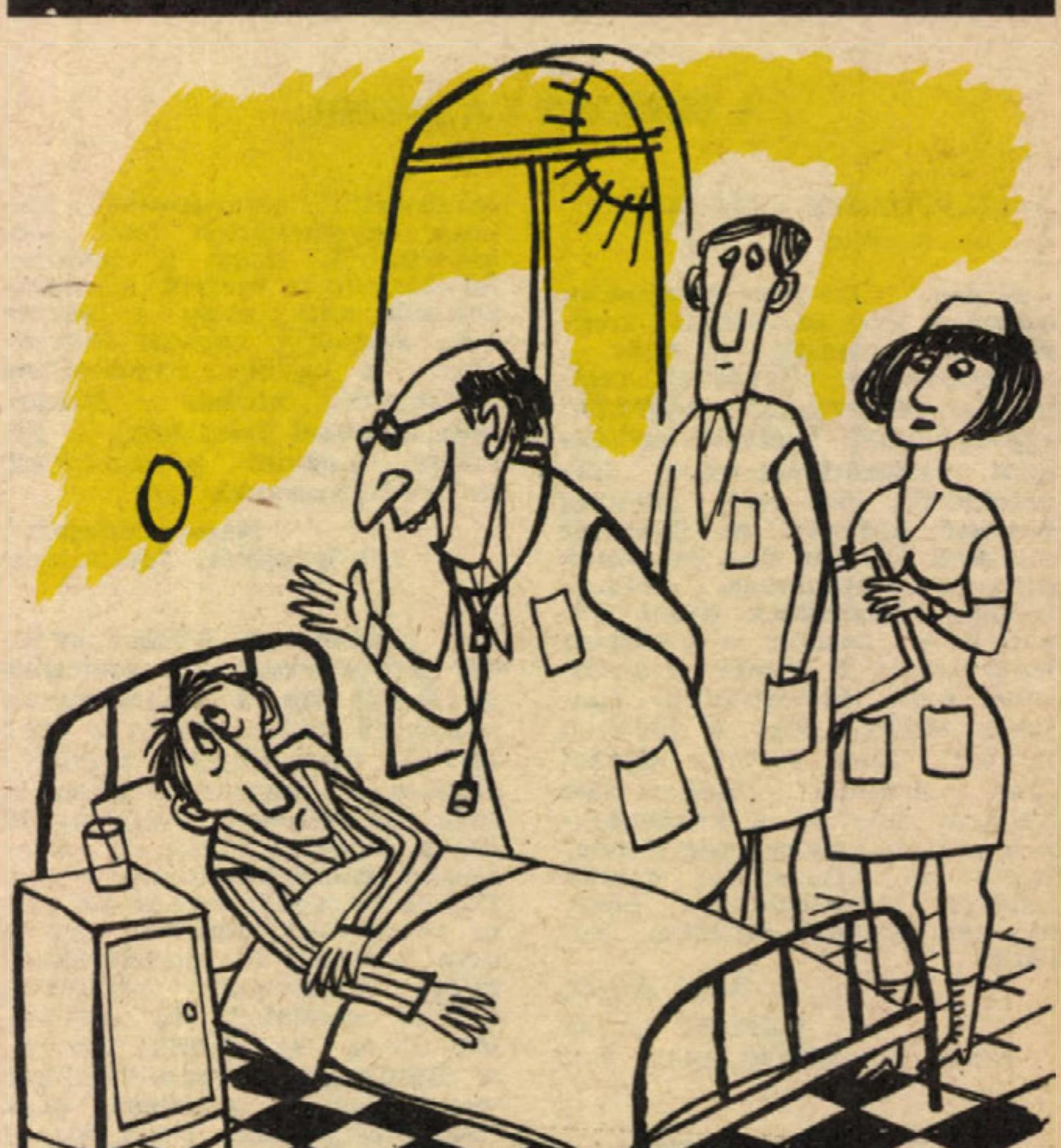

– Örömmel közlöm önnel, holnap hazamehet. Úgysem tudjuk meggyógyítani...

IMPORT HUMOR

CSALÁDI FÉSZEK

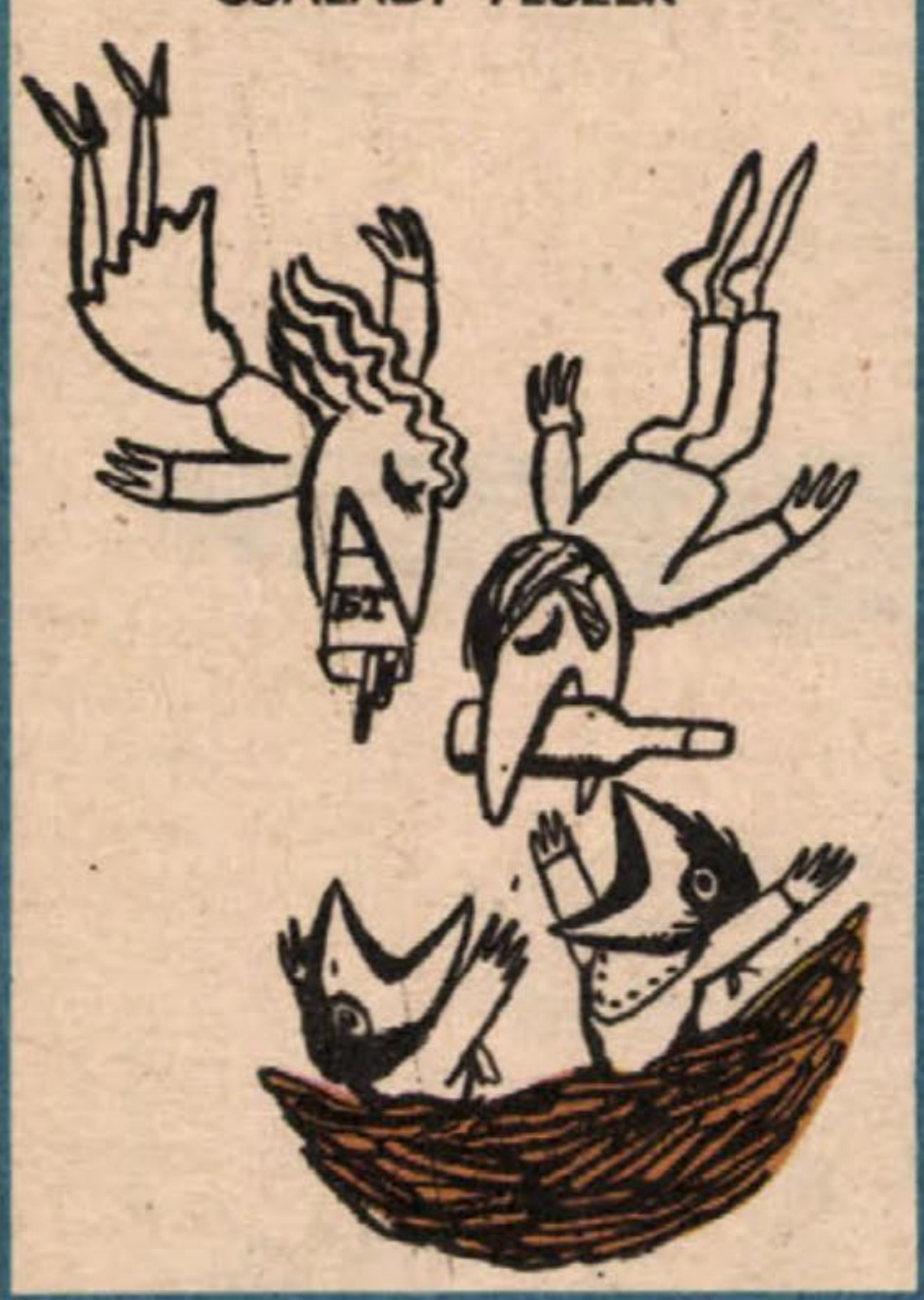

LASSZÓ

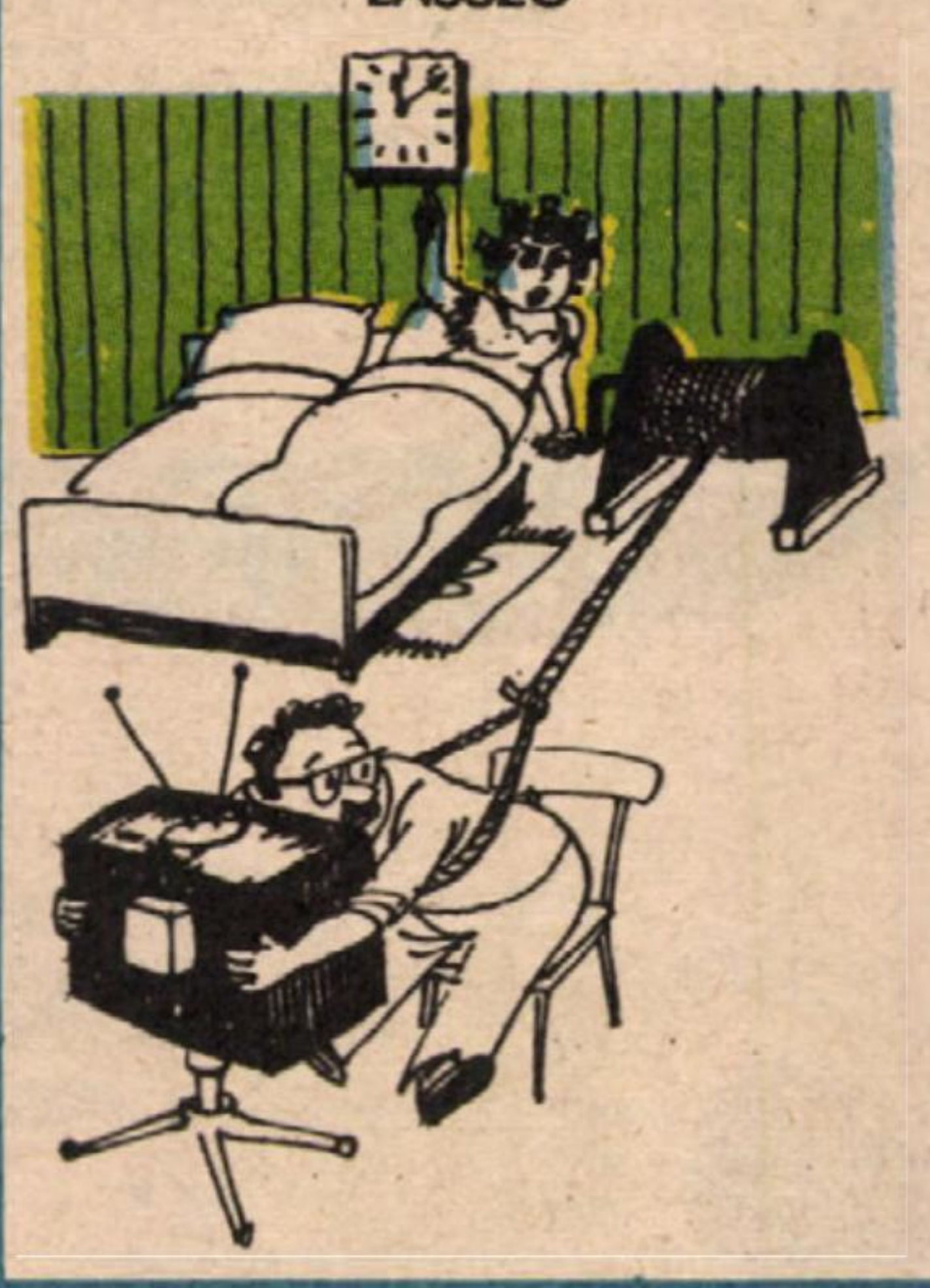

FELKÉSZÜLT HORGÁSZ

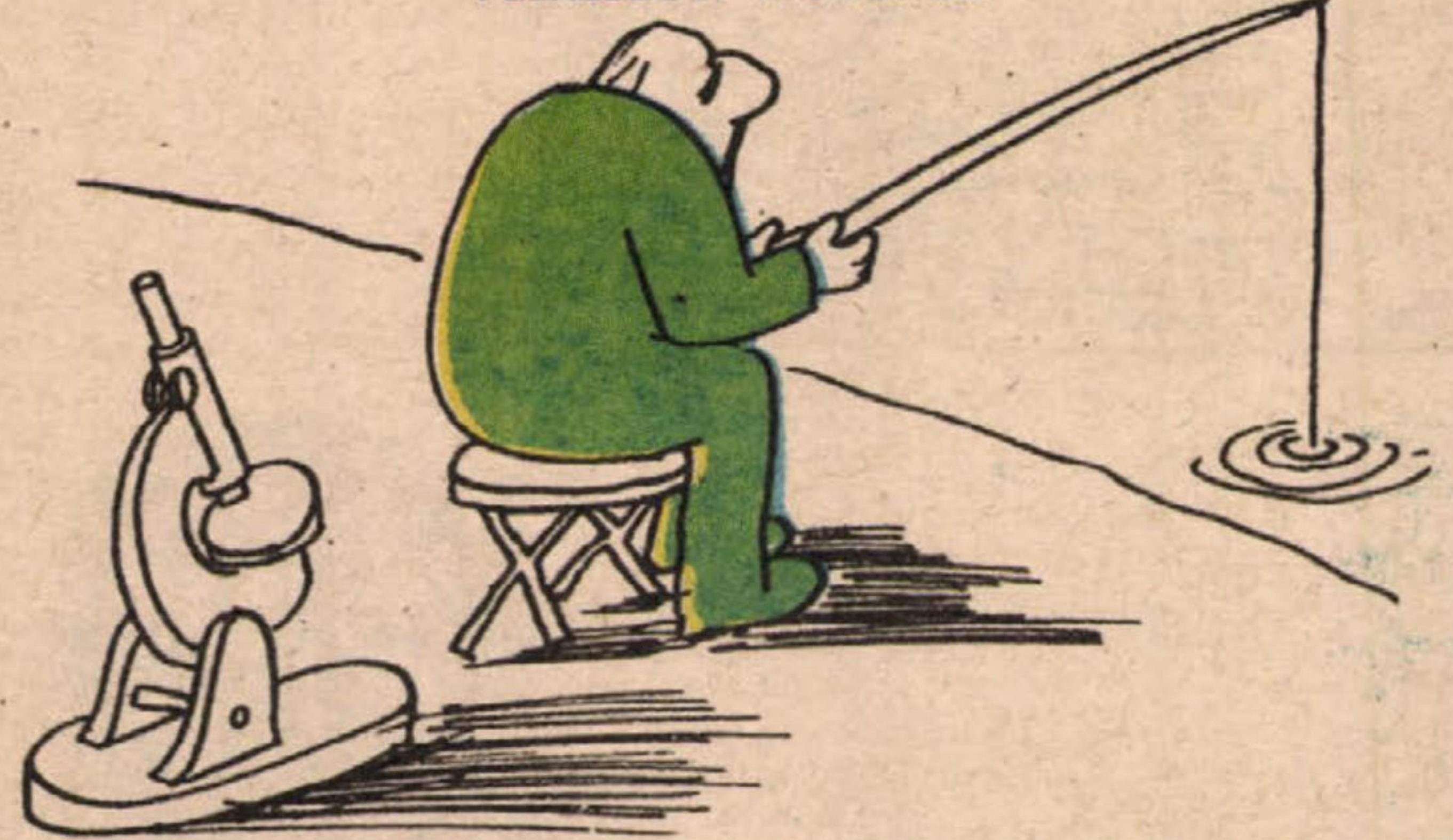

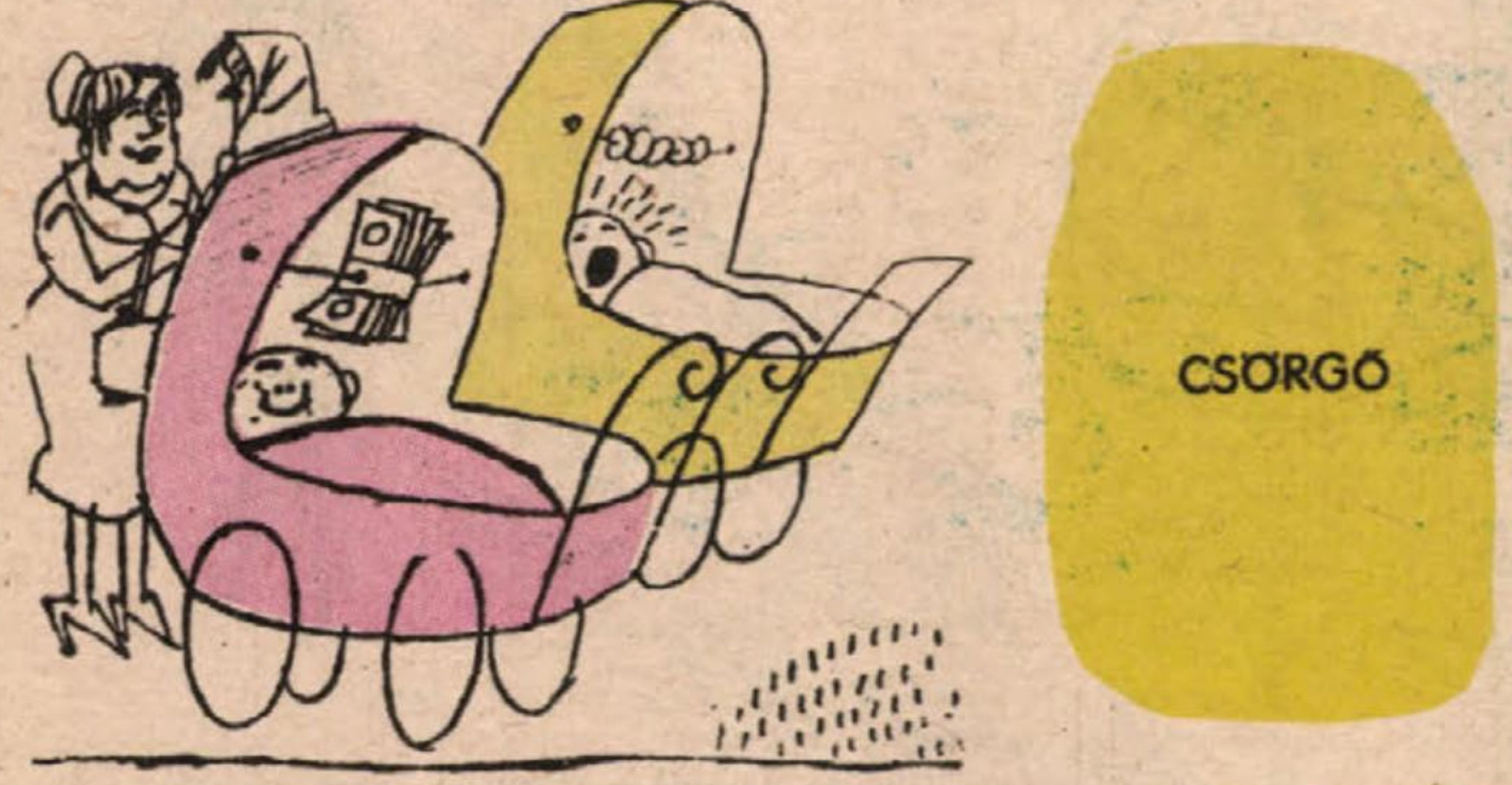

CSÖRGŐ

SZÁMADÓ JUHÁSZ

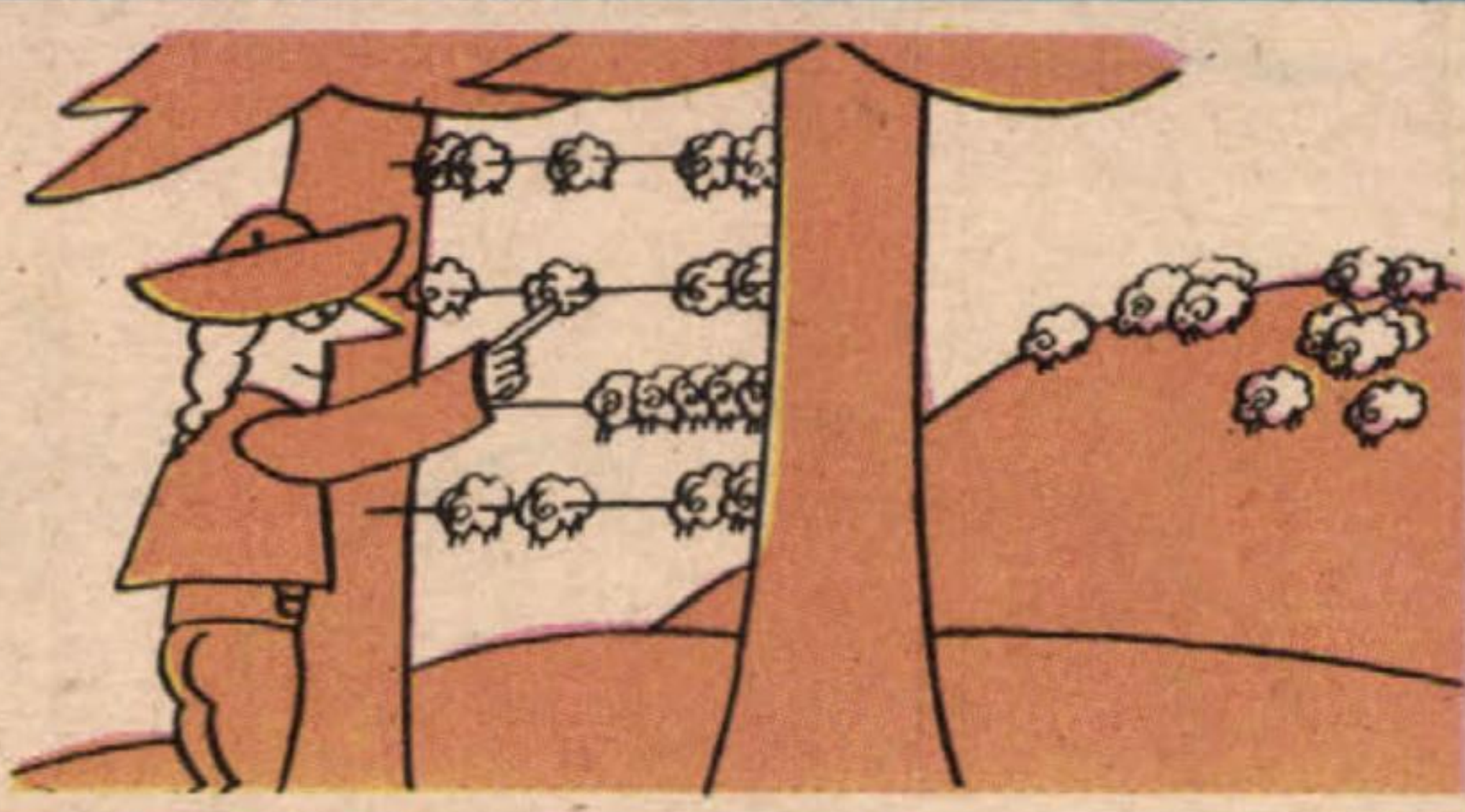

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Háromszor ennyi levest kellett volna csinálnod... — mondja Kapornai a feleségének ebéd közben. — Olyan éhes vagy? — csodálkozik az asszony. — Vízszintes 16 — függőleges 13 — hangzik a magyarázat. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 1-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Amire festőművésznek, építésznek ügyelnie kell
7. Szerelmesek egyesülése
10. És — latinul
11. . . abszurdum
12. Csuhaj ikerszava
15. L. Z.
19. Az orosz romantikus opera megalapítója
20. Szocialista országok gazdasági szervezete
21. Igekötő és helyhatározó
22. Négylábú
23. A Rajna mellékfolyója
25. Y. Z.
26. Női név
27. Rángatódzik
28. Fintor
31. A múltidő jele
32. Az argon vegyjele
33. Idegen női név (amerikai polgárjogi harcos keresztneve)
34. Becézett női név
36. Az Amazon és az Orinoco folyók között terül el
37. Keményen korhol
38. Gladiátorok küzdőtere
41. Összekevert ing
42. A mohácsi csatában elesett „büszke vezér”
44. A. Y.
45. Ilyen medve is van
47. Mitológiai tengeri isten
48. Olajlelőhely, Zala megyei község
50. Z. L.
51. Német igen
52. Férfinév
53. Hím ló
54. A ló tulsó oldalára szoktunk
56. Á. Ó.
57. Orosz női név
59. Elvonókúra lesz a vége
61. A törzshangsor első hangja

FÜGGŐLEGES

1. A hadihajók egyik fajtája
2. Új típusú vendéglátóhely
3. Katonai rang
4. Súlyegység névelővel
5. Kellem, divatos jóízlés
6. Viseli például az önkéntes rendőr is
8. Rosszhiszeműen hiteget
9. Kerti lugas
14. Vissza: fontos ital
17. Személyes névmás
18. Svájci kanton
24. Védelem csapadék ellen
26. Mutatószó
29. Járom
30. S. A.
34. Villanykörte
35. Nagy nyelvcsalád
36. Francia folyó
39. Hajnali mise
40. A Rádió egyik állandó műsorszáma (zenés)
43. Másolópapír
44. Titokban tönkre akar tenni valamit (például: tekintélyt)
45. M. E.
46. Energiaforrás
49. Rosszemlékű szociáldemokrata miniszterelnök (Gyula, 1873—1943)
53. Istentisztelet
55. Könyörög
58. Fordított munkadíj
60. L

1 T	2 É	R	3 H	4 A	T	Á	5 S	■	6 K	■	7 N	8 Á	9 S	Z
10 E	T	■	11 A	D	■	■	12 I	13 H	A	14 J	■	15 L	Z	■
16 N	E	17 M	D	E	18 A	K	K	O	R	E	L	T	A	L
19 G	L	I	N	K	A	■	20 K	G	S	T	■	21 A	L	Á
22 E	B	■	23 A	A	R	24 E	■	25 Y	Z	■	26 E	T	E	L
27 R	Á	N	G	■	28 G	R	29 I	M	A	30 S	Z	■	31 T	T
32 A	R	■	Y	■	33 A	N	G	E	L	A	■	34 I	L	A
L	■	35	■	36 G	U	Y	A	N	A	■	37 S	Z	I	D
38 A	39 R	É	40 N	A	■	Ö	■	41 N	G	I	■	Z	■	V
42 T	O	M	O	R	43 I	■	44 A	Y	■	■	45 M	O	46 S	Ó
47 T	R	I	T	O	N	■	48 L	I	S	49 P	E	■	50 Z	L
51 J	A	■	52 A	N	D	R	Á	S	■	E	■	53 M	É	N
54 Á	T	55 E	S	N	I	■	56 Á	Ó	■	57 I	58 R	I	N	A
59 R	É	S	Z	E	G	E	S	K	60 E	D	É	S	■	■
Ó	■	61 D	Ó	■	A	■	■	E	L	L	B	E	L	E

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V, József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-35 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

A VÉGRENDELET

című rejtvényünk megfejtése:

„Mivel életem végéig észnél voltam, minden jövedelmemet elköltöttem.”

200—200 forintot nyert:

Németh Gusztáv, Bp. VI., Kmety u. 2. 1063

Széll Júlia, Szeged, Kecskemét u. 4/B. 6723

Györki Gyula, Somogybabod, Petőfi u. 27. 8684

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Tót Gyula:

TURISTA TÍPUSOK

AZ ÍNYENC

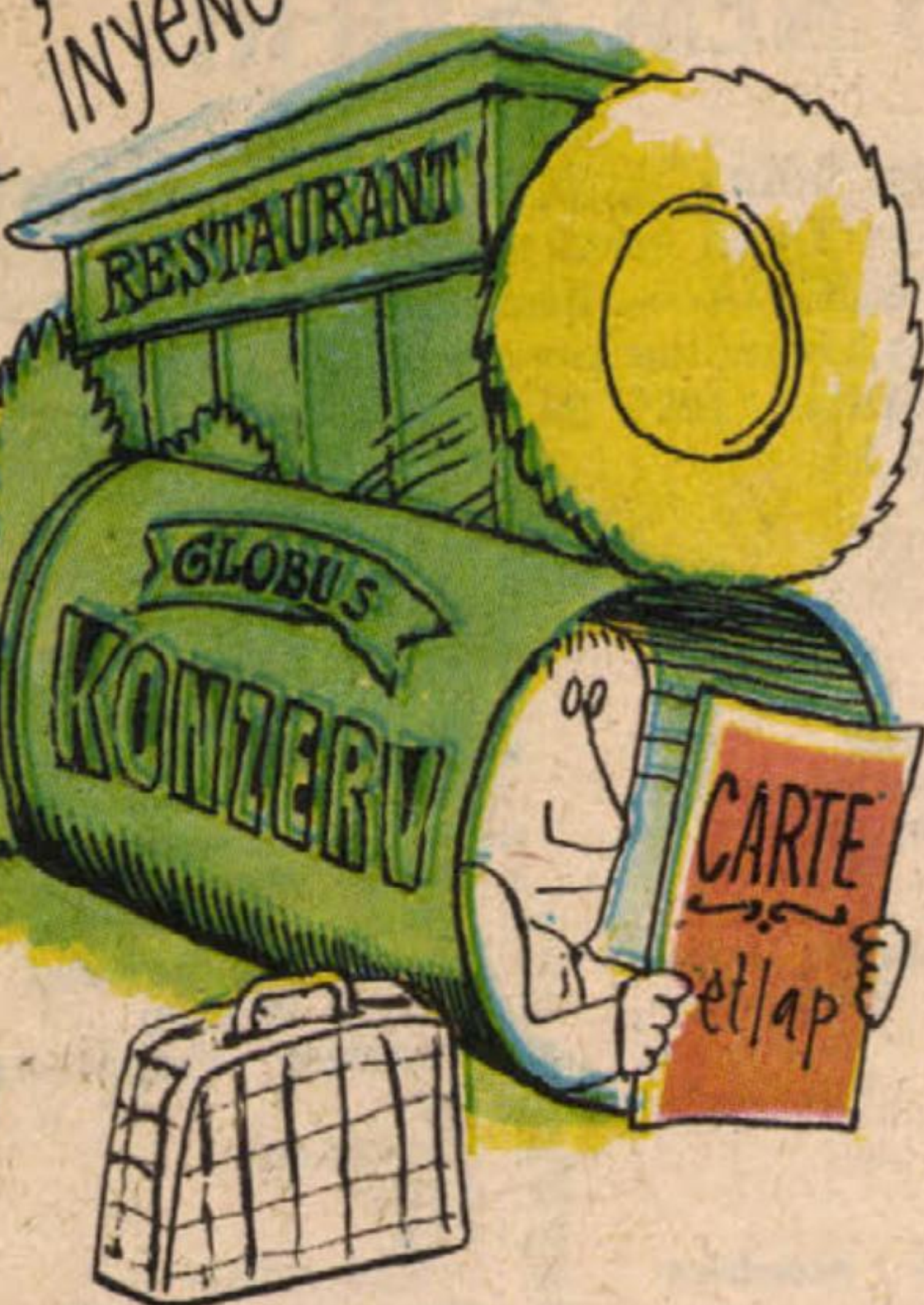
RESTAURANT
GLOBUS
KONZERV
CARTE
étlap

A SZNOB

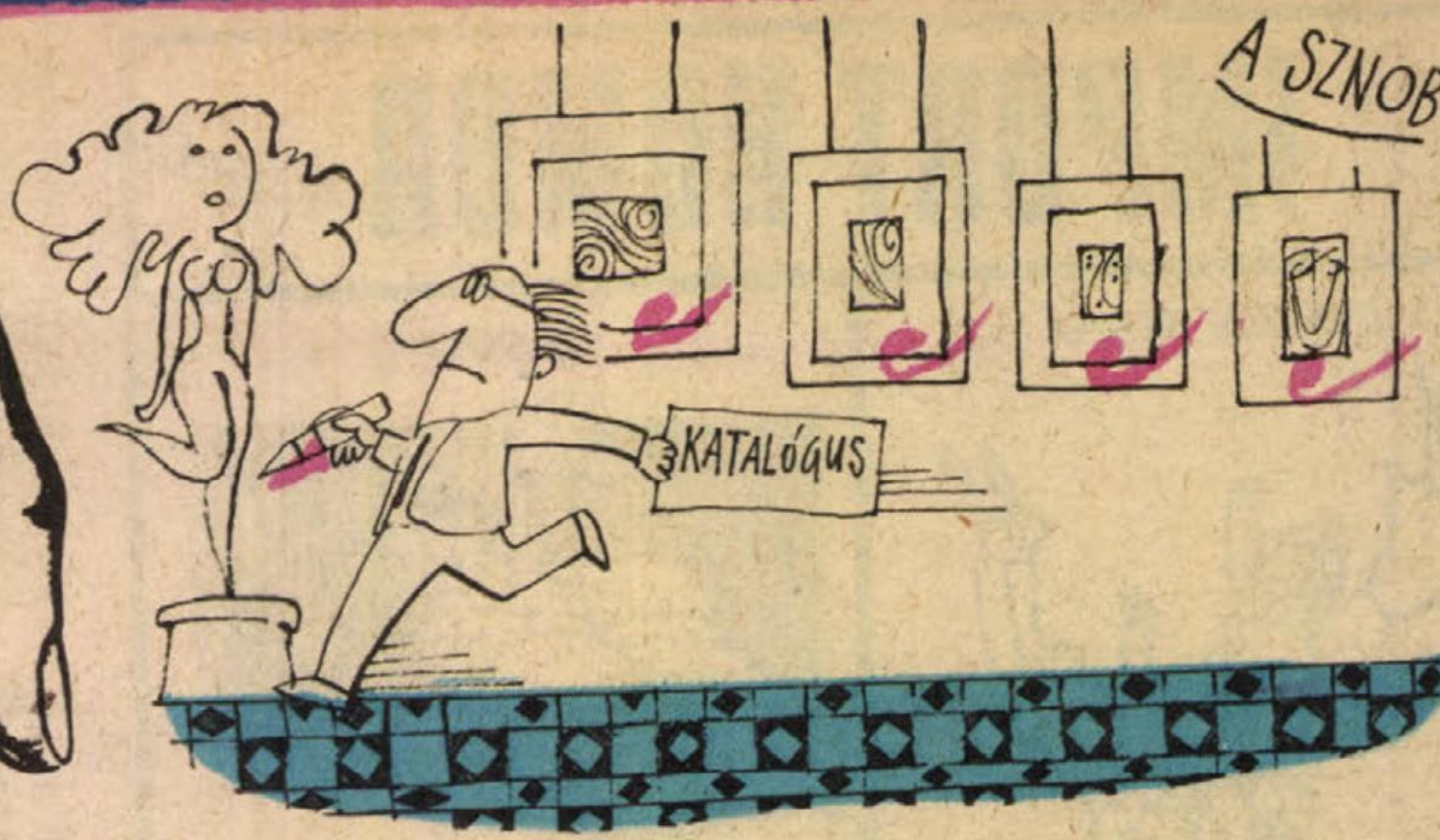

A VÁSÁRLÁS RABJA

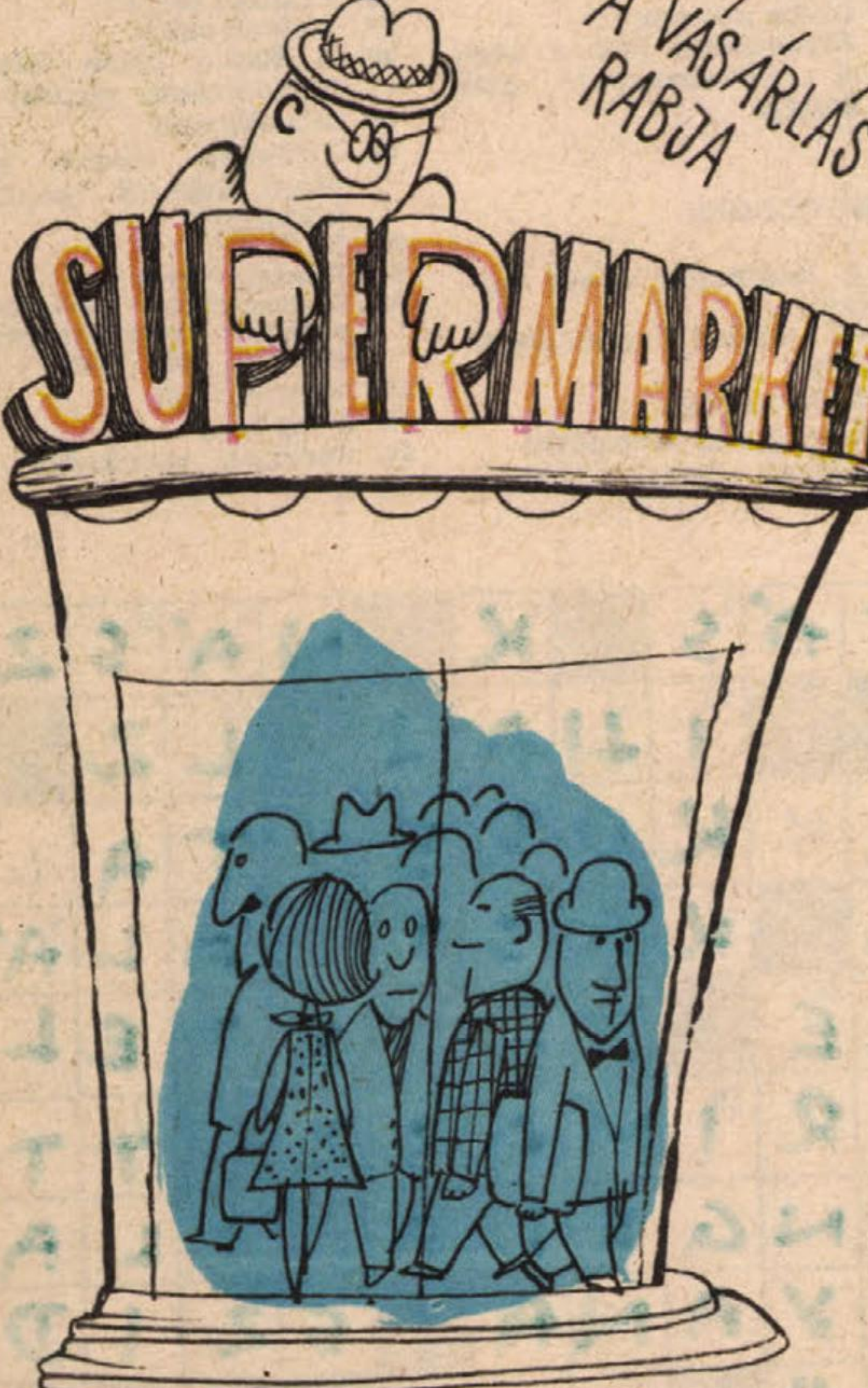
SUPERMARKET

A SZENVEDÉLYES FOTÓS

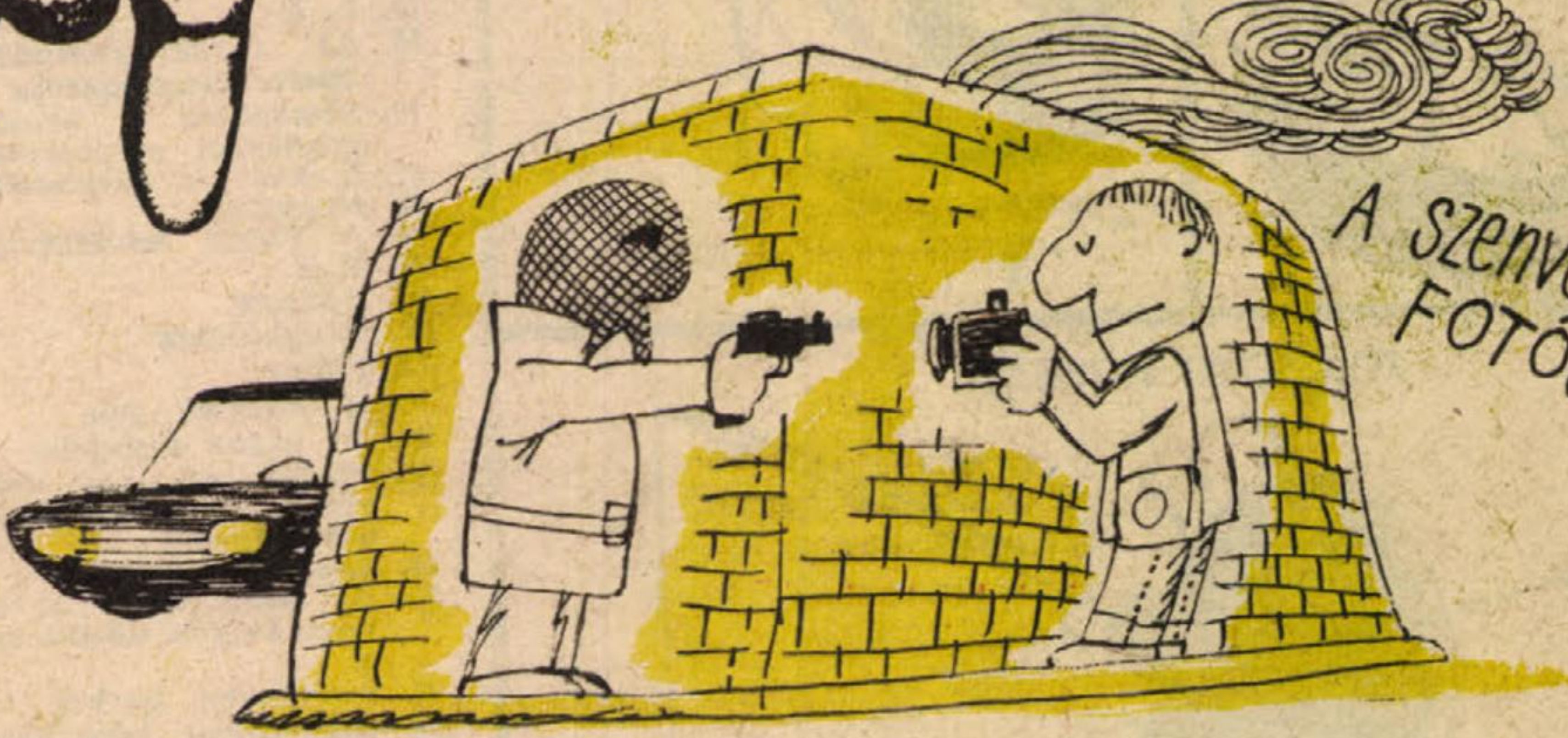

A TÁJÉKOZOTT

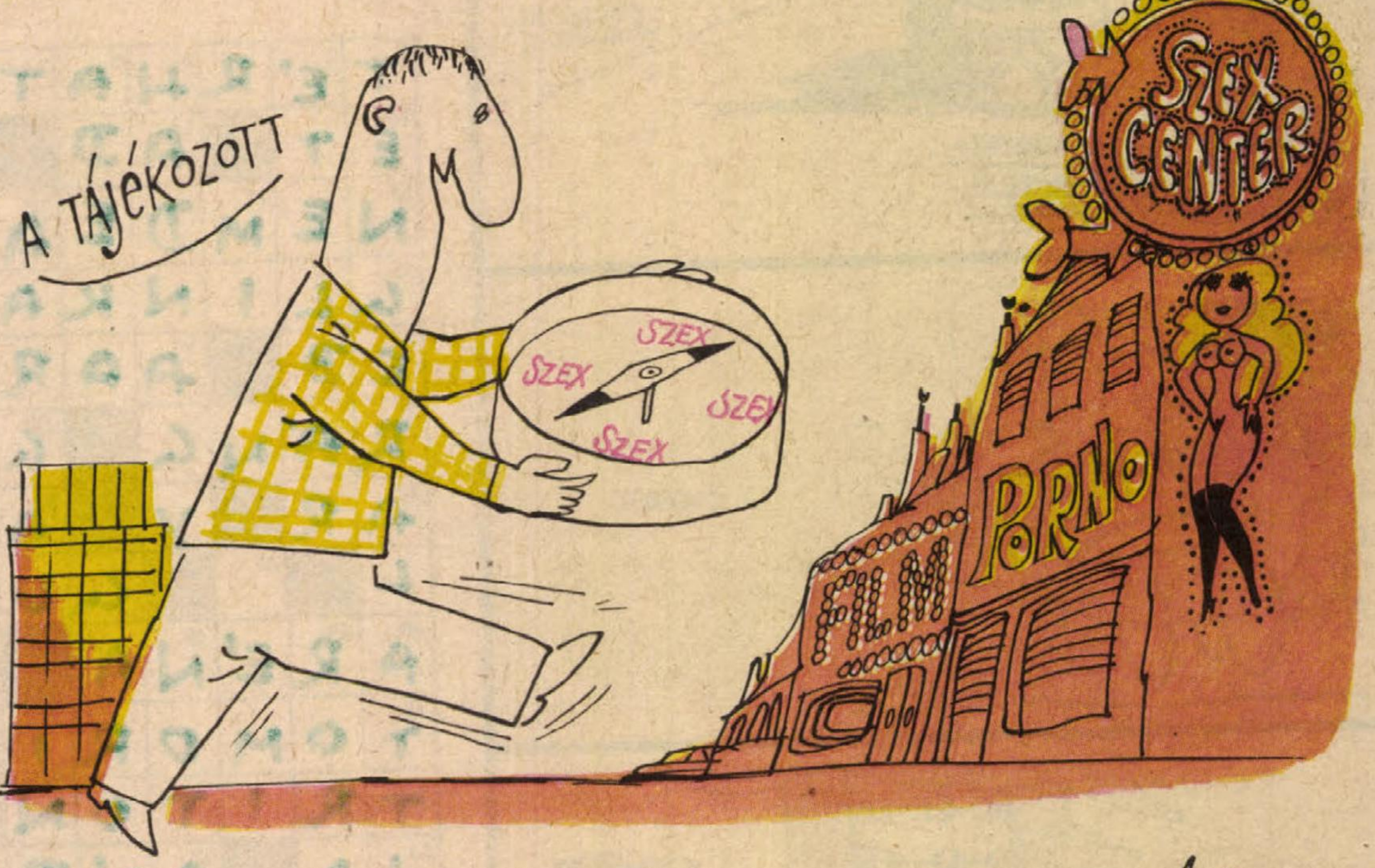
SZEX
SZEX
SZEX
SZEX
SZEX CENTER
PORNO
FILM

Az érzelmes

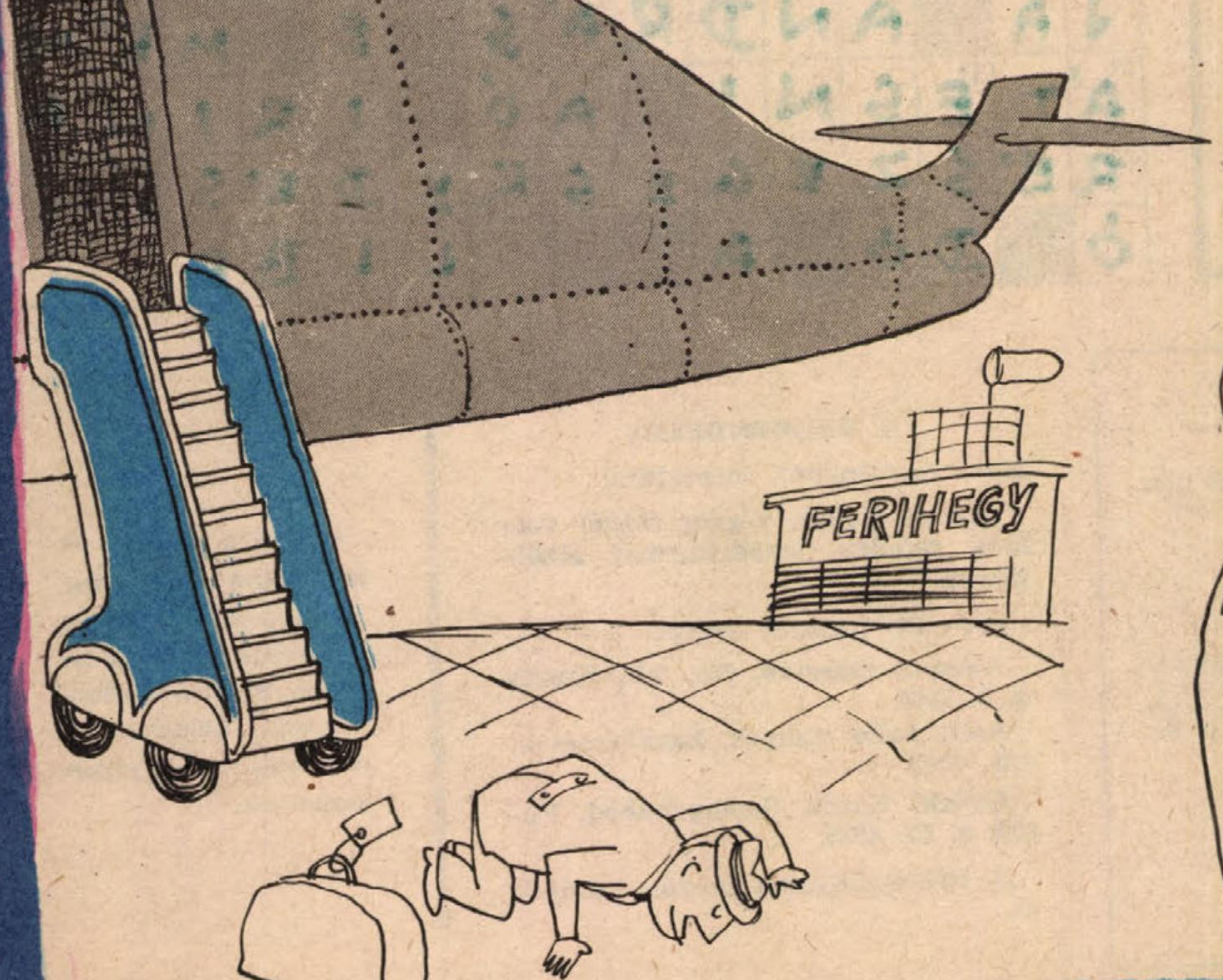

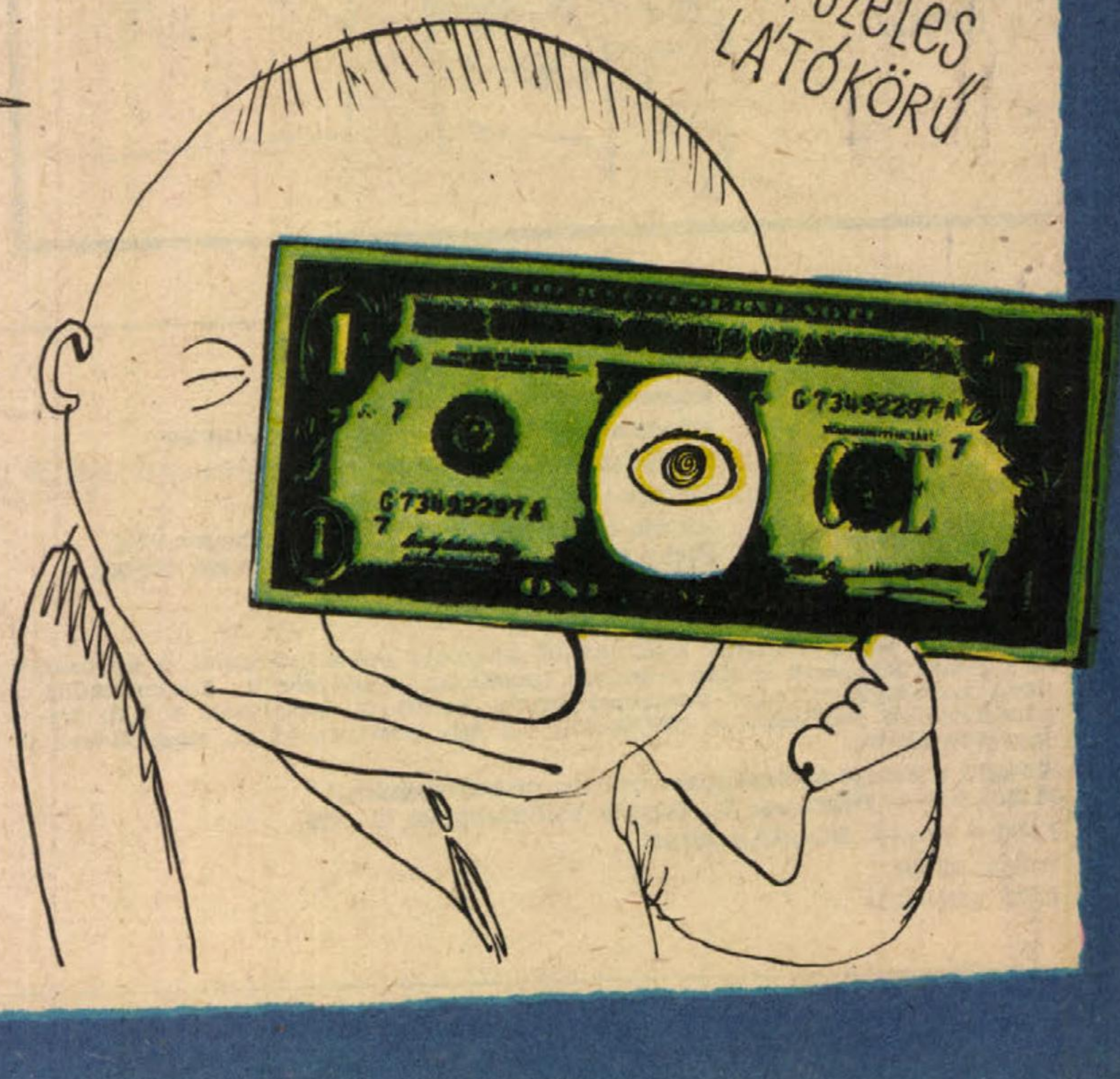A SZÉLES LÁTÓKÖRŰ